

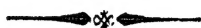
சுவமயம்.

அஞ்சாகரனெனும்

ஆசிரியராதெய்யப்பட்ட

யாப்பருங்கலக்காரிகைமூலமும்

குணசாகரராதெய்யப்பட்டவுரையும்.

இயற்றமிழாசிரியராகிய

திருத்தணிகை

விசாகப்பெருமாவளையார்

ரவர்கள்

முன்னிலையில்,

தில்லையம்பூர்ச

சந்திரசேகரகவிராஜபண்டிதரால்

பரிசோதிககப்பட்டி

ஷேபனடிதராலும்

புத்தகபரிபாலனசபைத்தலைவராகிய

மணலி,

பெரியதம்பிமுதலியா

ரவர்களாலும்,

வாணிகேதன அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

துந்துபிஸ்ரு சித்தினாயர்

இரண்டாம்பதிப்பு.

காணொதாம் பெருகு
பெருகுநாந்ரு

சுந்தோபிசுதியம்

உருபாவலங்காசுத்திந்த
லெக்கணகிசுத்தியந்ததாய்

தொன்னைநெய்

கணபதிதுணை.

யாப்பருங்கலக்காரிகை.

அரமும—உராயும

பா யி ர ம

கந்தமடிவிலகடி மலாபபிண்டிககண்ணாநிழற்கீழ்
எந்தமடிகளிணைபடியேத்தியெழுத்தசைசீர
பந்தமடிதொடைபாவினங்கூறுவன்பலலவத்கின்
சந்தமடியவடியானமருடடியதாழகுறிலே.

என்பது - காரிகை. நூலுணாககுழிடத்து நூற்பெயரும், காரணமும், ஆக்கியோனபெயரும், அளவும், பயனும், உணாததுகாகறபாற்று. அறநேல், இந்நூலென்ன பெயரத்தோவெனின், பாளித்தியமென்னும்* பாகதவிலக்கணமும், பிங்கலமென்னுஞ் சந்தோபிசிதழும்போலக் காரிகையாப்பிறறாக், குணகாகவியமென்னுங் கருநாடகச்சந்தமேபோல மகடேமுனணிலத்தாய், அவையடக்கமுமுடையதாய், மயேச்சுரர் யாப்பேபோல உதாரணமெடுத்தோதி, இசைத்தமிழ்ச் செய்யுட்குறைக்கோவையேபோலவும், அருமறை யகத்தட்டகவோத்தின வருக்கக் கோவையேபோலவும், உரூபாவதாரத்திறகுநீதகச் சுலோகமே போலவும், முதலினைப் புணாததிய விலக்கியதத்தாய், வேதத்திற்கு நிருத்தமும், வியாகரணத்திற்குக் காரிகையும், அவியாயாப்பிறகு நாலடிநாற்பதம்போல, யாப்பருங்கலமென்னும யாப்பிற்கவகமாய், அலங்காரமுடைத்தாகச் செய்யப்பட்டமையால், யாப்பருங்கலக்காரிகையென்னும் பெயர்த்து. இந்நூல் யாதுகாரணமாகச்செய்யப்பட்டதோவெனின், பண்டையோருரைத்த தண்டமிழ்யாப்பிற் கொண்டிலாதகுறியினோரைக்குறிக்கொள்தல் காரணமாகவும், தொலைப்பனுவற் றுணிபொருளுணர்ந்த நல்லவை யொரை நகுவிப்பது காரணமாகவுஞ் செய்யப்பட்டது. இந்நூல் யாவராற்செய்யப்பட்டதோவெனின், ஆரியமென்னும் பாரிரும்பெளவத்தைக் காரிகையாக்கித் தமிழ்ப்படுத்திய அருந்தவத்துப் பெருந்தன்மை அமுதசாகரொன்று மாசிரியராற் செய்யப்பட்டது. இந்நூல் லெவ்வளவைத்தோவெனின், இயலவகையானமூன்றும், காரிகைவகையா னூறபத்துநான்கும், கிரந்தவகையாற் ரெண்ணுறுகிரந்தம் மிருபத்தெட்டெழுத்துமெனக்கொள்க. அவற்றுள், ஒருகிரந்தமாவது ஒற்றெழுத்தது - உயிரும், உயிரமெய்யுமாகிய

பாகதமென்பது—வடமொழிச்சிதைவு.

முப்பத்திரண்டுமுத்தாமெனக் கொள்க. அவற்றுள், நேரசைமுதலாகிய காரிகை இருபத்தொன்றும், நிராயசைமுதலாகிய காரிகையிருபத்துமூன்றும் எனக்கொள்க. நேரசைமுதலாகிய காரிகையொன்றினுக்கு எழுத்தறுபத்து நான்கும், நிரையசைமுதலாகிய காரிகையொன்றினுக்கு எழுத்தறுபத்தெட்டுமெனக்கொள்க. இவ்விருதிருமுதங்கட்டிற்றும் இரண்டாயிரத்ததெள்ளாயிரத்தெட்டுமுத்தாமெனக்கொள்க. நேரசைமுதலாகிய காரிகையொன்றொழித்தோரடிக் கெழுத்துப்பதினும், நிரையசைமுதலாகிய காரிகை யொன்றொழித்தோரடிக் கெழுத்துப் பதினேழுமெனக்கொள்க. எனனை “அடியடிதோறுமெ ன்சீராகிருத்தசீரானதும் வெண்டனைபிழையாக, கடையொருசீருமவிளங்கா யாகி, நோபதினே நிரைபதினேழென, றேகினாகலித்தனை யோரடிகளெ முத்தே” என்றாகலின். இந்நூலாற்பயனயாதோவெனின் - யாப்பாராய தலபயன், யாப்பாராயவே - பா - தாழிசை - துறை - விருத்தங்களாலாகு ப்பட்ட அறம் பொருளினபம் வீடென்னுமிறநின் மெயமமையநிறது விரு ப்பமெயதி இமமை மறுமை வழுவாமனிகழவாராதலின் இருமைக்கும் உறு திப்பப்பதியாப்பெனக்கொள்க. யாப்பெனினும், பாட்டெனினும், தூக்கெனி னும், தொடர்பெனினும், செய்யுளெனினுமொக்கும். எனனை “யாப்பும், பாட் டிர தூக்குத் தொடபுஞ் செய்யுளை, நோக்கிறெனப் துணங்கியோரே” எ ன்றாகலின். இந்நூல் உறுப்பியலும், செய்யுளியலும், ஒழிபியலுமென மூ வகைப்படும். அவற்றுள் - இவ்விவ்வுலெனப்பெயாததோவெனின், எழுத்தும், அசையும், சீரும், தனையும், அடியும், தொடையும், எனனும் ஆறுறுப்பினையு முணாததிறமுதலான் உறுப்பியலென்னும் பெயர்த்து. இவ்விவ்வுலுள், இததலை க்காரிகை என்னுதலிறேவெனின், தற்சிறப்புப்பாயிரமுணாத்ததனுதலிறது. எனனை “வணக்கமதிகார மென்றிரண்டுஞ்சொல்லச், சிறப்பெனனும் பாயிர மாம்” “தெய்வவணக்கமுஞ் செயப்படுபொருளு, மெயதவுணாப்பது தற்சிற பபாகும்” என்றாகலின். கந்தமடிவில் - தாமதமுதலே, எ-து. முருகுவிர்யு மொயம்மலரசோகினகிழிருக்கும் அருகனதழுவணங்கி, எழுத்தும், அசையு ம், சீரும், தனையும், அடியும், தொடையும், பாவும, பாவின்முமாமாறுணாப்ப ன் தளிர்புணாயுஞ் சிறுமெல்லடித் ததைநெடுங்குழற்றையுலாய. எ-து. இஃது பொழிப்புணாயெனக்கொள்க. எனனை “பொழிப்பெனப்பயிவது பொருந்திய பொருளைப், பிண்டமாகக் கொண்கிணாப்பதுவே” என்றாகலின். கந்தமடி வில் - இணையடியேத்தி - என வணக்கஞ்சொல்லப்பட்டது. எழுத்தினங்கூறு வனென வதிகாரங்கூறப்பட்டது. “வழிபடுதெய்வவணக்கஞ்செயது, மங்கல் மொழிமுதல் வகுத்தெடுத்ததுக்கொண்ட, விலக்கணவிலக்கிய, மிகுக்கணினிப் பினிதுமுடியும்” எனப்பவாகலின் ஈண்டு வணக்கஞ்செய்யப்பட்டது. இனி எழு த்தமுதலாகிய எட்டினையும், காரணக்குறியானவழுவருமாறு. எனனை “எழு தப்பயிதலி னெழுத்தெய்வவெழுத், தசைத்திசைக்கோடலி னசையேயசையி யையுநது, சோகொளநிறலிற சீரோசீரிரண்டு, தட்டுநிறலிறநனையேயத்தனை, யடுத்தாடத்தலி னடியேயடியிரண்டு, தொடுத்தனமுதலாயின தொடையே யத்தொடை, பரவிடாதத்தலி பாவேபாவொத், தினமாடத்தலி னினமெனப் படுமே” எனவரும். பந்தமெனினும், சீளையெனினுமொக்கும். எனனை “பரு

அவற்றை

திருந் திருந் கூடடி

செய்யுளென்றுசெய்வினர்டுலவர்.

உறுப்பியலோத்தம், செய்யுளியலோத்தம்
இழிவியலோத்தமென

உறுப்பியலோத்தம் / உலாத்திரை

னவும சொன்னு

அருபெருணயமுயிணை

நெய்யுளல்லாய்

அதோத்தமன்செய்விந்நெடைய

என்னுந்நெயின்

பாயிரம்.

த்தெதிரிற்றலிற் பந்தந்தனையென், வகுத்தனாமாதோ வண்டமிழோடோ”
என்றாகலின் பலவத்தின் சந்தமடியவடியான் மருட்டியதாழ்குழலே.
எ-து. மகடேமுன்னிலை. ஏகாரம்-ஈற்றசை. (க)

அவையடக்கம்.

தேனாசுமழ்தொங்கன்மீனவன்கேட்பத்தெண்ணிரருவிக்
காணர்மலயத்தநந்தவன்சொன்னகன்னித்தமிழ்தாடி
யானாநடாத்துகின்றேனென்றெனக்கேநகைதருமால்
ஆனுவலினைவார்கட்கென்னுங்கொலென்னுதரவே.

இ-கை. நூலினது பெருந்தனமையும், ஆசிரியரது பெருந்தனமையும்,
தனதுள்ளகுகறைய முணர்த்திய முகத்தான் அவையடக்க முணர்த்துற்று.
இ-ள். தேனிறைந்த மணங்கமழ்கின்றவேப்பமாலையைத்தரித்த பாண்டியன்
கேட்கக் கெளரிநக ஆருவினையுடைய சந்தனச்சோலைக்குந்த பொதியமலை
யிலெழுந்தருளியிருக்கின்ற அரியதவத்தையுடைய முதலாசிரியராகிய அகத்
தியமுனிவரால் அருளிசெய்யப்பட்ட அழிவினறிநிலைபெற்றமுத்தமிழுள் இய
ற்றமிழினகூருகிய யாப்பிலக்கண நூலை யானும், அவாவினால எனது புலவி
ய நாவைக்கொண்டுசொல்லாத தொடங்கினேன் இது அறிவிலியாகிய எனக்கே
நகையினை வினைக்குமாபின், குறைவிலலாத அறிவினையுடையவர்க்குயா
தாகுமோ - எ-து. ஏ - அசைநிலை. இழிவுசிறப்புமமை விகாரத்தாற்றொக்க
து-யானாநடாத்துகின்றேனென்பதற்குவேறுபொருள கூறுவாருமுளா. (உ).

சுருக்கமில்லேள்வித்துகடர்புலவர்முன்யான்மொழிந்த
பருப்பொருடானும்விழுப்பொருளாமபனிமாலியப்
பொருப்பகஞ்சோந்தபொலலாககருங்காககையுமபொன்னிறமாய்
இருக்குமெனறிவவாறுனாகுமன்றேவிவ்விருநிலமே.

இ-கை. புலவரது சிறப்புணாததிய முகத்தான் அவையடக்கமுணர்த்து-
றது. இ-ள். பனிதோய்ந்தநெடியவிமயவரையிடத்தைச்சோந்த இழிவாகிய
கரியதூக்கைப்புளனும், பொன்னிறமுற்றிருக்குமென்று பரந்தவிவ்வுலகத்தவர்
சொலவர் இவ்வாறே குற்றநதிராத அளவிலலாத நூறகேள்வியை யுடைய
பதிவர்க்குமுன்குற்றமுடைய வறிவிலலாத யான கூறிய சிறப்பிலலாத பிண
டப்பொருளும், சிறந்ததுன்பொருளாம். எ-து. அனது-ஓ-ஏ-அசைநிலை. (ங)

பாயிரமுற்றிற்று.

முதலாவது

உறுப்பியல்.

குறினெடிலாவிக்குறுகியமூவுயிராய்தமெய்யே
மறுவறுமூவினமைதீருயிர்மெய்மதிமருடமெ
சிறுதுதற்பேரமார்க்கட்செய்யவாயையதுண்ணினை -யாய்
அறிஞருரைத்தவளபுமசைக்குறுப்பாவனவே.

இஃகை மேலதிகாரம் பாரித்தவெட்டினுள் அசைக்குறுப்பா மெழுத்
துகளது பெயா வேறுபாடுணாத்து-ற்று-இ-ள். சூரிலாவன-அ-இ-உ-எ-ஒ-
எனவிலை. எனனை “அ இ உ, எ ஒ வெனனுமப்பாலைத்து, ‘மோரளபிசைக்
குங் குற்றெழுத்தென்ப’ எனரூராகலின். நெடிலாவன - ஆ-ஈ-ஊ - ஏ- ஐ-ஒ
ஒள - எனவிலை, என்னை “ஆ ஈ ஊ ஏ, ஐ ஒ ஒள வெனனுமப்பாலேழு, மீரள
பிசைக்கு நெட்டெழுத்தென்ப”. ஆவியாவன- அகரமுதல் ஒளகார மீரயக்
கிடந்த பன்னிரண்டெழுத்துமெனக்கொள்க” எனனை-“அகரமுதல் ஒளகார
விறுவாய்ப, பன்னிரெழுத்து முயானமொழிப’ எனரூராகலின். குறுகிய
மூவுயிராவன-குறியிலிகரமும, குறியிலிகரமும, ஐகாரக்குறுக்கமும. என
விலை-இவைமேலேசொல்லுது. ஆய்தமெனபதங்கேனம், அங்கேனமெனி
னும், ஆய்தமெனினும், தனிநிலையெனினும், புள்ளியெனினும், ஒற்றெனினு
மொக்கும்; எனனை. “அங்கேனமாயதந தனிநிலைபுள்ளி, யொற்றிப-அல வை
ந்துமிதற்கே” எனரூராகலின். (வரலாறு) எங்கு - கஃச-கஃநி-கஃது-கஃபு-
கஃறு-எனவரும். எனனை “குறியதன்முன்னராயதபுள்ளி, புயிரொடுபுணாந்த
வல்லாறனமிசைத்தே” எனரூராகலின். - இனி மெய்யாவன-ககரமுதல் எனகர
மீரயக்கிடந்த பதினெட்டெழுத்து மெனக்கொள்க. எனனை-“ககரமுதல்
கரவிறுவாய்ப, பதினெண்ணெழுத்து மெய்யெனமாழிப” எனரூராகலின்.
மெய்யெனினும், உடம்பெனினும், உறுப்பெனினும், ஒற்றெனினும், புள்ளியெ
னினுமொக்கும். எனனை “மெய்யுடம்புறுப்பொற்றிவைதாமொருபொருட், செ
ய்யுமென்றுசெப்பினாபுலவர்” “மெய்யினியற்கை புள்ளியொடுநிலையல்” “எக
ரவொகரத்தியற்கையுமற்றே” “மெய்யினியக்க மகரமொடுசிவனும்” “மெய்யு
யிராகிற்ற நன்னுருவாகும்” எனரூராகலின். ஏகாரம் எண்ணேகாரம். என்
னை “எண்ணேகார மிடைபிட்டுக்கொளினு, மெண்ணைக்குறித்தியலுமென்ம
னாபுலவர்” எனரூராகலின். மறுவறுமூவினமாவன-வலலின்ம-மெலலின்ம-
இடையின்ம-எனவிலை. வலலின்மாவன, கசடதபற. மெலலின்மாவன, நுரு
ணநமன-இடையின்மாவன, யரலவழன்; எனனை “வலலெழுத்தென்ப, கச -
தபற” “மெலலெழுத்தென்ப நுருணநமன” “இடையெழுத்தென்ப, யரல
வழன், எனரூராகலின். மறுவறுமூவினமென்று சிறப்பித்தவதனால் அவையு
யிராமெய்யாகிய காலத்தும், அப்பெயரானே வழங்கப்படுமெனக்கொள்க.
என்னை “விதப்புகுகிளவி வேண்டியதுவினைக்கும்” எனரூராகலின். உயிரொ
யயாவன-உயிருமெய்யுநகட்டியுச்சரிக்கப்படாநின்ற பன்னிருபதினெட்டிரு
தூற்றொருபத்தாறெழுத்துமெனக்கொள்க. அவையாவன-ககரமுதல் எனகர
மீரயக்கிடந்த பன்னிரு பதினெட்டிருதூற்றொருபத்தா றெழுத்துமெனக்கொ

என்னுராதலின்,

நாணாடி" மனைதாம், தந்நியு... மன்ன"
என்னுராதலின், மனை போத்கித்தெ-
வதுதம்

மதுவும் சார்வந் தென்ற மதுதது
ம-மாதருந்நெழுத்துக்குமுன்னுத வல்லின
முத்துக்குபின்னுதவரும் ஆய்தம்.

கதொள்க" எனவும், "கதாமுதன்கரயீடுமு-
ழையின்வந்த டிவாபமுடம்பே" | கதாமெ-
ந்ந 'முதல்' நகர மயாந்ந ஆடுய்ப்பதரு-
நெந்நெழுத்துப் பதினெட்டும் மெய்யெ-
ன்னுராதலின்

மேலும் மன்னுது

எஃகாணி

சு. | "மெய்யோடி யையி னுமு யிரியரி யா"

சு. | "ஆனென்னி யா யா டும் டேம" சன் டுதா:
லின்.

- . . 'நன் ஞானம்

கம் இடையே

கரு. | "உயிரி னுபே மு னா த்தி னு னா த்தி மு னை
யால், வடு மெனி னவ் கியல் னை த்தி ய
படு டேம" என் டு ர் தாத் தை பா டினி யா
டு னனத் தொ ள்க.

ளக. எனனை “உயிராறேமெயம்மூவாறே, யம்மூவாறுமூயிரோடுமியாப்ப, வ்ருதாறெருபத்தாறுமியாமெயயே” புள்ளியிலலா வெல்லாமெயயு, முருவுருவாகியகரமொடுயிர்த்தலு, மேனையுயிரோடுருவுதிர்த்துயிர்த்தலு, மாயீரியலவுயிர்த்தலாறே” “மெய்யின்வழிய துயிர்தோனறுநிலையே”, எனருராகலின், “மைதிருயிரெப்பெயன்று சிறப்பித்தவதனால் ஏறிமூலினளவே யுயிராமெயக்குமளவெனக்கொளக. எனனை “உயிராமெயககன பூயிரளவென்ப” எனருராகலின். மதிமருட்டிம் - நுண்ணிடையாயெனபதுமகடீஉமுனனிலை. எனனை, “இடம்புட்பெய்குஞான்கறபினுமெனதும், அடங்காதா டென்று மடங்காததங்கண்ணு, உபபொடுநெயபாறயிராகாயம் பெயதடினும், கைப்பறபேயச்சுளாயின் காய” எனப்பிறருநதடங்கண்ணுயெனதும்மகடீஉமுனனிலை சொன்னு ~~கொள~~ கொளக்கொளக. மதியெனபதினடுபிறை-ஆஃது “இருகோடொருமதியெழில்பெறமிகைச்சினை” எனருறபோல்கொளக. அல்லதுஉம அறிவினைமயக்குரு சிறுதுதனமுதலாகிய வுறுப்புக்களையுடையாயெனதுமாம். அறிருருரைத்த அளபுமென்பது புலவராற்சொல்லப்பட்ட அளபெடைகளும். எ-று. அளபெனினும், அளபெடையெனினும், புலுதமெனினுமொகரும். எனனை “அளபேபுலுதமாயிருபெயரு, மளபெடையெனபவிறத்சினை” எனருராகலின்-அவைபொருள்களெல்லாம். அசைககுறுப்பாவனவென்பது- இப்பதினமூன்றுதிற்றத்தெழுத்து மசைக்குறுப்பாடும்படி. எ-று. ஏகாரமீற்றசை, தேற்றமெனினுமமையும். எனனை “தேற்றம்வினாவேபிரிநிலையெண்ணே, யீற்றசையிவ்வவநதேகாரம்மே” எனருராகலின். எனனை “குறினெழிலளபெடையுயிருறுப்புயிராமெய, வலியமெலிய விடைமையோடாயதம், இ உ ஐ யென மூன்றன்குறுக்கமோ, டப்பதினமூன்று மசைக்குறுப்பாகும்” எனரு. காககைபாடினியாருமெனக்கொளக. இனி மூவுயிரககுறுக்கமும், அளபெடைகளுமாமாறுசொல்லுதம். அவற்றுட் குறியிலுக்கரமவருமாறு. நெடிநகீழும், நெடிலொற்றினகீழும், குறிலிணைக்கீழும், குறிலிணையொற்றினகீழும், குறினெடிகீழும், குறினெடிலொற்றினகீழும், குறொற்றினகீழுமெனநிவவெழுத்தாறுவல்லெழுத்தினையு மூர்து உகரமவந்தால், அது குறியிலுக்கரமென்று வழங்கப்படுமெனக்கொளக. எனனை “நெடிலேகுறிலிணை குறினெடிலெனநிவை, யொற்றெடுவருதலொடுகுறொற்றிதுதியென, நேழ்குறுதுகரக்கிடனென்னொழிப” “எழுவகையிடத்துங் குறியிலுக்கரம், வருவினநிவருஉம வல்லாறுநதே” எனருராகலின். வ-று. நாகு-காசு-காடு-காது-காபு-காறு என நெடிநகீழ்றுவல்லெழுத்தினையுமூர்து குறியிலுக்கரமவந்தவாறுந், நாகு-காசு-காட்டி - காத்து - காடபு - காற்று - என நெடிலொற்றினகீழாறுவல்லெழுத்தினையுமூர்து குறியிலுக்கரம்வந்தவாறுந், வாகு - முரசு - முருகி - மருது - தாபு - கவறு - எனக் குறிலிணைக்கீழாறுவல்லெழுத்தினையு மூர்து குறியிலுக்கரம்வந்தவாறுந், அரக்கு - பொரிசுசு - தெருட்டி - குருத்து பொருப்பு - சிறற்று - எனக் குறிலிணையொற்றினகீழாறுவல்லெழுத்தினையு மூர்து குறியிலுக்கரமவந்தவாறுந், அசோகு-பலாசு-மலாடு - கெடாது - புதாபு - விராறு - எனக குறினெடிகீழாறு வல்லெழுத்தினையுமூர்து குறியிலுக்கரமவந்தவாறுந், நமாகு - தடாச்சு - பனாட்டி - கடாத்து - புதாபு - விராறு - எ

னக்குறினெடிலொற்றினகீழாறுவல்லெழுத்தினையு மூரந்து குற்றியலுகழ்வந
தவாறுமடி, அககு-கசுசு-கடநி-கநது-கப்பு-கறறு எனக குற்றெற்றினகீழாறுவ
ல்லெழுத்தினையு மூரந்து குற்றியலுகரமவநதவாறுககாணக இனிகுற்றியலு
கரம அறுவகைப்பநி மென்பாருமுளா. அவையாவன - ஈரொழுத்தொருமொ
ழி, உயிரத்தொடாமொழி, இடைத்தொடாமொழி, ஆயத்தொடாமொழி
வன்றொடாமொழி, மென்றொடாமொழி எனநிவை எனனை. “ஈரொழுத்தொ
ருமொழி யுயிரத்தொடாநடைத்தொட, ராயத்தொடாமொழி வன்றொடாமெ
ன்றொட, ராயிருமுனறேயுநரங்குறுக்கடன்” என்றராகலின். இனிகுற்றியலி
கரமவருமாறு - உகரநதிரநதநதிரயாஹம யகரமோடியையின்கணவநத இக
ரங்குற்றியலிகரமென்று வழங்கப்படும எனனை “வல்லெழுத்தாரோடெழு
வகையிடத்து, முகரமரையாம யகரமோடியையி, நிகரமுங்குறுகுமெ
ரபுலவா” பகரமவருமவழியிகரங்குறுகு, முகரககிளவி துவரத்தோன்றாது”
என்றராகலின். வ-று. நாகியா ந - காசுபாது - காடியாது-காதியாது-காபி
யாது-காரியாது-எனவரும். ஒழிநதனவுமில்வாறேயொடடிககொளக. இனி
ஓதிநியாதுவநத குற்றியலிகரமபுருமாறு கேணமியா-செனமியாவெனககொ
ளக. எனனை “குற்றியலிகரநிறலவண்ணம், யாவென்கினைமிசையுரையசை
க்கிளவிக, காவயினவருமகரமூரந்தே” என்றராகலின். இனிஐகாரககுறுக
கத்திறகுச்சொல்லுமாறு. அளபெடுத்ததற்கண்ணும், தனியேசொல்லுத்தற்கண்
ணு மனநியலலாதவழிவநதவைகாரந தன்னளவிறகுறுக்கி ஒன்றாமாததி
ரையும், ஒருமாததிராயுமாகக குறுகுமெனககொளக. அவைகுறுகுமிடத்து
மொழிமுத லிடைகடையென்முன்னிடத்து குறுகும. எனனை “அளபெடை
தனியிரண்டலவழி ஐ-ஒள, அளநாமொன்றதைதனிமையுமாகும்” என்றராக
லின். (வ-று.) ஐப்பசி - மைப்புறம் - மடையன் - இடையன் - சவளை-சவளை-
தீளை-பனை-என முதலும், இடையும், கடையுங்குறுகியவாறுகண்கொளக.
எனனை “மொழிமுதலிடைகடை யெனமுன்னிடத்து, மழியாநதீகா ரங்குறு
குமமே” என்றராகலின் - இனி அளபெடைககுச்சொல்லுமாறு அளபெடை
யிரணநிவகைப்படும உயிரளபெடையும், ஒற்றளபெடையுமென. எனனை “உயி
ரளபெடையு மொற்றளபெடையுமென, ருயிரண்டென்பவளபெடைதானே”
என்றராகலின். அவற்றுள் - உயிரளபெடைககுச்சொல்லுமாறு உயிருளநெ
ட்டெழுத தேழுமளபெடுக்கும. அவை யளபெடுக்குமிடத்து ஐகாரம இகரத
தோடும், ஒளகாரம உகரத்தோடும் அளபெடுக்கும, ஒழிநதனவந தமக்கின்
மாகிய குற்றெழுத்தோ டளபெடுக்குமெனக் கொளக. எனனை “குன்றிசை
மொழிவயினிநிசைநிறைககு, நெட்டெழுத்திம்பரோத்தகுற்றெழுத்தே” “ஐ
ஒளவெனனுமாயொழுத்திற, கிகரவுகர மிசைநிறைவாகும்” என்றா; தொல
காப்பியரோ. அவைவாணகிடத்துவநதளபெடுக்கும - எனனை “தனிநிலைமு
தனிலை யிடைநிலையேறென, நாலவகைப்படுமளபாயவருமிடனே” என்றராக
லின். (வ-று.) ஆஅ-ஐஇ-ஊஉ-ஏஎ-ஐஇ-ஒஒ - ஒளஉ-என இவையேழுமுதலி
லையளபெடை. (ஆஅரிடம் - ஈஇரிடம்-ஊஉரிடம்-ஏளிகள-ஐஇயலி - ஒளிகள-
ஒளஉவியம) என இவையேழு முதனிலையளபெடை - ப-ராகுக - பரிபுடம்
கழுஉமணி - பரிபுடம்-உளஇயம் - புரோஹச-அஹஉகம் - என இவை.

உ. ஸாயம், "பிள்ளியிற் பின் முனையிற் தனி
த்திய ஸாயம் மெய் பொருதிவன மவ்வி
யல் கெடுதே தீ" எனவுஞ் சொன்னான்
தலின்.

ரு. உதரம் திரியாது மியாவென்னுமு
ன்னிவையகைச் சொந்தன் மகரநீர்
ந்துநின்ற உதரம் துத்தியலிகரமெ
ன்று வழங்கப்படும், (வ-ய)

தள. "மியாமித... யகைச்சொல்".

தஅ. கம் வடுமாது

தக. ஸாமென்னு மிரண்டு மல்லாத

உ. ஸாயம், "பிள்ளியிற் பின் முனையிற் தனி
த்திய ஸாயம் மெய் பொருதிவன மவ்வி
யல் கெடுதே தீ" எனவுஞ் சொன்னான்
தலின்.

உக. "முதலிடையென முன்றிடத்தொ
ருசொல், அத்தொடுகுதுமைகாற
வெழுந்தே"

உங. உடைவாள்.

உரு. துத்தியம் துல்லவ.

உஉ. ஸாயம், "பிள்ளியிற் பின் முனையிற் தனி
த்திய ஸாயம் மெய் பொருதிவன மவ்வி
யல் கெடுதே தீ" எனவுஞ் சொன்னான்
தலின்.

உஊ. உதரம் துத்தியம் துல்லவ
உஈ. உதரம் துத்தியம் துல்லவ
உஊ. உதரம் துத்தியம் துல்லவ

1. (காமபகீரதோடாக) மலாகம் ஆகுநததெய்ய
டாமெனத் தொங்கி. என்னை

1. பி. வாசுதேவ, கீழ்க்கை, உண்டகம், என்னி,
தைத்தியல், கோடுகம், மெனஉவல்.

1. பி. பரிசுரை

1. பி. மணி மெனஉவல்

1. பி. க. விலேன், வினாடி, விடுவாடி, வீடுவா

1. பி. அன்மெய்யாத்த

1. பி. அன்மெய்யாத்தவாறு

1. பி. 'சூரன்வ'யென்றுவழியொழியும், 'சூரன்'
தானு வழி ஆய்தமுழிவவெனினும்
செய்யுட்கள் ஒகைகெட்டுழிவரு
வித்துத் தொங்க.

1. பி. செய்யுளகத்து அரிதாநவல்லது

1. பி. மகாநாடு. நக்கம் வரும்வனிகன்

1. பி. மாத்திரை யெனச்சொல்ல

1. பி. என்ருரு முனொகை சொல்ல.

யேழு மிடைநில் யளபெடை. சுடாஅ-ஏர் இ-கழுஉ. - மிலேள - கடைஇ- அ
 ரோஒ - அநெளஉ - என இவையேழு மிறுதிலையளபெடை. (உயிரளபெடை
 எழுத்துநோக்கவேழாம. இடநோக்கநான்காம. எழுத்துமிடமுமுதநனநோ
 கக விருபத்தெட்டாமெனக்கொள்க. இனி ஒற்றளபெடைகுச்சொல்லுமா
 று. ஒற்றுக்களுள் - ஈரணநமன வயலள வாயதமெனநும பதினோறாறு
 ம, குறிகீழும், குறிலிணைக்கீழும், வரதளபெடிக் குமெனக்கொள்க. எனனை
 “ஈரணநமனவயலளவாயது, மெறுமினையீட்டிசுடாபெழுமொரோவதி” “வ
 னமைமொடூர்காண முக்காளுழிந்தாங், கண்ணுப்பாயத்தீமா டளபெழுமொ
 ரோவதி” என்றாகலின். வ-று. மங் பகலம்-மஞ்சு-மண்ணு- ப-ந்து-
 அமடபு-மினண்ண செவவவா - வெப்பயா - செலலக- கொளளக- எஃகரு
 னைக் குறிகீழ்ப்பதினோறாறு மளபெழுந்தவாறு கண்டுகொள்க. அ
 ரங்கம - முரஞ்சு - முரண்ணி - பருந்த - அருமடி - முரன்ன
 குரவவவை - அராயயா - குரலலக - திரளளக - வரஃக - எனக்கு
 றிலிணைக்கீழ்ப்பதினோறாறு மளபெழுந்தவாறு கண்டுகொள்க. இவ்விருப
 த்திரணி புளளியளபெடையுஞ் செய்யுளத்க்கலவுது * பரவைவழக்கினுள்
 வாராவெனக்கொள்க. எனனை “மாதிரைவகையாற்றநீழமகெடாநிலை, யா
 பபழியாமையென மளபெடைவேண்டும்” என்றாகலின். அறிஞருரைத்தவ
 ளபுமென்று சிறப்பித்தவதனால் குறறெழுத்தும், ஒற்றளபெடையும், ஒரோ
 ட்வானது ஒருமாதிரை - நெட்டெழுத்திரணிமாதிரை உயிரளபெடைம
 னறுமாதிரை - ஆயதமும், மெய்யும், குறறியல்கரமும், குறறியல்கரமும்,
 ஒரோவொன்றமைமாதிரை. ஐகாரக்குறுக்கமும், ஒளகாரக்குறுக்கமும், ஒ
 ரோவொன்றொன்றமைமாதிரை. மகரக்குறுக்கமும், ஆயதக்குறுக்கமுமொ
 ரோவொன்று கானமாதிரை எனனை “ஒன்றிரண்டொருமுனனொன்றைய
 னாகா, லென்றனாபொழுதிவை யிமைநொடியளவே” “கண்ணிடைகைநொ
 டியளவேமாதிரை, துண்ணிதினுணாநதொகண்டவாதே” “ஒற்றுக்குமாத
 திரை யொன்றையளபெழுந்தாற, நெற்றக்குநிலைதுவையாம்” “உன்னலகாலே
 யுன்றலையே, முறுக்கனமுககால விடுத்தலொன்றே” என்றாபிறருமெனக்
 கொள்க. (ச)

குறிலேநெடிலேகுறிலிணையேனைக்குறினெடிலே
 நெறியேவரினுநிரைநதொற்றடிப்பினுநோநிரையென்
 ற்றியேய்ப்புறையுமென்றோளியுதாரணமாழிவெளவேல
 வெறியேசுருநிறம்விண்டோயவிளாமென்றுவேண்டுவோ.

இ-கை. நிரணிறைப் பொருள்கோள வகையானே ரசையுநிரையசையுமா
 மாற்றும், அவற்றிற் குதாரணமாமாறும், உணர்த்து-ற்று. இ-ள. குறிலேநெடி
 லேகுறிலிணையேனைக் குறினெடிலே நெறியேவரினுநிரைநதொற்றடிப்பினு நோ
 ரிகையெனற்றி. எ-து. குறறெழுத்தத்தனியேவரினும், நெட்டெழுத்துத்த
 னியேவரினும், குறறெழுத்தொற்றடித்துவரினும், நெட்டெழுத்தொற்றடித்து

வரினும், நேரசையாம். குறிலிணைநதுவரினும், குறினெடிவிணைநதுவரினும், குறிலிணைநொற்றிததுவரினும், குறினெடிவிணைநொற்றிததுவரினும், நிராயசையாம். எனனை “நெடிக்குறிநினியாயநினறுமொற்றிதது, நடைபெறுநே, ரசை நாலவகையானே” “குறிலிணைகுறினெடிநினிததுமொற்றிதது, நெறிமையினுனகாயவருநிராயசையே” என்றராகலின். வேயபுனாயுமென்னேரளி. எ-து. மகடே முன்னிலை. உதாரணமாழி வெளவேலவெறியே சுருநிறமவின டோய விளாமென்று வேணடுவரே. எ-து. நேரசைக்குதாரணம். ஆ-ழி-வெ ள்-வேல்-எ-ம. நிராயசைக்குதாரணம். வெறி-சுரு-நிறம் - விளா-எ-எனவுரு சொல்லுவாபுலவா. எ-று அகலம் - உகையிறகொள்க. அகலமெனினும், விரு தகியுடையெனினு மொக்கும். எனனை “அகலமெனப் தாசறக்கிளப்பின, விவல மினறி விரிததுகாப்பதுவே. என்றராகலின். வினடோயவிளாமென்று சிறு பபித்தவதனூ லேரசை ஓரலகுபெறும நிராயசை நரலகுபெறுமெனக்கொ ள்ச. வ-று. ஆ - எனததனிரெடி லேரசையாயினவாறும், ழி-எனததனிகு றில லேரசையாயினவாறும், வெள- எனககுறெழுத்தொற்றிதது லேரசை யாயினவாறும், வேலஎனநெட்டெழுத்தொற்றிதது லேரசையாயினவாறும், வெறி - எனக்குறிலிணைநது நிராயசையாயினவாறும், சுரு எனக் குறினெடி விணைநதுநிராயசையாயினவாறும், நிறம்-எனக் குறிலிணைநொற்றிததுநிரா யசையாயினவாறும், விளாம்- எனக்குறினெடிவிணைநொற்றிததுநிராயசை யாயினவாறுங்காண்க. இவற்றிறகுச்செய்யுள்வருமாறு. ஆ “போது சார தி டு பொற்பேவநதி, ஆதிநாதநசோவோ, சோதிவானநதுன்னுவாரோ” இது நே ரசைநான்குமவந்தசெய்யுள். ஆ “அணி நிழ லசோ கமாந தருனெறி நடாத திய, மணிகிழவிவொளிவரதனைப், பணிபவாபவநனி பரிசுறுப்பவரோ” இது நிராயசைநான்குமவந்தசெய்யுள். குறிலேநெடிவே யென்னுயிரக்காரிகைகளை னையே யிலக்கியமாகவலக்கிநுழைக்காது. எனனை “குறிலேநெடிவே குறிவி ணைகுறினெடி, லொற்றெடுவருதலொடு மெயப்படநாடி, நேருநிளாயுமென்று சிறபெயரே” என்றாதொல்காப்பியனார். “கோழிவேந்தன் நேரசைநிராயசை, யாழ்புனல்வாழ்க்கை வெறிசுருநிறங்குரால்” என்றுதாரணமெடுத்த தோதின ருமுளரெனக்கொள்க. (இ)

ரரசைநாதசீரகவற்குரியவெண்பாவினவாம்
நேரசையாலிற்றமுவசைச்சீர்நிராயாலிற்றுப்
வாரசைமென்முலைமாதேவகுத்தவஞ்சிககுரிச்சீர்
ஓரசையேநின்றுஞ்சீரம்பொதுவொருநாலசையே.

இ-கை. அவவசைகளானாகிய சீர்களதுபெயர் வேறுபாடுணர்த்து-றது. லேரசைநாதசீரகவற்குரிய - எ-து. இரண்டசையினாகிய நான்குசீருமாகிரிய டுவுரிச்சீரெனப்படும். எ-து. அகவலெனினும், ஆசிரியமெனினுமொக்கும். என னை “அகவலெனப் தாசிரியப்பெயரோ” என்றராகலின். வெண்பாவினவாம் நேரசையாலிற்ற முவசைச்சீர். எ-து. நேரசையிதுதியாகிய முவசைச்சீர் நா ன்கும் வெண்பாவுரிச்சீரெனப்படும். எ-து. நிராயாலிற்று- வகுத்தவஞ்சிககு றிச்சீர். எ-து. நிராயசை யிதுதியாகிய முவசைச்சீர்நான்கும் வஞ்சியுரிச்சீ

கூட. நெய் சை. யாய் நின்ற வாய்

உரு. "நெய் சை"யில்

உரு. "நெய் சை"யில்

உரு. "நெய் சை"யில்

உரு. "நெய் சை"யில் என்னுமிக்காரிதை தனனை
உரு. "நெய் சை"யில் என்னுமிக்காரிதை தனனை

கீ ருண்வனா? "ந.ரதையு யல்லா ஸ்வகைசு கீரி
 ஸூய், ஓநரிநின் வெண்ணி நிறையிநின்
 வரூசியென், ஓடுதினம் மாடுதா வுணர்ந்தி
 சி.ஓனோ" காண்டிபா கலின்.

க2. வருத்த = வரு.

கவு. மவற்றின் கடைக்கட

கத. ரகைச்சு ரிபுத்தித்தட்

கவு. எபமாத்தி

நக ஆப்பொய்தை.

" துண மத்திமதிபமாகவைத்து

நவு. ம்லமாறு 2

னொனப்பபிம், எ-து, வாரசைமென்முலைமாதே- எ-து. மகலேமுன்னிலை. ஓர
சையேயின்றுஞ் சீராம. எ-து. ஒரோவிடத்து நேரசைதானே நின்றுஞ்சீரா
ம. நிராயசைதானே நின்றுஞ்சீராம. அவையசைச்சீரொனப்பபிம். எ-து. பொ
துவொருநாலசையே. எ-து. நாலசையினுகையசீர பொதுச்சீரொனப்பபிம்.
எ-து. நான்கெனபதனை யெல்லாவற்றேழிங்கூட்டி மத்திமதீபமாகப் பொரு
ளுரைத்துக்கொள்க. என்னை “நேரசைக்கூடிய சீரியச்சீரவை, யீரிரண்டென்ப ரி
யலபுணர்ந்தோரே” “மூவகைச்சீருரிச சீரிருநான்கினு, னேரிதுநான்கும் வெ
ள்ளையல்லன் பாலினுவஞ்சியின்பாறப்பட்டனவே” “நாலசையானுநடைபெறு
மோரசைச்சீரிலையெய்துதுஞ்சிலவித்துளவே” எனறா கர்க்கைபாடினியா

தேமா புளிமா கருவிளங் கூவிளஞ் சீரகவற
காமாங் கடைகா யடையிள் வெண்பாவிற்கந்தங்கனியா
வாமாண்கலையலகுன்மாதேவகுத்தவஞ்சிகுரிச்சீர
நாமாண்புரைத்தவசைச்சீரககுதாரணநாணமலரே.

இ-கை. முறையானே முதனானகுச்சிருக்கு முதாரணமாமாறுணாதது-ற்று.
|| தேமா புளிமா கருவிளங் கூவிளஞ் சீரகவறகாம. எ-து. நோநோ-நிரா
நோ-நிராநிரா-நோநிராயாகிய தேமா-புளிமா-கருவிளம் - கூவிளம் எனனு
நானகுச்சிரும் ஆசிரியவரிச்சீருக்குதாரணமாம். எ-து. ஆங்கடைகாயடையி
ன் வெண்பாவிற்கெனபது - அனை கடைபிற காயென்னுஞ் சொறபெற்று-
தேமாந்காய - புளிமாந்காய - கருவிளங்காய - கூவிளங்காய எனவரு நா
ன்குச்சிரும் வெண்பாவரிச்சீருக்குதாரணமாம். எ-து. அந்தங்காய - வகுத்த
வஞ்சிக்குரிச்சீர. எ-து. அவ்விறநினகட்கனியென்னுஞ் சொறபெற்றுத்தேமா
ங்கனி- புளிமாங்கனி - கருவிளங்கனி - கூவிளங்கனி எனவரு நான்குச்சிரும்
வஞ்சி யுரிச்சீருக்குதாரணமாம். எ-து. வரமாண்கலை யலகுன்மாதே. எ-து.
மகலேமுன்னிலை. நாமாண்புரைத்தவசைச்சீர்க்குதாரண நாணமலரே. எ-து.
ஒரோவிடத்தாமென்றுரைக்கப்பட்ட ஓரசைச்சீருக்குதாரணம். நாள் என்ப
துஉம் - மீலாஎனபதுஉம் - ஆமென்றவாறு. நோ - எ-து. நேரசைச்சீருக்
கும், மலர்- எ-து. நிராயசைச்சீருக்கும் உதா முனைபதனை எ
ல்லாவற்றேழிங் கூட்டி மத்திமதீபமாகப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. வெணநி
றை “அம்மபவளவரிநெடுங்கணையவஞ்சிக், கொம்மபவளவர்கொடிமருங்குலகோ
ங்கின, அரும்மபவணமுலையொக்குமேயொககும், கரும்மபவளவாயிற்சொல்”
எனனும்பொயகையா வாக்கினுளஒககுமெனபதனை எல்லாவற்றேழிங்கூட்டி
பபொருளுரைத்துக்கொண்டாறபோலக்கொள்க. (எ)

தண்ணிமுறண்பூநுறம்பூநுறுநிமுறந்துறம்புந்தால்
எண்ணிருநாலசைச்சீராவந்தருகுமினியவற்றுட
கண்ணியபூவினங்காயச்சீரனையகனியொடொககும்
ஒண்ணிமுறசீரசைச்சீரியறசீரொககுமொண்டனாககே.

இ-கை. பொதுச்சீருக்குதாரணமாமாறும், அவற்றதெண்ணும் பொதுச்சீரு
ம், அசைச்சீரும், செய்யுளகத்து வருங்காற்றனைவழங்குமுறைமையு முணர்ந்
துறது. தண்ணிமுற - அருகும். எ-து. தேமா-புளிமா-கருவிளம் - கூவிளம்-

யாப்பருங்கலக்காரிகை

என்னும் நான்கினோடும், தண்ணிழல் - தண்பூ - நறுமபூ - நறுநிழலென்னு
 நான்கினையும், முறையானேகொணர்துறழ்ந்தாற பதினாறு நாலசைச்சீருக்
 குதாரணமாம். எ-து. தேமா புளிமா-கருவிளம-கூவிளம் என்பன அதிகார
 ததால் வருவித்தனாகக்கப்பட்டன. அருகும் எனபதனால் அச்சீராய்வுகளத்
 தருகியன்றி வாராவெனக்கொள்க. வ-து. தேமாநதண்ணிழல்- புளிமாநதண்
 ணிழல் - கருவிளநதண்ணிழல் - கூவிளநதண்ணிழல். எ-ம தேமா
 புளிமாநதபூ-கருவிளநதண்பூ-கூவிளநதண்பூ. எ-ம. தேமாநதமபூ - புளி
 மாநதமபூ - கருவிளநதமபூ - கூவிளநதமபூ - எ-ம். தேமாநதநிழல் - பு
 ளிமாநதநிழல் - கருவிளநதநிழல் - கூவிளநதநிழல் எனவுங்கொள்க. இனி
 யவற்றுள் - காயச்சீரணைய. எ-து. அந்நாலசைச்சீர பதினாறுள்ளும், பூவெ
 னனுஞ்சொல்லிவந்தியாகிய நேரீற்று. பொதுச்சீரெட்டி, காயெனனுஞ்சொ
 ல்லிவந்தியாகிய வெண்பாயுரிச்சீரோபோலக் கொண்டுவருஞ் சீரமுதலையோ
 டொன்றுவது வெண்சீர் வெண்டனைபாகவும், ஒன்றாது கலித்தனையாகவும்
 வழங்கப்படும். எ-து. கனியொடொககு மொண்ணிழற்சீர். எ-து. நிழலென
 னுஞ்சொல்லிவந்தியாகிய நிராயீற்றுப்பொதுச்சீரெட்டி, கனியெனனுஞ்சொ
 ல்லிவந்தியாகிய வஞ்சியுரிச்சீரோபோலக் கொண்டுவருஞ்சீரமுதலையொடொ
 ன்றதும், ஒன்றாதுவரும், வஞ்சித்தனையெனவழங்கப்படும். எ-து. அசைச்
 சீரியற் சீரொக்கும். எ-து. ஓரசைச்சீர் ஆசிரியவுரிச்சீரோபோலக் கொண்டி
 வருஞ்சீர் முதலையொடொன்றுவது ஆசிரியத்தனையாகவும், ஒன்றாது இ
 யற்சீர்வெண்டனையாகவும்வழங்கப்படும். எ-து. இயற்சீரெனினும், ஆசிரியவு
 ரிச்சீரெனினுமொக்கும். எனவே, “இயற்சீரெல்லாமாசிரியவுரிச்சீர்” என்றாரா
 க்ஷிவ் ஒண்டனைக்கே. எ-து. ஒன்றியத்தனையவழங்குமிடத்து. எ-து. ஒண்டனை
 பின்புதனை இவ்வினக்காகப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. கண்ணியபூவின
 பெண்ணு சிறப்பித்தவதனால் வெண்பாவினுள் நாலசைச்சீரவாரா. ஆசிரியத்து
 ள்ளது குறறுகரம் வந்துழியின்றிவாரா கலியினுள்ளும் பெரும்பான்மையுங்
 குறறுகரம்வந்துழியின்றிவாரா வஞ்சியுட் குறறுகரமவாராதேயும்வரப்பெறு
 ம். வஞ்சியுள்ளும்பொதுச்சீரோரடியுள் எருக்ககண்ணுறுநிற்கவும் பெறு
 ம். அல்லவதுள்ளும்பொதுச்சீரோரடியுள்ளுநன்றிவாரா. இரண்
 டிவரினுங்கண்ணுறுநல்லா. பாவினத்துள்ளும் பயிவதுவாராவெனக்கொள
 க. ஒண்ணிழற்சீரென்று சிறப்பித்தவதனால் நிழலெனனுஞ்சொல்லிவந்தியாகிய
 நிராயீற்றுப் பொதுச்சீரெட்டி, வஞ்சியுள்ளவதுவாராவெனக்கொள்க. என
 னை “நாலசையெனடைபெற்றனவஞ்சியு, லீரொன்றனைத்து மேறுழியென்று
 சென, குறறுகரத்திரையசைவந்தன, கூதியவஞ்சிககுரியனவாதது, மாருமெ
 னபவநித்தினோடும்” என்றா காகக்கபாடினியா. இனி ஒருசாரா வெண்
 பாவினு ளளபெழுந்தால் நாலசைச்சீர் வருமென்பாருளரையினும், அவவாற
 லகிட்டுதாரணவாய பாட்டாலோசை யூட்டிமபொழுது செப்பலோசை பிழை
 ககுமென்பதுஉம், ஆண்டுச்சீருநதனையுஞ் சிதையவாறாயினாய் ளளபெடுபு
 னவுமல்ல. அளபெடுபிபினு மளபெடைகள் அலகுக்காரியம் பெறுவனவுமல்ல
 வெண்பதுஉம், காகக்கபாடினியார்முதலாகியதொல்லாசிரியா துணிவு. அது
 வே இரந்துண்டபாருக்கு முடனபாடி.

(அ)

15 அனைவரும் மறந்த,

கூட. கொண்டு

காண்வதும் ஒன்றாகும்/யாருக்கொண்டு

20. கொண்டு

21. கொண்டு

22. பாலின் நாயணப்

23. குணத்தின

24. படுபாது

25. துறையாளையான்

26. பெறுவனவல்ல

11. கட்டுநரிநீரையா நிதியப்பாவினா

12. கட்டுநரிநீரையெண்ணாவினா

13. பொருதலமா

14. மதிமதித்தாங்கு

15. கட்டுநரிநீரையெண்ணாவினா

16. கிவ

17. அலம்பல

18. கட்டுநரிநீரையெண்ணாவினா

19. கிவகிவகிவகிவகிவகிவ
கிவகிவகிவகிவகிவகிவ
கிவகிவகிவகிவகிவகிவ

உறுப்பியல்.

குன்றக்குறவனகவல்பொன்றாமவெண்பாட்டுவஞ்சிக்
கொன்றுமுதாரணம்பூநதாமரையென்பவோரசைச்சீர
நன்றறிவாரிறகயவருமபாலொடுநாலசைச்சீர்க
கன்றதென்றாளளறபளளததினோடங்கண்வானத்துமே.

இ-கை. முறையானே ஐந்தாவகைப்பட்ட சீரானும் வந்தவிலக்கியங்கட்
கு முதனினைப்புணர்த்து - ௨௩. குன்றக்குறவனகவல். ௭-௩. ஆ. 'குன்ற
க்குறவன காதன்மடமகள், வரைபாமகளிர புரையுஞ்சாயல், நையளருமபிய
முலைபள, செய்யவாயினள் மார்பினளசுணங்கே' இச்செய்யுளில் ஆசிரியவுரி
ச்சீரநான்மூம் வந்தவாதுகூண்கொள்க. பொன்றாம வெண்பாட்டுவன
பொன்றாமரிபிறபுனைகழற்காறகொளிபோ, உன்னென்னுழலுகைபற
ரினேற—கெனனோ, மனவொடுவாயெல்லா மலருநீராககோழிட, புனருடன
பேபோவரும்" இச்செய்யுளில் வெண்பாவிரிச்சீரநான்மவந்தவாதுகூண்கொ
ள்க. வஞ்சிக்கொன்றுமுதாரணம். பூநதாமரையென்ப. ௭-௩. 'பூநதாமரா
பபோதலமாத, தேமபுனலிடைமீனதிரிநரும், வளையலிடைமுகள் வயினநி
ழ, வினேககம்பலைமனைச்சிலம்பவும், மனைச்சிலம்பமணமுரசொடி, வயந
மபலைக்கப்பலாரப்பவும், நானும், மதிமுமடிமுதான அரன், புருநலாடிப்பெரு
வண்மையனே' இச்செய்யுளில்வஞ்சியுரிச்சீரநான்மவந்தவாதுகூண்கொ
ள்க. ஓரசைச்சீர நன்றறிவாரிறகயவருமபாலொடொடபு. வெண்பாடுநிற
ரிற் கயவாதிருவுடையா, நெஞ்சுததவலயிலா" 'பாலொடுநேனகலத்தறேப
ணிமொழி, வாலெயிறுதியிரீ' எனனுமிச்செய்யுட்களில் இவா. ௭-௩. கீர
௭-௩. அசைச்சீரகளாபின்வாறுகண்கொள்க. நாலசைச்சீரககன்றதென்றா
ளளற பள்ளததினோடங்கண் வானத்தும. ௭-௩. 'அளளறபளளத் தகண்
சோண்டி, வேங்கைவாயில் வியன்குன்னுரன்' எனனும் பழம்பாட்டினு
ஒரடியுரிநநாலசைச்சீரவந்தவாதுகூண்கொள்க. 'அவகணவாளத்தமா
ரசரும், வெங்கையினை வேலவேந்தரும், வடிவார்கூர்தன் மனகைபரும், க
டிமலநேந்திக்குழாறுகைசுச, சிங்கருமந்த, மணியகையிசை, கொங்கை
ரசோகிணகுளிரகிழங்கிசை, செழுநீரப்பவளத் திரள்காமபின், முழுமதிபுரையு
முகருடைநீழல், வெங்கணவினைப் பகைவிளவெய்ச்சு, பொன்புனைமெய்யு
புனைவினைப்ப, அனந்தசுதுடையமவையையத், நனந்தலையுலகுடனவையையத்,
மந்தமாருதமருங்கைப்ப, அந்தரநுநுபிநினியமப, இலங்குசாமரையெழு
ந்தலமுர, நலங்கொழும்புமழைநனிசொரிதர, இலிநருந்தருனெனநிடாத்தாயவா
திதன், திருவடிபரவுதுஞ்சித்திபெற்றபொருட்டே' இச்செய்யுளில்- நாலசை
ச்சீரப்பதினும் அடிதோறுமுதற்கண்ணைவந்தவாதுகூண்கொள்க. இ-கை-
நேற்றிப்பொதுச்சீரகின்று தனவருஞ்சீரமுதலசையோடொனவாறு வெண
சீரவெண்டையாகவும், ஒன்றாதகலித்தையாகவும், கிளாயிறுப்பொதுச்சீ
ரகின்று தனவருஞ்சீரமுதலசையோடொனநிறும், லாறுவிழ்நு வஞ்சியு
நையாகவுவகொண்டிவழங்கப்படும. ௭-௩. இவ்வாறுசிறந்த 'குன்றக் காய
ண்புதோழி, விளியிசைமுதலுற மெனநிவயபெல்லாந், தெனியவந்த செறு
றைச்செய்துறை' எனனுதாரணமெய்யுத்தாறுநெனவென்கொள்க. அன்றகென
னொளபுணை அன்றவெனனொளவென்கொள்க

தண்சீர்தனதொன்றிற்றன்றையாந்தணவாதவஞ்சி
வண்சீர்விகற்பமும்வஞ்சிக்குரித்துவல்லோர்வஞ்சித்
வெண்சீர்விகற்பங்கலிததனையாய்விடும்வெண்டனையாம்
ஒண்சீரகவலுரிசீர்விகற்பமுமொண்ணுதலே.

இ-கை. நின்றசீரீன்றறசையும், வருஞ்சீரின்முதலசையும் தம்முளொன்று
வதும், ஒன்றாததுமாகிய வேழத்தையுமாமாறுணாதது-றது. தண்சீர்தனதொ
ன்றிற்றன்றையாம். எ-து. தண்சீர்நின்று தனவருஞ்சீர்முதலசையோடொன்
றுவது தனறனையாம். எ-று. எனவே ஆசிரியவுரிசீர்நின்று தனவருஞ்சீர்மு
தலசையோடு நேராயொன்றுவது நேரொன்றாசிரியத்தனையாம். நிராயாயொ
ன்றுவது நிராயொன்றாசிரியத்தனையாம். வெண்பா வுரிசீர்நின்று தனவரு
ஞ்சீர்முதலசையோடொன்றுவது வெண்சீர் வெண்டனையாம். வஞ்சியுரிசீர்
நின்று தனவருஞ்சீர் முதலசையோடொன்றுவது ஒன்றிய வஞ்சித்தனையாம்.
எ-று. தணவாதவென்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால் தண்சீர்நின்று பிறிதா
கிவருஞ்சீர் முதலசையோடொன்றுவதுதான் தனறனையே சிறப்பினரூயினு
மெனக்கொள்க. "வஞ்சிவண்சீர்விகற்பமும வஞ்சிககுரித்து. எ-து. வஞ்சி
யுரிசீர்நின்று தனவருஞ்சீர்முதலசையோடொன்றாததுதான். ஒன்றாதவஞ
சித்தனையாம் - எ-று. வண்சீரொன்று சிறப்பித்தவதனால் - வஞ்சியுரிசீர்நி
ன்று பிறிதாகிவருஞ்சீர் முதலசையோடொன்றாததுதான், ஒன்றாதவஞ்சித்தனையே
சிறப்பினரூயினுமெனக்கொள்க. வல்லோரவகுத்த வெண்சீர்விகற்பங்கலி
த்தனையாய்விடும். எ-து. வெண்பாவுரிசீர்நின்று தனவருஞ்சீர்முதலசையோ
டொன்றாதது கலித்தனையாம். எ-று. வல்லோரவகுத்தவென்று சிறப்பித்தவ
தனால், வெண்பாவுரிசீர்நின்று பிறிதாகிவருஞ்சீர் முதலசையோடொன்றாத
துதான், கலித்தனையே சிறப்பினரூயினுமெனக்கொள்க. வெண்டனையாமொண்
சீரகவலுரிசீர் விகற்பமும. எ-து. ஆசிரியவுரிசீர்நின்று தனவருஞ்சீர்முத
லசையோடொன்றாதது இயற்சீர்வெண்டனையாம். எ-று. ஒண்சீரொன்று சிற
ப்பித்தவதனால் ஆசிரியவுரிசீர்நின்று பிறிதாகிவருஞ்சீர் முதலசையோடொ
ன்றாததுதான், இயற்சீர்வெண்டனையே சிறப்பினரூயினுமெனக்கொள்க. ஒண்
னுதலென்பது மகடேமுன்னிலை. என்னை? "இயற்சீரிரண்டு தலைப்பெயர்முள்
ள, விகற்பமில்லாய் விரவிநடப்பி, னாதற்பெயராசிரியத்தனையாகும்" வெண்சீ
ரொன்றலுமியற்சீர்விகற்பமு, மென்றிரண்டென்பவெண்டனைக்கியலபே? "இ
யற்சீரிரண்டுதலைப்பெயர்முள், விகற்பவகையது வெண்டனையாகும்" "உரி
ச்சீர்தனு றுரைத்தமைபுனறிக, கலக்குறத்தனையெனக் கண்டுகிடுகோ" "வெ
ண்சீரிதுதிக கிணையசைபினவரக, கண்டனவெல்லாங் கலித்தனையாகும்" "த
னசீரிரண்டு தலைப்பெயற்றமுளொத், தொன்றினுமொன்ற தொழியினும்வஞ
சியின, பந்தமென்பபெயா பகரப்படுமே" என்றார் காக்கைபாடியியார். (ய)

திருமழையுள்ளர்க்கவல்லிலைவாகாகும்வெள்ளை
மருளறுவஞ்சிமந்தாநிலம்வந்துமைதீரகலியின்
தெரிவுறுபந்தநல்லாய்செல்லப்போக்கதக்கண்ணென்ப
துரிமையின்கண்ணின்மையோரசைச்சீருக்குதாரணமே.

இ - கை. அதனைகளானவரத இலக்கியங்கட்கு முதனிலைபுணர்த்து-
ந்துதிருமழை யுள்ளாரகவல். எ-து. “அதிருமழைதலையிவருணிவிசம்பி
ன, விண்ணதிரியிழிசைக்கடுப்ப, பண்ணமைந்தவாதேர்சென்றவாதே” இதுநி
னையொன்றாகியததையானவரதசெய்யுள். ஆ-து. “உள்ளாரகொல்லோதோழிமு
ள்ளுடை, அலங்குருகையீர்தினசிலம்பிப்பொதிசெங்காய, துசிலப்பாதிபவளமே
யககும, அகிலபிதள்ளியங்காடிநதோரோ” இதுநெருனாருசிரியததையான
வரதசெய்யுள். சிலைவிலங்காகும்வெள்ளை. எ-து. வெ. “சிலைவிலங்குள்ள புரு
வருசென்றெருசியநோக்கி, முலைவிலங்கிறென்றுமுனிவாள, மலைவிலங்கு,
தாமாலைமார்ப்தனிமைப்பொறுககுமோ, காமாலைசணகும்போது” இதுவெ
ண்கோ வெண்டனையானும், இயற்கோவெண்டனையானும்வரதசெய்யுள் மருளறு
வஞ்சிமநதாநிலமவரது. எ-து. “மந்தாநிலமவரதசைப்ப, வெண்சாமரைபு
டைபெயாதரச, செந்தாமரைநாணமலாமிசை, எனவாங்கினி, நெடுநங்கியவி
றைவனை, மயமொழிமெய்களின் வணங்குதுமகிழ்நதே” இதுமபககற் வரு
த்தவஞ்சிததனை ஒன்றாகுதனும், ஒன்றியதுஉமாக வரதசெய்யுள். இமைநீகலி
யினதெறிவுறுபந்தம் - செல்வப்போககதக்கண்ணன். எ-து. க-பா. “செல்வ
ப்போககதக்கண்ணன் செவிரத்தெறிநதகினவாழி, முலைத்தாமாமமன்னா
முடித்தலையையுருக்கிப்போய, எலலைநீவியன்கொணமுவிடைதுழையுமதிய
மபோல, மல்லலோகெழிலயானைமரும்பாயநதொளித்ததே” இதுமயக்க
மிலலாகுதததையானவரதசெய்யுள். நல்லாய. எ-து. மகநீஉமுனனிலை. உரி
மைமின்கண்ணினமையோரசைசீருக்குதாரணம். எ-து. வ வி. “உரிமை
மின்கண்ணினமையால், அரிமகாமழைக்கண்ணனா, செருமதிசெய்திமையால்,
பெருமைகொன்றவென்பவே” இம்முசுசீரடிவருசியிருத்தததுண்மையென
னு நிரையசைசீரியறசீரோபோல நின்றவருஞ்சோமுசலையோடொன்றானுமை
யினியறசீர வெண்டனையாயிற்று. செய்யெனனும் நேரசைசீரியறசீரோபோ
லநின்ற வருஞ்சீர முதலையோடொன்றினமையினுசிரியததையாயிற்று.()

குறளிருசீரடிசிந்து முசுசீரடிநாலொருசீர்
அறைதருகாலையளவொடுநேரடிபையொருசீர்
நிறைதருபாதநெடிலடியாரெடுமென்பணைத்தோட
கறைகெழுவேற்கணலலாயமிககபாதநகழிநெடிலே.

இ-கை. அதனைகளானவரதவழிகளதுபெயாவேறுபாடுணர்த்து-ற்று. குற
ளிருசீரடி. எ-து. இருசீரானவரதவழி குறளடி யெனப்படும. ~~இதுகுறளடி~~
~~முசுசீரடி~~ சிந்தமுசுசீரடி. எ-து. முசுசீரானவரதவழி சிந்தடியெனப்படும. நந,
லொருசீரறை தருகாலையளவொடுநேரடி. எ-து. நநசீரானவரதவழியளவடி
யெனநம, நேரடியென்றுஞ்சொல்லப்படும. ஐயொருசீரநிறைதருபாதநெடில
டியாம. எ-து. ஐஞ்சீரானவரதவழி நெடிலடியெனப்படும. எ-து. நெடுமென
பிணைத்தோடகறைகெழுவேற்கணலலாய. எ-து. மகநீஉமுனனிலை. மிககபா
தநகழிநெடில. எ-து. ஐஞ்சீரினமிககசீரான வருமடியெல்லாந கழிநெடிலடி
யெனப்படும. எ-து. அகலம் உடையிறகொளக. எனனை. “குறாடிநதடியிரு

சீர்முச்சீ, ரளவடிநெடிஸடிநாறசீகாளுசீர், நிரனிறைவகையானிற்றுத்தணாகொளலே. “கழிநெடிஸடியேகசுடறகுகிளபி, னறுசீர்முதலாஸையிரண்டிறு, வருவனபிறவுமவகுத்தனர்கொளலே” எனபன யாப்பருங்கலம். (௨௨)

திரைத்தவிருதுகுறளசிந்தளவடிதேமபமுதது
விரிககுநெடிஸடிவேனெடுங்கண்ணிவென்றானவீனையின்
இரைககுங்கணிகொண்டமூவடிவோடிடந்கொங்குமற்றும்
கரிககைக்கவானமருப்போமுலைமாதாகழிநெடிஸே.

இ-சை. அவ்வடிகளானவந்த விலகங்ஙகடகுமுருநினைப்புணர்த்து-றறு. துலாததவிருதுகுறளசித்து. எ-து. வ-து. “திரைத்தாஸைக்க, நிரைத்தபொனினாந, திரைப்பதேன்களே, வினாக்கொணமாலைபாய.” இதுகுறளடியானவந்தசெய்யுள். வ-வி. “இருதுவேறறுமையினமைபாற, சுருதிமேற்றுறக்கத்தினே, டரிதுவேறறுமையாகவே, கருதுவேறறடக்கையினைய.” இதுசிறந்தடியானவந்த செய்யுள். அளவடிமேம்பமுததென்பது-க-வி. “மேம்பமுததினியநீர்மூனறுநீம்பலா, மேம்பமுத்தளிரதனசனையும்வேரியும், மாம்பழக்ககிகிறுமதுத்தண்டிடமும், தாம்பமுத்துளசில தவளமாடமே.” இது அளவடியானவந்தசெய்யுள். விரிககுநெடிஸடி வென்றானவீனையின். எ-து. க - அ” வென்றானவீனையின்றொகையாயவிரிந்துநக, நென்றாயப்பரந்தவுணாவின்னொழியாதுமுற்றும், சென்றானகிழுஞ்சுடாருமொள்மொத்தியாதி, நின்றனடிக்கிழப்பணிநதாவின்னைநீங்கினனா.” இது நெடிஸடியானவந்தசெய்யுள். இரைக்குங்கணிகொண்டமூவடிவோடிடந்கொங்குமற்றும். எ-து. “இரைக்கு மூன்றுபை பறவைக ளென்பபெய ரினவண்பி புடைகுழ, துரைக்களென்னுமக்குழம்புகழிகழநந்தெழுதுடங்கியவிலயத்தால், திரைக்கரங்களிற்செழுமலைச்சந்தனத் திரைக்கைக்ககாமைலவைந், தரைக்குமற்றிதுகுணகடற்றினாயொடுபொருதலதவியாதே” இது அறுசீர்க்கழிநெடிஸடியானவந்தசெய்யுள். “கணிகொண்டலாநதநவேங்கையோடுகமழ்கின்றகாநதனிதழால், அணிகொண்டலாநதவன்மாலைகுடியிலாவிக்குசிகமழ, மணிகுண்டலங்களின்பாறுவாநதுவரையாகமீதுதிவளந், துணிகொண்டிலங்குசுடாவேலினோயிருவானிதென்கொணுவே” இது எழுசீர்க்கழிநெடிஸடியானவந்தசெய்யுள். “மூவடிவினாலிரண்டுசுழ்சுடருநாண்முழுதுலகமுடிமுனையிர நாநிந், தூவடிவினாலிலங்குவை. குடையினீழ்சுடரோயுன்னடிப்போற்றிச்சொல்லுதொன்றுண்டால், சேவடிகடாமறையினசேபிதழ்ககண்டசரிவந்தனவோ சேவடியின்செங்கதிரைகள்பாயப, பூவடிவுகொண்டனவோபொங்கொளிகளகுமுறது புலங்கொளாவாமெனக்கெம்புண்ணியாதங்கோவே.” இதுஎண்சீர்க்கழிநெடிஸடியானவந்த செய்யுள். இடங்கைவெஞ்சிலைவலங்கைவாளியின்திரைத்தாராயையிலங்குமரீதியினவிலங்கியோண், முடங்குவாஹை மடங்கனமீயிகை முனிந்துசென்றுடன் முரண்டாரசனைமுருகசியோள், வடங்கொண்மெனமுலை துடங்குதுண்ணிடைமடந்தைசுந்தரிவளங்கொளபூமழைமகிழநதகோன், தடங்கொடாமறையிடங்கொள்சேவடிதலைக்குவைப்பவா தமக்குவெந்துயாதவிரைக்குமே.” இது ஒன்பதின்சீர்க்கழிநெடிஸடியானவந்த செய்யுள் “கொங்குதங்குகோதையோநிமாநரோடுகூடிநீடுமோடைநெற்றி, பெங்கணயானைவேங்குநீடுபாநதுவெச்சீசாரகுவென

உ.ப.என்ஜி ஸ்டூட் ரிவைபராய் கழிநெய்தல்
தொன்றிய வென்ப வுணர்ந் திசிறுநீர்
தாந்தை என்ருர் பிறநெனத்தொன்றில்

கந. 'வேனெடுநகர்' என்பது பதினே
முன்னிலை.

பு.பு. விலந்தியோரார்
உரு. முருத்தியோரார்

ந. பத்ர.

த. ம. 7 மெல் பதனார்

க. சாண் பத்ர யாப பதனார்

ந. பத்ர

ந. பத்ர

வரும்பிறவியினெறியே” இதனை முச்சீரடிவஞ்சியாக வலகிட்டு இரண்டடியா மாறுகண்டிகொளக. என்னை “ஒருதொடையீரடி வெண்பாச்சிறுமை, யிரு தொடைமுனறு மடியினிழிநது, வருவனவாசிரிய மிலலெனமொழிப, வஞ்சி யுமப்பா வழக்கினவாகும்” “நான்காமடியினு மூன்றாதொடையினு, தாமந, துகலிப்பா தழுவுதலிலவே” “உரைப்போருறிப்பினை நீக்கிப்பெருமை, வரை த்திததுணையென வைத்துளாயிலென, துரைத்தன” மாதோ வுணர்ந்திசினே ரே” என்றா கர்க்கைபாடியியா.

(108)

அறத்தாறிதுவெனவெள்ளைக்கிழிபகவந்திழிபு

அறத்தாறிதுவெனவெள்ளைக்கிழிபு. எ-து. வெ “அறத்தாறிது வென வேண்டாசிலிகை, பொறுததானோரநா னிடை” இஃதிரண்டடியா ன் வெண்பாவிறகுச சிறுமை வந்தவாறு. அகவறத்திழிபுகுறிததாங்குரைப்பின முதுககுறைந்தாம். எ-து. ஆ “முதுககுறைந்தனளே முதுக்குறைந்தனளே, முதுபடுகொளவென்கண்ணி. முடியுமவாராமுதுககுறைந்தனளே” இஃதுமுனற் றபுறத்தாழகருமெனகுமுற்றிருவேயன்னபூங்கொடியே.

இ-கை. அவ்வடிவரைப்பறைபான்வந்த இலக்கியங்கட்கு முதனனைப்புண னாததுறது. அறத்தாறிதுவெனவெள்ளைக்கிழிபு. எ-து. வெ “அறத்தாறிது வென வேண்டாசிலிகை, பொறுததானோரநா னிடை” இஃதிரண்டடியா ன் வெண்பாவிறகுச சிறுமை வந்தவாறு. அகவறத்திழிபுகுறிததாங்குரைப்பின முதுககுறைந்தாம். எ-து. ஆ “முதுககுறைந்தனளே முதுக்குறைந்தனளே, முதுபடுகொளவென்கண்ணி. முடியுமவாராமுதுககுறைந்தனளே” இஃதுமுனற் றபுறத்தாழகருமெனகுமுற்றிருவேயன்னபூங்கொடியே. எ-து. க-பா “செலவப்போககதக்கண்ணை-முருமபா யந்தொளித்ததே” இஃதுநானகடியாறகலிப்பாவிறகுச சிறுமைவந்தவாறு. செ ன்கணமேதிவஞ்சிசசிறுமை. எ-து. வ “சென்கணமேதிவஞ்சிசசிறுமை, அங்கணீ லத்தலருந்திப, பொழிறகாஞ்சிந்முறையிலும், செழுநீர்நலவயற்குமுனிபுரன், புகழ்தலாநுபெருவணமையனே” இஃதுமுனறடியான் வஞ்சிப்பாவிறகுசச ிறுமைவந்தவாறு. புறத்தாழகருமெனகுமுற்றிருவேயன்னபூங்கொடியே. எ-து. மகடேமுன்னிலை ஆங்கு-அகை.

(109)

எழுவாயெழுகதொன்றின்மோனையிதுதியியைபிரண்டாம்
வழுவாவெழுகதொன்றின்மாதேயெதுகைமறுதலைத்த
மொழியான்வரினமுரணடிதோறுமுதனமொழிக்கண
அழியாதளபெடுத்தொன்றுவதாகுமளபெடையே.

இ-கை. அடிமோனை, இணைமோனை, பொழிப்புமோனை, ஒருஉமோனை, கூழைமோனை, மேற்கதுவாயமோனை, கீழ்க்கதுவாயமோனை, முறறுமோனை, எ-ம். அடியியைபு, இணையியைபு, பொழிப்பியைபு, ஒருஉவியைபு, கூழையியை பு, மேற்கதுவாயியைபு, கீழ்க்கதுவாயியைபு, முற்றியைபு, எ-ம். அடியெது கை, இணையெதுகை, பொழிப்பெதுகை, ஒருஉவெதுகை, கூழையெதுகை, மேற்கதுவாயெதுகை, கீழ்க்கதுவாயெதுகை, முறறுதுகை, எ-ம். அடிமுர ண், இணைமுரண், பொழிப்புமுரண், ஒருஉமுரண், கூழைமுரண், மேற்கது வாய்முரண், கீழ்க்கதுவாய்முரண், முறறுமுரண். எ-ம். அடியளபெடை, இ ணையளபெடை, பொழிப்பளபெடை, ஒருஉவளபெடை, கூழையளபெடை, மேற்கதுவாயளபெடை, கீழ்க்கதுவாயளபெடை, முறறுளபெடை. எ-ம். அந்

உலர்ந்த ப்பா கிடைக்காத ப்பா கிடைக்காத உலர்ந்த ப்பா
கிடைக்காத ப்பா கிடைக்காத ப்பா கிடைக்காத ப்பா

உலர்ந்த ப்பா கிடைக்காத ப்பா கிடைக்காத ப்பா

உலர்ந்த ப்பா கிடைக்காத ப்பா கிடைக்காத ப்பா
கிடைக்காத ப்பா கிடைக்காத ப்பா கிடைக்காத ப்பா

உலர்ந்த ப்பா கிடைக்காத ப்பா கிடைக்காத ப்பா
கிடைக்காத ப்பா கிடைக்காத ப்பா கிடைக்காத ப்பா

உலர்ந்த ப்பா கிடைக்காத ப்பா கிடைக்காத ப்பா

உ. விதற்பங்குஷம்

அ. சீரை முதற் சீராதத் தொண்டி, அசை
சீரின் முடிவெழுத்தானும் அசை. அசை.
அசை சீரானும்

கக. அமைவரு

உஉ. மொழிமுதற்குணம்

உஉ.ந் தம்முள் அ

உக. கஉ-ம அடியிழைகள் குரண டர் கோல

உக. ககர மதபாடினியர்

ஙங. குரடியிழை

தாதித்தொடை, இரட்டைத்தொடை, செந்தொடை. எ-ம். கிடந்த தொடையும, தொடைவிகற்பமுமாமாறுணர்த்துவானெடுத்துக்கொண்டார். அவற்றுள் - இக்காரிகை அடிமோனையும், அடியியையும், அடியெதுகையும், அடிமுரணும், அடியளபெடையுமாமாறுணர்த்து-ற்று எழுவாயெழுத்தொன்றின்மோனே. எ-து. அடிதோறு முதலெழுத்தொன்றிவரத்தொடுப்பது அடிமோனேத் தொடையெனப்படும்-எ-று. எழுவாயெனினும், ஆதியெனினும், முதலெனினும், மொக்கும்.) மோனையெனினும், முதற்றெடையெனினும் மொக்கும். இறுதியியைப். எ-து. அடிதோறுபிறகுதிக்கண்ணினறவெழுத்தானும், சொல்லானும், ஒன்றிவரத்தொடுப்பது அடியியைபுத்தொடையெனப்படும். எ-று. இரண்டாம்வழுவாவெழுத்தொன்றினெதுகை. எ-து. அடிதோறுமுதற்கண் இரண்டாமெழுத்தொன்றிவரத்தொடுப்பது அடியெதுகைத் தொடையெனப்படும். எ-று. மாதே-எ-து-மகலேமுன்னிலை. (இரண்டாமெழுத்தொன்றினெதுகையெனனது வழுவாவெழுத்தெனறுமிருத்துச்சொல்லியவதனால் இரண்டாமெழுத்தொன்றிவரினு முதலெழுத்தெல்லாந்தமமுள்ளாதத வளவினவாயவநதுகட்டென்பதற்குப்பட்டுன்பதல்லது பாட்டுன்பதெதுகையாகாது - காட்டுன்பதற்குப்பாட்டுன்பதல்லது பட்டுன்பதெதுகையாகாதெனக்கொள்க.) மறுதலைத்தொழியானவரினு முரண-எ-து-அடிதோறுமுதற்குச்சொல்லானும், பொருளானுமறுதலைப்பதொடுப்பது அடிமுரண்டொடையெனப்படும். எ-று. தொழியானவரினுமென்றவுண்மையாற் பொருளானவரினுமென்பதாயிற்று. அடிதோறும - எ-து- மத்திமதிமெனக்கணக்கொள்க. முதன்மொழிக்கண்ணுழியாதளபெடுத்தொன்றுவதாகு மளபெடையே-எ-து-அடிதோறுமுதற்கணுயிரானும், ஒற்றானுளபெடுத்தொன்றிவரத்தொடுப்பது அடியளபெடைத்தொடையெனப்படும்-எ-று. அழியாதெனறுமிருத்துச் சொல்லியவதனால் நான்குயிரளபெடையும, இரண்டொற்றளபெடையும, தம்முள்ளொன்றிவரத்தொடுப்பது சிறப்புடைத்து. தொடைவிகற்பத்துள், நான்குயிரளபெடையும, இரண்டொற்றளபெடையும, தம்முண்மறுதலைப்பதொடுப்பினு மிழக்காது. என்னே? “முதலெழுத்தொன்றின்மோனையெதுகை, முதலெழுத்தளவோ தொத்துமுதலா, வுத்தொழித்தொன்றினுக்குமென்ப” என்றா பலகாயனா! “இறுவாயொப்பினும் தியைபெனமொழிப” என்றா கையனா! “மொழியினும் பொருளினுமுரணுதனமுரணே” என்றார் தொல்காப்பியனா! “அளபெடைத்தொடைக்கே யளபெடையொன்றும்” என்றா நத்தத்தனா. (108)

அந்தமுதலாத்தொடுப்பதந்தாதியடிமுழுதும்
வந்தமொழியேருவதிரட்டைவரன்முறையான்
முந்தியமோனேமுதலாமுழுதுமொவ்வாதுவிட்டால்
செந்தொடைநாமமபெறுநறுமென்குழற்றேமொழியே

- இ-கை. அநதாதித்தொடையும, இரட்டைத்தொடையும, செந்தொடையுமாமாறுணர்த்து-ற்று. அநதமுதலாதொடுப்பதந்தாதி-எ-து. அடிதோறுபிறகுதிக்கண்ணினற எழுத்தானும், அசையானும், சீரானும், அடியானுமற்றையடிக்காதியாகத்தொடுப்பது அநதாதித்தொடையெனப்படும்-எ-று. அடிமு

முதுமவந்தமொழியே வருவதிரட்டைவான்முறையான்-எ-து. ஓரடிமுழுதும், ஒருசொல்லே வரத்தொடுப்பது இரட்டைத்தொடையெனப்பிம்-எ-து. வான்முறையானென்றுமிகுத்துச்சொல்லியவதனால், ஈற்றெழுத்தொன்றுகுறையினு மிழுக்காது - நூற்றீரின் மிக்குவரப் பெருதெனக்கொள்க. முந்தியமோனைமுதலா முழுதுமொவ்வாதுவிட்டாறசெந்தொடை நாமம்பெறும். எ-து. மேற்சொல்லப்பட்ட மோனைமுதலாகியதொடையும் தொடைவிகற்பமும் போலாது, வேறுபட்டதொடுப்பது செந்தொடையெனப்பிம். எ-து. முந்தியமோனையென்று சிறப்பித்தவதனால் அசையும், சீரூர் தமமுண்டத்தலைபட்டத்தொடுப்பது சிறப்புடைத்தெனக்கொள்க, நறுமெனகுழறித்தொழியே-எ-து. மகடேமுன்னிலை. எனனை. “அடியுஞ்சீருமசையுமெழுத்து, முடிவுமுதலாச்செய்யுண்மொழியினும், தநதாதித்தொடையெனறதைதல்வேணும்” (என்றார்) நத்தத்தனார். “ஒருசொல்லடிமுழுதுமவருவதிரட்டை” (என்றார்) மயேச்சுரா. “சொல்லியதொடையொடுவேறுபட்டியலிற, சொல்லியறபுலவரதுசெந்தொடையென்ப” என்றார் (தொல்காப்பியனார்). “அசையினுஞ்சீரினு மிசையினுமெல்லா, மிசையாதாவதுசெந்தொடைதானே” என்றார்தாக்கைபாடினியார். (10)

‘மாவும்புண்மோனையியைபின்னகைவடியேரொதுகைக்
கேவின்முரணுமிருள்பரந்தீண்டளபாஅவளிய
ஒவிலந்தாதியுலகுடனொமொக்குமேயிரட்டை
பாவருஞ்செந்தொடைபூத்தவென்றாகும்பணிமொழியே.

இ-கை. அடிமோனைமுதலாகிய தொடைகளான்வரத் விலக்கியங்கட்கு முதனினைப்புணர்த்து-றது. மாவும்புண்மோனை-எ-து. ஆ. “மாவும்புள்ளும் வதி வயிற்படர, மாரீர்விரிந்த பூவுங்குமப, மாலெதொடுத்தகோதையுங்கமழ, மாலெவந்தவாடை, மாயோளினனுயிப்புறத்திறுத்தறமே.” இஃதடிதோறு முதலெழுத்தொன்றி வரத்தொடுத்தமைபான் அடிமோனைத்தொடை. எ-து. இயைபின்னகை. எ-து. ஆ. “இன்னகைத்துவாவாயக்கிளவியுமணங்கே, நன் மாமேனிச்சுணங்குமாரணங்கே, ஆடமைத்தோளி கூடலுமணங்கே, அரிமதர்மழைக்கணு மணங்கே, திருதுதற்பொறித்த திலதமுமணங்கே” இஃதடிதோறுமிறுதிச்சீரொன்றிவரத்தொடுத்தமைபான் அடியியைபுத்தொடை. எ-து. வடியேரொதுகைக்கு. எ-து-இ-வெ. “வடியேர்கண்ணீர்மல்கவான்பொருட்கட்சென்றார், கடியார்கணங்குழாயகாணாகொல்காட்டின், இடியினமுழக்கஞ்சியீர்க்கவுள்வேழம், பிடியின்புறத்தசைத்தகை.” இஃதடிதோறுமிரண்டாமெழுத்தொன்றிவரத்தொடுத்தமைபான் அடியெதுகைத்தொடை. எ-து. ஏவின் முரணுமிருள்பரநது-எ-து-ஆ. “இருள்பரநன்னமாரீராமருங்கில, நிலவுருவித்தன்னவெண்மணலொருசிறை, இரும்பின்னனகருங்கோட்டுப்புணை, பொன்னின்ன நுண்டாதிறைக்கும், சிறுகுடிப்பரதவாமடமகள, பெருமநர்மழைக்கணுமுடையவாலணங்கே” இஃதடிதோறுமுதற்கண்ணே மறுதலைப்பட்டுத் தொடுத்தமைபான் அடிமுரண்டொடை. எ-து. ஈண்டளபாஅவளிய-எ-து. ப-வெ. “ஆஅவளியவலவன்றன்பாரப்பினே, டஇரையுங்கொணமா

அ. சிவகுமார் - சென்னை

த. க. சென்னை / அறிவு பார்வை / 0/00/00

த. க. சென்னை / அறிவு பார்வை / 0/00/00

த. க. சென்னை / அறிவு பார்வை / 0/00/00

த. க. சென்னை / அறிவு பார்வை / 0/00/00

த. க. சென்னை

உ.பெடை ஒன்.பி

செய்யுளெடை :

கஉ. சூழ்ச்சிச் சீர் ஏதா
தாழ்வுமிடுத்தா
மித்திவாய்ப்பெடு

ரந் குழைபட்ட
முதுநாங்கினின்
எந் தொங்கு

உரு குதலையின ஐந்தாம்
உரு ஐந்தாம்,

உரு. ஐந்தாம்

உரு. ஐந்தாம்

உரு. ஐந்தாம்

உரு. ஐந்தாம்

உரு. பிறகு மெனச் சொன்கு.

உரு

உரு. வழங்குவர்

உரு. நான்கு சீர்க்கண் ணும்

உரு. ஐந்தாம்

கூப்பள்ளியுட், ஓநதிரையகைப்பத்துஞ்சாதிறைவன்றோள், மேளவகைப்பட்ட
நம்போனறுதுதரில், ஒலவுழக்குறதுயா” இத்தடிதோறுமுதற்கண்ணையளபெ
ரித்தொன்றிவரத் தொடுத்தமையான் அடியளபெடைத்தொடை. எ-று. ஒவி
லநதாதியுலகுடனும்-எ-து-ஆ. “உலகுடனவிளக்குமொளிதிகழவிமதி, மதந்
லனழிகுதும் வளங்கெழுமுககுடை, முக்குடைநீழறபொறபுடையாசனம், ஆ
சனத்திருநத திருநதொளி நிவன், ஆசனத்திருநததிருநதொளியறிவனை, அறி
வுகேருளளமோடரு தம்புரிநது, தன்னியமாநததென்ப, பன்னருஞ்சிற
பபினவண்ணமிசையுலகை இஃது நானகநதாதித் தொடையும் வரதசெய்யுள்
ஒக்குமேயிரிடை-எ-து-இ-சி-வெ. “ஒக்குமேயொககுமேயொக்குமேயொக்
கும, விளக்கினிறிசிறெறி யொககுமேயொககும, குளக்கொடபிப்புவின்றம்”
இஃதோடிமுமுதுமொருசொல்லே வரத்தொடுத்தமையால் இரட்டைத்தொ
டை-எ-து. பாவருஞ்செநதொடைபூத்தவெனருகும-எ-து-ஆ. “பூத்தவெங்கை
வியனசினையேறி, மயிலினமகவுநாடன. நன்னுதற்கொடிச்சிமனத்தகத்தோ
னே” இதுமோனைமுதலாகிய தொடையு, தொடைவிகற்பமுமபோலாதுவே
றுபடத்தொடுத்தமையாறசெநதொடை-எ-து. பணிமொழியே. எ-து. மகரே
உ முன்னிலை. (யஅ)

இருசீர்மிசையிணையாகும்பொழிப்பிடையிடொருவாம

இருசீரிடையிட்டதிரிலிகுழைமுதலிறுவாய்

சுருசீரயலின்மேல்கிழவகுத்தமைதீர்கதுவாய்

வருசீர்முழுவதுமொன்றின்முற்றமென்பமற்றவையே.

இ-கை. இணைமோனைமுதலாகியமூப்பதைதநதுதொடைவிகற்பமுமாமாறு
ணர்த்து-ற்று. இருசீர்மிசையிணையாகும்-எ-து- முதலிருசீர்க்கண்ணும் மோ
னைமுதலாயினவரத்தொடுப்பது இணையெனப்பபிம்-எ-து. பொழிப்பிடையிட்டி-
எ-து- முதற்சீர்க்கண்ணும், முனருஞ்சீர்க்கண்ணும், மோனைமுதலாயினவரத்
தொடுப்பதுபொழிப்பெனப்பபிம்-எ-து. ஒருவாயிருசீரிடையிட்டது-எ-து-நடு
விருசீர்க்கண்ணுமினி முதற்சீர்க்கண்ணும் இறுதிச்சீர்க்கண்ணும், மோனை
முதலாயினவரத்தொடுப்பது ஒருஉவெனப்பபிம்-எ-து. நதிலிகுழை-எ-து- இ
துதிச்சீர்க்கணின்னியொழிந்தமூன்றுசீர்க்கண்ணும், மோனைமுதலாயினவரத்
தொடுப்பதுகூழையெனப்பபிம்-எ-து. முதலிறுவாயவருசீரயலின்மேல்கிழ
வகுத்தமைதீர்கதுவாய-எ-து- முதலயற்சீர்க்கணின்னியொழிந்தமூன்றுசீர்க்க
ண்ணும், மோனைமுதலாயினவரத்தொடுப்பது மேற்கதுவாயென்றும், மற்றய
ற்சீர்க்கணின்னியொழிந்த மூன்றுசீர்க்கண்ணும், மோனைமுதலாயினவரத்தொடு
ப்பதுகீழ்க்கதுவாயென்றும், சொல்லப்பபிம்-எ-து-இதுநிரணியெனக்கொள்
க.என்னே “கடையயனமுதலயல்கதுவாய்கீழ்மேல்” என்றார்அவிரயனார், முதல
யறதிக்கணில்லாததனைக்கீழ்க்கதுவாயென்றும், மற்றயற்சீர்க்கணில்லாதத
மேறநவாயென்றும், வேண்டினுர்கையனார்முதலாகிய ஒருசாராசிரியொ
ன்பதறிவித்தற்குமைதீர்கதுவாயென்று விதப்புணர்த்தானொனக்கொள்க. வரு
சீர்முழுவதுமொன்றின் முற்றமென்ப-எ-து-எல்லாச்சீர்க்கண்ணும் மோனைமு
தலாயினவரத்தொடுப்பது முற்றெனப்பபிம். எ-து. மற்றவையே. எ-து. இ

ணைமோனை முதலியமுப்பத்தைநது தொடைவிகற்பமும்-எ-று. இது இயதி விளக்கெனக்கொள்க. சோமுமுதுமொன்றின்முறமுமெனது வருசீனொன்றுசி றப்பித்தவதனும், இணைமோனைமுதலாகிய முப்பத்தைநது தொடைவிகற்பமு ம், அளவடிக்கண்ணேவழங்கபடுமென்பதுஉம், இணையியபுமுதலாகிய ஏழு விகற்பமும், இறுதிச்சீரோமுதற்சீராகக்கொண்டு வழங்கப்படுமென்பதுஉம், அறிவித்தற்கெனக்கொள்க. எனனை. “இருசீர்மிசைவரதமுதாபிபதினையே,” முதலொடுமூனாஞ் சீர்த்தொடைபொழிப்பே, சீர்தொடைதபதொடுப பதொருஉதொடைமூவொருசீருமுதலவரத்தொடுபது, கூழையினமனா குறியினாரதோரோ” முதலயற்சீரொழித் தல்லன்மூன்றின், சைவரத்தொடு ப்பது மேற்கதுவாயே” “நறையற்சீரொழித்தெல்லாரதொடுப்பது, கீழககது வாயின் கிழமையதாகும்” “சீர்தொறுநதொடுப்பதுமுறறென்பபிமே” (யக)

மோனைவிகற்பமணிமலர்மொய்த்துடனாயியபிற்

கேனையெதுகைக்கினம்பொன்னின்னவினிமுரணிற்

கானவிகழ்ஞ்சீரடிப்பேரதளபெடையின்

தானவிகழ்புந்தாட்டாஅமரையென்பதாழ் குழலே.

இ-கை. இணைமோனைமுதலாகிய முப்பத்தைநது தொடைவிகற்பங்களால் வந்த இலக்கியங்கட்கு முதனினையுணர்த்து-றறு. மோனைவிகற்பமணிமலர். எ-து-ஆ. “அணிமலர்சோகின் றளிர்நலங்கவற்றி, அந் குரநகிண்கிணியரற் றுஞ்சீரடி, அம்பொற்கொடிஞ்சிறெடுநதேரகற்றி, அகன்றவலகுலநுணருந் தங்குல், அரும்பியகொங்கை பவவனையமைத்தோள், அவர்மதியனைய திருதுத லரிவை, அயிலவேலனுக்கியம்பலைத்தமர்ந்த, கருங்கயனெடுங்கணைக்கமென், திருநதியசுரதையைத்திறைகொண்டனவே” இதனுளினைமோனைமுதலாகிய ஏழுவிதமுப்பமுறையானே வந்தவாறுகண்கொள்க. மொய்த்துடனாயியபி ற்கு-எ-து-வ. “மொய்த்துடனாவமுமுகிலேபொழிலே, மறந்தனயலே முத துறழ்மணலே, நிழலே யினியத னயலதுகடலே, மாதாநகிலேவலலேயியலே, வில்லேதுதலேவேறகண்கயலே, பலலேதளவம்பாலேசொலலே, புயலே குழ லேமயிலேயியலே, அதனால், இவ்வயினிவ்வுருவியங்கலின், எவ்வயினேருமிழ ப்பர்தநகிறையே.” இதனுள் இணையியபு முதலியவேழுவிதமுப்ப முறை யானேவந்தவாறு கண்கொள்க. ஏனை யெதுகைக்கினம்பொன்னின்ன- எ-து-ஆ. “பொன்னின்ன பொறிசுணங்கேரதிப், பன்னருங்கோங்கி னன் னலங்கவற்றி, மின்னிவ ரொளிவடந்தாங்கிமன்னிய, நன்னிறமென்முலை மின் னிடைவருத்தி, என்னையுமிக்கண் மின்னுவித்தினனடை, அன்னமென்பெடை போலப்பனமலாக், கன்னியமபுன்னை யினனிழறதுன்னிய, மயிலேசாயல்வா ணுதல், அயிலவேலுண்கணைமமறிவுதொலைத்தனவே.” இதனுளினையெதுகை முதலாகியவேழுவிதமுப்ப முறையானேவந்தவாறுகண்கொள்க. இ-உ மு ரணிற் கானவிகற்பமுஞ் சீரடிப்பேரது-எ-து-ஆ. “சீரடிப்பேரகலன்சுலொ ல்குபு, சுருங்கியதுசுப்பிறபெருகுடந்தாங்கிக்குவிநது சுணநகருமபிய கொ ங்கைவிரிந்து, சிறியபெரிய நிகாமலாக்கோதைதன், வெள்வனைத்தோளுருசே, யரிககருங்கணும, இருக்கையுநிலையுமேநசெழிலியகசமும, துவாவாய்த்தீஞ்

௩. சிவப்பித்தது
௪. இவ்வாய

௧௫. இதைச் சீர்தொடை-கீரு வாழல் தற்பீழும்
"இயதி" ~~கீழி~~ ப் முகலாகக் காட்டி (அர்) தை
ஸ் முதலாகிய ஒரு சாரா சிறிய பொன்த்
தொன்க.

௧௬. முன்பு, மிசையத் / ரானை, "மோண
யெதுதை மு - னியை பனடுபடை,
பாத மிவண்டைய பொழிப்பொ டொ
டுதத் தொடை, கூழை கதுவாய்.
மிசையது உங் கீழ்கு ரீ, கீ ~~நீ~~
'முற்றெடு சிவனுமற்றைவையே" எ
னவு ஒரு செ-அன்ன ராகலின்.

ம. எ. எ. எ. நீதினீர்

க. வ. ரீ, தம்முள் மயங்கா தீத வர
வெண்டு.

தந்தா தீதா கருககங் தநினேழல், குநிடு
யீததை தீதமாந தண்ணிழல், குநிடுந்
தண்ணிர் தீதமழை குநிடு, தீதாத்த
வெண்ண யுத்தா குநிடு, யுத்த
மாநி மிடுதீர் மோண, பெண்ணிவை
யிடுபது முயப்பிடி லாரும்"

சொல்லு முவந்தெனைமுனியாது, என்றுயின்னணமாகுமதி, பொனறிகழ்நெடு
வேற் போர்வல்லோயே.” இதனுள்ளிமுரண் முதலாகியவேழுவிதற்பமும்,
முறையானே வந்தவாறுகண்டுகொள்க. அளபெடையின்றானவிகற்பமுநதாட்
டாஅமனாயென்ப-எ-து. “தாஅட்டாஅமரை மலருழக்கிப். பூஉக்குவளைப்
போஒதருநதிக். காஅயச்செந்நெற கறித்துப்போலுய்’மாஅத தாஅண மோஒ
ட்டெருமை, தேளம்புனலிடைச சோலுர்பாஅல், மீஇனாஅநதுகளுநு சீஇ
ர், ~~சுனாஅநீஇனிஇர்~~ ஊரான்செயதகேணமை, ஆய்வளைத்தோளிக்கலராநு
ஈவ. இத்தனுள்ளியளவெனமுதலாகிய வேழுவிதற்பமும், முறையானே வந
தவாறுகண்டுவிடாக்க. தானவிகற்பமென்றுசிறப்பித்தவதனால், இரண்டளபெ
டையுமவரப்பெறும் தாழ்குழலே-எ-து. மகடேமுனனிகை.

முதலாவது உறுப்பியன்முற்றிற்று.

- 1 கந்தமுந்தேனுஞ்சுருக்கமுங்காதறகுநில்குநிலே
- சந்தமுந்தீரசைதேமாந்தண்குநறந்தண்சோதிருவும்
- 1 கந்தவிழுகோதாய்குறடினாவெள்ளை கந்ததெழுமாய
- முமாவமிருசீருமோனையுமாமுறுப்பே.

இஃது-உறுப்பியன்செய்யுட்களின் முதனின்றிப்புகாரிகை.

இரண்டாவது

செய்யுளியல்.

வெண்பாவகவல்கலிப்பாவளவடிவஞ்சியென்னும்
ஒண்பாவடிசுறள்சிற்தென்றுரைப்பவொலிமுறையே
திண்பாமலிசெப்பல்சீர்சாலகவலசென்றோங்குதுள்ளல்
நண்பாவமைந்தநலமிகுதூங்கனுநுதலே.

என்பதுகாரிகை. இவ்விய வென்ன பெயர்த்தோவெனின், வெண்பா, வெள
ளொத்தாழிசை, வெணடுறை, வெளிவிருத்தம், ஆசிரியப்பா, ஆசிரியத்தாழிசை,
ஆசிரியத்துறை, ஆசிரியவிருத்தம், கலிப்பா, கலித்தாழிசை, கலித்துறை, கலி
விருத்தம், வஞ்சிப்பா, வஞ்சித்தாழிசை, வஞ்சித்துறை, வஞ்சிவிருத்தம், மருட்
பாவெனக்கிடந்த செய்யுட்களையாமா றுணாத்திறுத்தலாற செய்யுளியலென
னும் பெயர்த்து. இவ்வியலுள் இக்காரிகை யெனனுத லிறேவெனின், வெண
பா, ஆசிரியம், கலி, வஞ்சியெனனும் நான்குபாவிற்ரும, அடியுமோசையுமா
முறுணாதது-றது. வெண்பாவகவல்கலிப்பாவளவடி-எ-து-வெண்பாவும், ஆசி
ரிப்பாவும், கலிப்பாவும், நாதசீரடியான்வரப்பெறும்-எ-து. வஞ்சியெனனு
மோண்பாவடிசுறள்சிற்தென்றுரைப்ப - எ-து - வஞ்சிப்பா இருசீரடியானும்,
முச்சீரடியானும், வரப்பெறுமென்று சொல்லுவா புலவர்-எ-து. வஞ்சியென
னு மோண்பாவெனுசிறப்பித்தவதனால், வெண்பாவின ஈறறடியும், நேரிசை

யாசிரியப்பாவின் ஈற்றயலடியும், கலிவெண்பாவின் ஈற்றடியும், முச்சீர் இவ்
ரப்பெறுமென்றும், இணைக்குறளாசிரியப்பாவின் இடைபடிக்கள் இரண்டும்,
பலவும், குறளடியானும் சிந்தடியானும், வரப்பெறுமென்றும், ஒருசார் அம்
போதரங்க வுறுப்பும், இருசீரடியானும், முச்சீரடியானும் வரப்பெறுமென்று
புன்கொள்க. அராகவுறுப்புகள் நாதசீரினமிக்குவருவனவுமுளவெனக்கொள்க.
அவைபோகதித் தத்கம் இலக்கணச்சூத்திரத்துள்ளேகாட்டிதும். எனனை
‘கலியொடுவெண்பா வகவலகூறி, னளவடிதனனு னடக்ட்மறறவை’ ‘சிற
தடிக்குறளடி யெனநிரண்டடியான, வருசிரடக்கும்வடிக்’ ‘கிணையுடைய’ ‘என்
-ராகுலின். ஒலிமுறையேதிண்பாமலி’ சீர்சரலகவலசென்றோங்குதுள்ள
‘ண்பாவமைந்தநலமிதுநாகல்-எ. ரபா செப்பலோசையானவரும்,
ஆசிரியப்பர் அகவலோசையானவரு ப்பா துள்ளலோசையானவரும்,
வருசிப்பாதுவகலோசையானவரும்-எ-று. நறுதுதலே-எ-து. மகடேமுனன்
லை. திண்பாமலிசெப்பலென்று சிறப்பித்தவதனால், செப்பலோசைமுனறுவ
கைப்பபிம். ஏந்திசைச் செப்பலும், துங்கிசைச்செப்பலும், ஒழுக்கிசைச்செப
பலுமென. எனனை ‘வெண்சோவெண்டளையானவரும்யாப்பை, யேந்திசை
செப்பலெனமனாபுலவா.’ ‘இயறசோவெண்டளையானவரும்யாப்பைத், துங்கி
சைச்செப்பலெனமனாபுலவா.’ ‘வெண்சீரொன்றையியறசோவிகற்பமு, மொ
னறியபாட்டே யொழுக்கிசைச்செப்பல.’ என்றாராகலின். அவற்றிறகுச்செய்யு
ள்வருமாறு-வெ- ‘யாதானுநாடாமாலுராமாலெனனெருவன, சாநதுணையு
கல்லாதவாறு’ இதுவெண்சோவெண்டளையானவந்தமையால் ஏந்திசைச்செ
ப்பலோசை-வெ- ‘பாலொடு-வாலெயிறுறியநீர்’ இது இயற்சீர்வெண்டளையான்
வந்தமையால், துங்கிசைச்செப்பலோசை-வெ- ‘தொல்லரனபுலாலைமுததா
னைக்கைகூப்பி, எல்லாவுயிருந்தொழும்’ இது இரணமிதளையும் விரவிவந்தமை
யால் ஒழுக்கிசைச்செப்பலோசை. சோசரலகவலென்று சிறப்பித்தவதனால், அ
கவலோசைமுனறுவகைப்பபிம் ஏந்திசையகவலும், துங்கிசை யகவலும், ஒ
ழுக்கிசையகவலுமென. எனனை ‘நேர்நேரியற்றையானவருமகவுலு, நிராநி
னாயியற்றையானவருமகவுலு, மாயிருதளையுமொத்தாகியவகவுலு, மேந்தறு
ங்கலொழுக்கலெனநிவை, யாயந்திரநிறையாகுமெனப்’ என்றாராகலின். அ
வற்றிறகுச்செய்யுள்வருமாறு-ஆ ‘போதுசாரதம்-துணனுவாரோ’ இதுநேரொ
னருசிரியத்தளையானவந்தமையால் ஏந்திசையகவலோசை, ஆ- ‘அணிரிழல-
பரிசுறுப்பவரோ.’ இதுநிரையொனருசிரியத்தளையானவந்தமையால் துங்
கிசையகவலோசை. ஆ- ‘குறநகக்குறவன-சுணங்கே.’ இது இரணமிதளையும்
விரவி வந்தமையால் ஒழுக்கிசையகவலோசை. செனறோங்குதுள்ளலென்று சி
றப்பித்தவதனால் துள்ளலோசைமுனறுவகைப்பபிம். ஏந்திசைத்துள்ளலும்.
அகவற னுள்ளலும், பிரிந்திசைத்துள்ளலுமென. எனனை ‘ஏந்திசைத்துள்ளல்
கலித்தளையியயின், வெண்டளையதன்றளையெனநிரண்டியையி, நெனநிறுபு
கவற னுள்ளலென்றோதுப’ ‘தன்றளையிதளையெனநிவையனைத்தும், பொ
ருந்திவரினேபிரிந்திசைத்துள்ளல்’ என்றாராகலின். அவற்றிறகுச்செய்யுள்வரு
மாறு-க- ‘முருகவித்தாமமாமலர்மேனமுடியிமையோர்புடைவரவே, வருசின
நாதநுமறையுலவழிபிழையாமனமுடையார், இருவினையோய்விழமுனியாதே

இரியகாதியையறியா, நிருமலரா யருவினராய் நிலவுவார்சோதியினிடையே”
 இதுகலித்தனையானி வந்தமையால் ஏந்திசைத்துள்ளோசை-க-“செலவப்போ
 ா-ஒளித்ததே” இது வெண்சிர்வெண்டனையும், சலித்தனையும், விரவி வந்தமை
 யால் அகவறறுள்ளோசை-க-“குடநிலைத்தனப்புறவிறகோவலொழிததாபபத்,
 தடநிலைப்பெருந்தொழுவிற்றகையேமறமரபாயநது, வீங்குமணிககயிரோரி
 ததாங்குவனத்தென்போய்க், கலைபிஞ்ஞெழுமலரியக்கடிமுலலைமுறுவலிபப,
 எனவாந், காஞ்ஞெழுமலிபபெருமபுதனமுனையும், காணுடைததவாதோசென
 மவாதே” இதுபலத்தையும், விரவிவந்தமையால் பிரிந்திசைத்துள்ளோசை.
 நண்பாவமைந்தநலமிருதுங்கலென்று சிறப்பித்தவதனால், துங்கலோசை-மூ
 னறுவகைப்பபிம். ஏந்திசைத்துங்கலும், அகவறறுங்கலும், பிரிந்திசைத்து
 ங்கலும்மென. எனனை-“ஒன்றியவஞ்சித் தனையேவரினு, மொன்றுவஞ்சித்தனையே
 யேவரினு, மென்றிவையிரண்டும் பிறவுமயங்-னு, மேந்தலகவல பிரிந்திசைத்
 துங்கலென, ருயந்தநிரனிறையாகுமெனப எனரூராகலின. அவற்றிறகுசெ
 யுள்வருமாறு-வ-“வீணத்தின்பகைவிழ்ச்செற்றவன, வனப்பங்கயமலாததா
 ளினை, நினைததன்பொழிதொழுதேத்தினா, நாளும, மயலாராநாகதிமருயா,
 பெயராமேற்கதிபெறுகுவாவிராதே.” இது ஒன்றிய வஞ்சித்தனையானவந்த
 மையால் ஏந்திசைத்துங்கலோசை-வ-“வாணோதொழவனடாமதை, தோ
 ாம்மலர்மேல்வந்தரு, ளானாவருள் கூரறிவனைக், காணாநலாகொண்டேதந்
 வணங்குநர், பலாபுகழ்முத்தி பெறுகுவாவிராதே.” இது ஒன்றிவஞ்சித்தனையே
 ான வந்தமையால் அகவறறுங்கலோசை-“மந்தாநிலம்-மகிழ்ந்தே” இதுப
 ளத்தையும் விரவிவந்தமையாற் பிரிந்திசைத்துங்கலோசை. (க)

வளம்படவென்பதுவெள்ளைக்ககவற்குதாரணஞ்செங்
 களம்படக்கொன்றுகலிக்கரிதாயகண்ணார்கொடிபோல
 துளங்கிடமாதேசுறமறிதொன்னலத்தின்புலம்பென்
 றுளங்கொடுநாவலரோதினார்வஞ்சிக்குதாரணமே.

இ-கக. அவ்வடிகளானும், ஒசைகளானுவந்த இலக்கியங்கட்குமுதலான
 பபுணர்த்து - ற்று. வளம்படவென்பது.வெள்ளைக்கு-எ-து-“வளம்படவேண
 ாதார் யார்யாருமில்லை, அளந்தனபோகமவரவரார்றன, விளங்காயதிரட்டி
 னுரிலைக்களங்கனியைக்,காரொனசசெய்தாருமில்”இத்தளவடியானும், செபப
 லோசையானும், வந்தஇன்னிசைவெண்பா. அகவறகுதாரணஞ்செங்களம்பட
 க்கொன்று -எ-து-“செங்களம்படக்கொன்றவுணாததேயத்த, செங்கோலம்
 ின்செங்கோட்டியானை, கழறொடிஇசேளயக்குன்றம், குருதிப்பூவினகுலைககா
 தட்டே”இத்தளவடியானும், அகவலோசையானுவந்த நேரிசையாசிரிப்பா.
 கலிக்கரிதாய-எ-து-“அரிதாயவரனெய்தியருளியோர்க்களித்தலும்,பெரிதாய
 பகைவென்றுபேணைத்தெறுதலும்,புரிவமர்காதலிறபுணாசசியுநதருமென்ப,
 பிரிநெண்ணிப்பொருள்வயிற் சென்றநங்காதலா, வருவர்கொல்வயங்கிழாய்
 வலிப்பல்யான்கேளு” இதுதரவு, அடிதாங்குமளவின் பிழலன்னவெமமை
 யாற், கடியவேகனங்குழாய்காடென்றாக்காட்டிள், துடியடிக்கயந்தலைக்கல
 ககியசின்னிரைப, பிடியூட்டிப் பினுண்ணுங் களிநெனவு முரைத்தனோ.

இன்பத்தினிகநதொர் இயிலைதீயநதவுலவையால், துன்புறுஉந தகையவேகா
 டென்றூர்க்காட்டுங், அன்புகொண்மடப்பெடை யசையியவருத்ததை, மெ
 னசிறகராலாற அம்புறவெனவுமுரைத்தனரோ, கனமிசையேயவாடககளைகதிரா
 தெறுதலால், துன்னரூஉந தகையவேகாடென்றூர்க்காட்டுங், இன்னிழலின்
 மையால் வருந்தியமடப்பிணைக்குத, தன்னிழைக்கொடுத்தளிகுறு கலையெ
 னவுமுரைத்தனரோ. இவைமூனறுநதாழிசை, எனவாங்கு, தனிச்சொல். இளை
 நலமுடையகானஞ்சென்றோ, புனைநலமவாட்டுங் ரலலாமனைவயிற, பலலியு
 மபாங்கொத்திசைத்தன, நலவெழிவுன்கணுமாமிருவிடனே.” இதுசுரிதகம்.
 இத்தளவடியானும், துள்ளலோசையானும், வந்தமையால் நேர்ச்சையொத்தா
 ழிசைக் கலிப்பா. கண்ணாக்கொடிபோற அளங்கிடமாத்தே-எ-து - மகபேடமு
 னனிலை. சுறமறிதொன்னலத்தின்புலம்பென அளங்கொடுநாவலரோதின்ன வ
 ளுசிகுதாரணமே எ-து? “சுறமறிவனதுறையெல்லாம், இறவீன்பனவிலெ
 லலாம், மீனறிவினகிடங்கெல்லாம், தேனறுழ்வனபொழிலெல்லாம், எனவா
 று, தண்பனைத்தீயியவிருக்கை, மண்கெழுநெடுமிதினமன்னனாரோ.” இஃதி
 ருசீரடியானும், அளங்கலோசையானும் வந்தமையால், குறளடிவஞ்சிப்பா.
 “தொன்னலத்தின்புலம்பலைப்பத தொடித்தோணமேல், பன்னலத்தகலநதொ
 லையப்பரிவெய்தி, என்னலத்தகையிதுவென்னவெழிலகாட்டிச, சொன்னலத்
 தகைப்பொருள்கருத்தினிற்சிறந்தாங், கெனப்பெரிதும், கலங்களுய்திவிடு
 ப்பவும், சிலம்பிடைச்செல்வஞ்சேணிவந்தறே” இதுமுசுசீரடியானும், துங்
 கலோசையானும், வந்தமையாற் சிந்தழவஞ்சிப்பா. உதாரணமே மென்பது
 இதுதிவிளக்ககாக்ககொள்க.

ஈரடிவெண்பாக்குறள்குறட்பாவிவரண்டாயிடைக்கட்
 சீரியவான்றனிச்சொல்லடிமூய்ச்செப்பலோசைக்குன்ற
 தோரிரண்டாயுமொருவிகற்பாயும்வருவதுண்டேல்
 நேரிசையாருநெரிசரிபூங்குமுனேரிழையே.

இ-கை. குறளவெண்பா, நேரிசைவெண்பா, இன்னிசைவெண்பா, பண்
 றெடைவெண்பா, நேரிசைச்சிறதியல்வெண்பா, இன்னிசைச்சிறதியல்வெண்பா
 எ-ம். நேரிசையாசிரியப்பா, இளைக்குறளாசிரியப்பா, நிலைமண்டிலவாசிரிய
 பா, அடிமறிமண்டிலவாசிரியப்பா, எ-ம். நேரிசையொத்தாழிசைக் கலிப்பா,
 அம்போதரங்கவொத்தாழிசைக்கலிப்பா, வண்ணகவொத்தாழிசைக்கலிப்பா, க
 லிவெண்பா, வெண்கலிப்பா, தரவுக்கொச்சக்கலிப்பா, தரவினைக்கொச்சக்க
 கலிப்பா, சிற்றுகைக்கொச்சக்கலிப்பா, பஃறுழிசைக்கொச்சக்கலிப்பா, மயங்
 கைக்கொச்சக்கலிப்பா, எ-ம். குறளடிவஞ்சிப்பா, சிந்தழவஞ்சிப்பா, எ-ம்.
 புறநிலைவாழ்த்துமருட்பா. கைக்கிளைமருட்பா, வாயுறைவாழ்த்து மருட்பா,
 செவியறிவுறுமருட்பா, எ-ம். கிடந்தபாவிக்கற்பங்கருட்செப்பலோசையு
 டைத்தாய, ஈறறடிமுசுசீராய, ஏனையடிநாற்சீராய, வெண்சீரும், இயற்சீரும்
 வந்து, வெண்டளைத்தட்டு, வேறுறுத்தளைவிரவாது, காசு, பிறப்பு, நாள். மல்
 றொன்னும் வாயபாட்டாலிறும் வெண்பாவினை அடியானும், தொடையானும், ஓ
 சையானும், பெயாவேறுபாடுணர்த்துவானெடுத்திக்கொண்டா. அவறதுள்,

இக்காரிகை, குறையெண்பாவும், நேரிசைவெண்பாவு மாமாறுணாத்துற்று
 சரடிவெண்பாக்குறள்-எ-து - இரண்டடியான்வரும்வெண்பாகுறள்வெண்பா
 வெணப்பிம் - எ-து, எண்ணை, “தொடையொன்றடியிரண்டாகிவருமேற், குற-
 ளின்பெயர்க்கொடைகொள்ளப்படுமே” என்றாகாக்கைபாடினியா, “உருவத்
 ண்டெள்ளாமையென்றிமுருளபெருந்தோக், கச்சாணியன்னுருடைத்து” “உ
 டையாரமுன்னிலலார்போலேகதறுங்கற்றார, கடையோகலலாதவர்” இவையி
 ரண்டடியான இரண்டில்கற்பத்தானும், ஒருவிகற்பத்தானும் வந்தகுறள்வெ
 ண்பா. குறட்டாவிரண்டா யிடைக்கட்சீரியவானனிச்சொல்லடிமுடியச் செப,
 பல்லோசை குன்று தோரிரண்டாயுமொருவிகற்பபாயும் வருவதுண்டேனேரிசை
 யாடும்-எ-து- இரண்டுக்குறள்வெ ண்பாவாயநடுவுமுதற் றெடைக்கேற்றதனிச்
 சொல்லாடிநிரம்பிச், செப்பலோசைவழுவாதுமுதலிரண்டடியும், ஒருவிகற்ப
 மாயக், கடைவிரண்டடியு மற்ருருவிகற்பமாயவரினும், நான்கடியும், ஒருவிக
 ர்பமாயவரினும், இருகுறணேரிசைவெண்பாவெண்பா - எ-து. வ-று, “தட
 மணிதாமரையினருதாலவன், இடமணடிச்செலவதனைக்கண்டு, பெடை
 றெண்கி, பூழிக்கதவடைக்கும் புத்தனாரோபாயகடிக, துழிநடாயினனா”
 “அரியவகைகிண்கிடவிராயாரோ, பெரியவகைவிரங்கொண்கி, தெரியல,
 கரிய வகைநிலையா காயந்தாலென் செய்வா, பெரியவகைவிரங்கொண்கி.”
 இவை இரண்டுக்குறள்வெண்பாவாய நடுவுமுதற் றெடைக்கேற்றதனிச்சொல்லா
 ணடிநிரம்பிச் செப்பலோசைவழுவாது இரண்டில்கற்பத்தானும், ஒருவிகற்ப
 த்தானும்வந்த இருகுறணேரிசைவெண்பா. சீரியவானனிச் சொல்லடிமுடிய
 ன்று சிறப்பித்தவதனால், முதற்குறட பாவினோடு தனிச்சொல்லிடை வேறு
 பட்டிவிட்டிசைப்பின் ஒற்றுமைப்படாத உலோகங்களை ஒற்றுமைப்படப்பற்
 ருசிட்டிவிளக்கிறதபோல, முதற்குறட்பாவின்னுதிக்கொண்தும், இரண்டும
 அசைகூட்டி யுச்சரிக்கப்பட்டு இரண்டில்கற்பத்தானும், ஒருவிகற்பத்தானு
 ம் வருவனவுமுன், அவைஒருசாராகிடநேரிசைவெண்பா வெண்கொள்க.
 வ-று, “தாமரையினருதாடித்தண்டிவலைச்சேறேனது, தாமரையினுறறமேதா
 னுமும், தாமரைபோற், கண்ணுன்முகத்தான் கரதலத்தான் சேவடியென், கர
 ண்ணாவுஞ்செய்யுங்கருத்து” “கருமமுமுளபடாப்போகமுநதுவவாத, தருமமு
 ந்தக்கார்க்கேசெய்யா, ஒருநிலையே, முட்டினறிமுன்று முடியுமே லத்தென்பவ
 பட்டினம்பெற்றகலம்” இவைமுதற் குறட்பா விறுதிக்கண ஈரசையானும்,
 ஓரசையானும், ஆசிட்டி இரண்டு விகற்பத்தானவந்த, ஆசிடநேரிசைவெண்க
 பா, ஆர்த்தவறிவினரான்முனைஞராயினும், காததோம்பித்தமமையடிக, சாறே
 த்தொறும, தீத்தொழிலேகன்றித்திரிதந்தெருவைபோற், போதத் கடியுட
 வினா” “வஞ்சியெனென்றவன்றனுருகாததானயானுமவன், வந் இதுபலவிக
 பதிலைவாய்நேர்ந்தேன், வஞ்சியான், வஞ்சியெனவஞ்சியெஞ்செருவென்ற
 ம்வஞ்சித்தான், வஞ்சியாயவஞ்சியார்கோ” இவை முதற்குறையுறறத் தொழில
 க்கண் ஓரசையானும், ஈரசையானும், ஆசிட்டி ஒருவிகற்பமாவேடா, ஆற்று
 டைநேரிசைவெண்பா. நெரிசரிபூவகுழனேரிழையே-எ-து ப்பட்டுறெடைவெண்
 வெண்பாவகவல் கலப்பாவளவடி வஞ்சியென்னுள் காதிநின்றிருவரவருள
 செப்பலோசையான் வருமென்றும், ஈணியெசெப்பலோ

கூறியது-கூறியது கூறிற்றுகாது. என்னை? 'கூறியது கூறினுங்குற்றமில்லை, வேறொருபொருளை விளக்குமாயின்' என்றாகலின் ஒருசார்பிறபாக்களைத்தத்தம் உதாரணவாயபாட்டாலஓச்சுட்டும்பொழுது, தத்தமோசையிறசிறிதுவருவருவனவுளவாயினும், வெண்பாவிற்குச்சிறிதும் செப்பலோசைவருவலாகாதென்று யாப்புறுத்தற பொருட்டாகவும், செப்பலோசையிற் சிறிதுவருவிவந்தநேரிசை இன்னிசை வெண்பாக்களை ஒருபுடை யொப்புமைநோக்கி வென்றிறைப்பாற்படுத்தவழங்கினும், இழுக்காதென்பதறிவித்தற காகவுமெனக் கொள்க-என்னை, "தத்தம்பாவினதொப்பினுங்குறையினு, மெரனொன்றொவ்வாவேறுமைவகையற, பாததம்வண்ணமேலாவியற, பண்போலவிகற்பம்பாவினத்தாகும்" "குறட்பாவிர்ண்டி நால்வகைத்தொடையான, முதற்பாதனிச்சொலின் டிமுடியிரண்டு, விகற்பினடபனநேரிசைவெப்பா' என்றாவியனார். 'இரண்டாமடியினதிறொருவெய்தி, முரண்டுவெதுகையதாயினுமாகா, திரண்டுதுணியிவிடை னிபோழநது, நிரந்தடிநான்கின நேரிசைவெண்பா.' என்றாகாககையாடினியாரா.

உருவுகண்டெள்ளாவுடையாகுறணம்-வாயத்தமண்டரியவரைகீண்டிருகுறணேரிசைதாமரையின்கருமமுமாதத்துவமவஞ்சியுங்காமாதனிச்சொன்முன்னுநெரிதுண்கருங்குழனேரிசையாசிட்டநேரிசையே

இவவுரைசு குத்திரககாரிகையின்வழியே குறள்வெண்பாவிற்கும், நேரிசைவெண்பாவிற்கும், ஆசிடையேரிசைவெண்பாவிற்குங்காட்டிய இலக்கியங்களை முதலினைத்துக்கொள்க. (ங)

ஒன்றும்பலவுமவிகற்பொடுநான்கடியாய்த்தனிச்சொல
இன்றிரடப்பினஃதினனிசைதுன்னுமடிபலவாயச
சென்றுநிகழ்வபஃரெடையாஞ்சிறைவண்டினங்கள்
துன்றுங்கருமென் குழற்றுடியேரிடைத்துமொழியே.

இ-கை. இன்னிசைவெண்பாவும், பஃரெடைவெண்பாவுமாமாதுணாத
'உறது. ஒன்றுமபலவும் விகற்பொடுநான்கடியாய்த்தனிச்சொலினிநடப்பி
'ஃதினனிசைதுன்னும-உ-து-ஒருவிகற்பத்தானும், பலவிகற்பத்தானும், வந
'நான்கடியாய்ததனிச்சொல்லல்லாமல் நடப்பினஃதினனிசைவெண்பாவென
'டும்-உ-து-வ-து' வைகலும்வைகல்வரககண்டுமஃதுணரார், வைகலும்வைக
லி' குமென்றின்புதுவர், வைகலும்வைகறம்வாழ்நாணமேலவைகுதல, வை
கலிப்ப, 'உணராதார்' 'துகட்பெருஞ்செல்வந்தோனறியக்காறொட்டிப்பக
கிசைக்கெ. பல்லாரோடுண்க, வகடுறயார்மாட்டிநிலலாதுசெல்வம், சகடக்கா
புறநிலைவாழ், இவைநான்கடியாய்த் தனிச்சொல்லினி ஒருவிகற்பத்தான்,
'செவியறிவுறு' வெண்பா' 'கடற்குட்டம்போதுவர்கலவாபடைக்குட்டம், 'பாய
டைத்தாய, ஈறிக் கிறகுறதோமில், தவக்குட்டந்தனனுடையானீரதுமவைத்
வநது, வெண்டி' 'நதுவிடும்' 'இனதுகொலன்னுகொலென்னுகொலென்னு
ன்னும் வாயபா' 'கூறறமென்றெண்ணி, ஒருவுமின்றியவையொலலும்வகை
சையானும், பெயா' 'உடாரறம்' இவை நான்கடியாய்த்தனிச்சொல்லின்றிப

பலவிதப்பத்தானவந்தஇன்னிசைவெண்பா - ஒன்றலனைவெல்லாம் பலவென்ப
 துதிமிழ்நடையாகலின். எனனை! “ஒன்றலனைவெல்லாம் தமிழ்நடையுடனா, விரண்
 டல்லவையென்கிணோ” என்றாகலின், துன்னுமென்றுமிகுததுச்சொ
 லையிவந்தனல், இரண்டாமடியினிதுதினிச்சொற்பெற்றுமூன்றுவிகற்பத்தான
 வருவனவும், மூன்றாமடியினிதுதினிச்சொற்பெற்று இரண்டிலிகற்பத்தானவு
 ருவனவும், தனிச்சொல்லின்றிப்பலவிகற்பாகி, அடிதோறும் ஒருஉத்தொடை
 பெற்றுவருவனவும், பிறவாற்றாநேரிசைவெண்பாவிற்கிதுவேறுபட்டிரான்
 கடியானவருவனவும், இன்னிசைவெண்பா வெண்பாபிடு - வறு-! “அங்கண்
 விசும்பினுண்ணிலாப்பாரிகுரு, திகளுஞ்சான்றோருமொப்பாமற், நிங்கு,
 நவாறறுஞ்சான்றோருமொத்தொருமருந்து, தேயவொருமாசுநின்”! “மலிதே
 ரான் கச்சிபுமுகடலுநதமுமுள, ஒலியும பெருமையு மொக்கு, மலிதேரான்,
 கச்சிபிவ கடல்படாகச்சி, கடலபிவ வெல்லாமபிடு” இவையிரண்டாமடி
 யினிதுதினிச்சொற்பெற்று மூன்றுவிகற்பத்தானவந்த இன்னிசைவெண்பா-
 “வளம்படவேண்டா-செய்தாரும் புதுமூன்றாமடியினிதுதினிச்சொற்பெ
 றறு இரண்டிலிகற்பத்தான வந்த இன்னிசைவெண்பா! “இன்னுமைவேண்டி
 னிரவெழிக, இரநிலதது, மன்னுதலவேண்டி னிசைநடுக, தன்னோடு, செலவ
 துவேண்டினருசெய்க, வெலவது, வேண்டினவெருளிடில” இவையடிதோ
 றுந தனிச்சொற்பெற்றுமூன்றுவிகற்பத்தானவந்தஇன்னிசைவெண்பா-! “மமை
 யினிமாநிலத்தாக்கிலலை, மழையும், தவமிலாரிலவழியிலலை, தவமும, அர
 லாரிலவழியிலலை, அரசனும், இலவாழவாரிலவழியில” இஃதடிதோறுமொருஉ
 த்தொடைபெற்று நேரிசைவெண்பாவிற்கிதுவேறுபட்டி வந்ததமையானஇ
 ன்னிசைவெண்பா. பிறவுமவரதுழிக்கண்கொள்க. எனனை! “தனிச்சொற்பெறு
 வலவாகிகற்பம், பலபலதோனினுமொன்றேவரினா, மிதற்பெயரினனிசை
 யென்றிசினோ”! “ஒருவிகற்பாகித்தனிச்சொலின்றியு, மிருவிகற்பாகித்தனி
 சொலின்றியுந, தனிச்சொற்பெற்றுப் பலவிகற்பாகியுந, தனிச்சொலின்றிப்
 பலவிகற்பாகியு, மடியடிதோறுமொருஉத்தொடையடைவது, மெனைவந்தா
 குமின்னிசைதானே. என்றாற்பிறருமெனக்கொள்க. அடிபலவாய்ச்சென்றுநிக
 ழ்வப்பெருடையாம்- எ-து-நானகடியினமிக்க பலவடியானவருவது பஃரெ
 டைவெண்பாவெனப்பிடு. எ-து. நேரிசைவெண்பாவிற்கும், இன்னிசைவெ
 ண்பாவிற்கும், நானகடியெயுரினமொன்றையான் நான்கடியினமிக்கபலவ
 டியால் வருமென்பதாற்றலாற் போந்தபொருளெனக்கண்கொள்க. வ - று.
 டையகமெல்லாந் கழனியாவையகத்துச, செய்யகமே நாதற்கையினறையக
 ள், செய்யகத்துவானகரும்பேதொண்டைவளநாடு, வான்கரும்பின, சாதே
 யநாட்டுத்தலைபூக்கள, சாறட்ட, கடடியேகச்சிபுநமெல்லாந், கடடியுட்
 டானேற்றமானசருக்கமாமாணியே, ஆனேற்றன்னகச்சியகம்” இதுபலவித
 துத்தானவந்ததமிழ்ப்பஃரெடைவெண்பா! “சேறறுககாளிசெருவென்ற
 வேந்தன்வேல, கூற்றுறழ்மொய்ம்பிற பகழிபொருகயற, நேற்றந தொழில
 விடிவுதமுட்டமிமாற்றம், வேற்றுமையினறியே யொத்தனமாவேடா, ஆற்று
 ககாலாட்டியர்கண்” இஃதுஹந்தடியானவந்த ஒருவிகற்பப்பஃரெடைவெண்
 பா! “பனமாடக்கூடனமதுனாநெநிநெருவின, என்னோடுநின்றுநிவருவருள

ஞும், பொன்னோடைநன்றென்றுணலளேபொன்னோடைக், கியானேநன்றெ
ன்றுஞம்நிலையன்யானே, எருத்தத்திருநத விலங்கிலேவேறெனனன், நிருத
தா நன்றென்றேனறியேன்” இஃது ஆறடியானவநத பலவிகற்பப் பஃரெ
டைவெண்பா. இனி ஏழடியின்மிக்கபஃரெடை வெண்பாககளை யாப்பருங்க
லுவிருத்தியுட்கணிக்கொள்க. சென்றுநிகழ்வவென்று சிறப்பித்தவதனால், செ
ப்பலோசையிற சிறிதுவழுவியவந்த பஃரெடைவெண்பாககளை ஒருபுடையொ
ப்புமைநோக்கிவெண கலிப்பாற்படுததுவழங்கிது மிழக்காதெனபதறிவித்தற்
கெனக்கொள்க. சிறைவண்டினைங்கடுங்குருமென்குழறழடியேரிடைத்து
மொழியே-எ-து-மகலேமுன்னிலை. என்னை? “தொடையடியித்துனை யென்னு
ம்வழக்க, முடையதையின்றி யுறுப்பழிவிலலா, நடையது பஃரெடைநாமம்
கொளலே, என்றா காக்கைபாடினியா.

வைகலுவவைகறுகடர்கடறகுட்டியினறுமங்கண்
எய்துமலிதோவளமழையின்னன்னினைசைபோல
வையகமெல்லாமபலவிகற்பேறததுசேறெருருகால
பையரவலகுறபனமாடம்பஃரெடைபபலவிகற்பே

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையினவழியேஇன்னிசைவெண்பாவிறகும்,பஃ
ரெடைவெண்பாவிறகும்.காட்டியஇலக்கியங்களைமுதலினைத்துக்கொள்க.(ச)

நேரிசையின்னிசைபோலநடந்தடிமுன்றின்வந்தால்.

நேரிசையின்னிசைச்சிந்தியலாகுரிகரிலவெளலோக்

கோரசைச்சீருமொளிசேர்பிறப்பமுமொண்காசுயிற்ற

சீருடைச்சிந்தியமுடிவாமென்றுதேறுகவே.

இ-கை. நேரிசைச்சிந்தியலவெண்பாவும், இன்னிசைச்சிந்தியல்வெண்பாவு
ம், எல்லாவெண்பாவிறகுமீருமாறுமுணர்த்து-றது.நேரிசையின்னிசைபோல
நடந்தடிமுன்றின் வந்தானேரிசையின்னிசைச் சிந்தியலாகும்-எ-து-நேரிசை
வெண்பாவேபோல இரண்டாமடியி னிறுதி தனிச்சொறபெற்று இருவிகற்பத்
தானும், ஒருவிகற்பத்தானும்,முன்றடியான்வருவன,நேரிசைச்சிந்தியல்வெண்
பாவெனவும், இன்னிசைவெண்பாவேபோலத்தனிச்சொலின் ஒருவிகற்பத்தா
னும், பலவிகற்பத்தானும், முன்றடியான்வருவன இன்னிசைச் சிந்தியல் வெ
ண்பாவெனவும் வழங்கப்படும-எ-து என்னை? “நேரிசைச்சிந்தியின்னிசைச்
சிந்தாமென், நீரடிமுக்காலிருவகைப்படுமே” என்றாராகலின். வ - து. “நற
கொற்றவாயினறுங்குவனைத்தாகொண்டி, சுறறுமவண்டார்ப்பப் புடைத்தா
ளே, பொற்றேரான், பாலைநலவாயின்மகள்” “அறிநதானேயேத்தியறிவாங்க
றிநது, சிறந்தாக்குச் செவ்வனுரைப்ப, சிறந்தா, சிறந்தமையாராய்ந்துகொ
ண்டி” இவை யிரண்டாமடியினிறுதிதனிச்சொற்பெற்று இருவிகற்பத்தானும்,
ஒருவிகற்பத்தானும்வந்த நேரிசைச்சிந்தியலவெண்பா. “நறுநீலநெய்தலுங்
கொடியுநதினைடிப், பிறநாட்டுப்பெண்டிர் முடிநாறும்பாரில, அறநாட்டுப்பெ
ண்டிடி” இது தனிச்சொலின் ஒருவிகற்பத்தானவந்த இன்னிசைச்சிந்திய
ல்வெண்பா. “சுனையாழவம்மி மிதப்பவரையனைய, யானைக்குநீத்துமுயற்குநி
லையென்ப, கானகநாடனசுனை” “முல்லேமுறுவலித்துக்காட்டினமெல்லவே,
சேயிதழ்க்காநதடுப்பிற்றபோயினா, திண்டோவரவுணாக்குங்கார” இவைத
னிச்சொலின்நிப் பலவிகற்பத்தானவந்த இன்னிசைச்சிந்தியலவெண்பா.

நற்கொற்றவாயிலநதானையுநதும்பூன்குழலாய்
சொறபெற்றநேரிசைச்சிந்தியலாஞ்சுனையாமுவம்மி
நிறற்குரியநதூலெய்தலுமுல்லையுமென்
நெறற்ப்படாதனவிண்ணிசைச்சிந்திநிலக்கியமே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையினவழியே நேரிசைச் சிந்தியல்வெண்
பாவிற்கும், இன்னிசைச்சிந்தியல்வெண்பாவிற்ருங் காட்டிய இலக்கியங்களை
முதலினைததுக்கொள்க. நிகரிலவெள்ளைக் கோரசைச்சேருமொளிகோ பிற
பபுமொணகாசுமிற்ற சேருடைச் சிந்தடியேமுடிவாமென்றுதேறுகவே-எ-து-
எல்லாவெண்பாவிற்ரு நாளென்னும நேரசைச்சேரானும், மலொன்னு நினா
ய்சைச்சேரானும், காசுபிறப்பெனது யலுக்கரீரூகிய நே
ரீற்றியநசேரானும், இற்றமுச்சேடியேயீற்றடியாவதெனதுதெளிக- எ-து. வெ
ண்பாவி னிறுதிச்சோக்குக் குறதியலுக்கரீரூக வேறுதாரண மெடுத்தோதிய
னஉம், அசைச்சோக்குதாரணம வேறுகாட்டிப்போந்தனஉம், வெண்பாவினை
அலகிட்டுதாரணவாய்பாட்டா னேசையூட்டிமொழுது, பிறவாய்பாட்டா
னேசை யூட்டலாகாதாகலினெனக்கொள்க. இனியவவாறானேசையூட்டியா
து. “பாலொளி- நீர்” என்பதனை அலகிட்டு, முறையானே, கூவிளம், கூவிள
ம், தேமா, கருவிளம், கூவிளம், கூவிளம், நாள-என்றேசையூட்டிக் “நன
றியவாரில்-அவலயிலா” என்பதனை அலகிட்டு, முறையானே கூவிளம் தேமா
புளிமா கருவிளங்காய் தேமா புளிமா மலர் என்றேசையூட்டிக் “மங்கலமெ
ன்பமனைமாட்சிமற்றத,ன்னகலனனமக்கட்பேறு” என்பதனை அலகிட்டுமுறை
யானேகூவிளம் தேமா புளிமாங்காய் கூவிளம் கூவிளம் தேமாங்காய் கா
சு என்றேசையூட்டிக் “அகரமுதலவெழுத்தெல்லாமாதி, பகவனமுதற்றேயு
லகு” என்பதனை-அலகிட்டுமுறையானே புளிமா புளிமா புளிமாங்காய் தே
மா புளிமா புளிமா பிறப்பு எனேசையூட்டிக், பிறவெண்பாக்களையும், இவ்
வாறலகிட்டு டோசையூட்டிச்செப்பலாசை வழுவாமற்கணிக்கொள்க. நிகரில்
வெள்ளைக்கென்று சிறப்பித்தவதனால், குறளவெண்பாவினை ஓரடிமுக்காலென்
தும், சிந்தியல் வெண்பாவினை ஈரடிமுக்காலெனதும், நேரிசைவெண்பாவினை
மூவடிமுக்காலெனதும், இன்னிசை வெண்பாவினை இன்னிசை மூவடிமுக்கா
லெனதும், பஃறோடைவெண்பாவினைபபவடிமுக்காலெனதும், பெயரிட்டுவ
ழங்குவ ரொருசாராகிரியொனக்கொள்க. ஒளிகோபிறப்பு மொணகாசுமென்
து சிறப்பித்தவதனால் காசுபிறப்பெனனும்வாய்பாட்டான முறதியலுக்கரீரூ
கிய நேரீற்றியநசேரிதுதிபாங்கு முச்சேடியானுயிறுவனவுமுள ஒருசாராவெண்
பாவென்ப தறிவித்தற்கெனக்கொள்க. வ-து. “மஞ்சுசூழ்சோலை மலைநாடமு
த்தாலும், அஞ்சொன்மடவாக்கருளு” இதுபிறப்பென்னும் வாய்பாட்டான்
முற்றியலுக்கரீரூகியிறவெண்பா. “இனமலாககோதாயிலங்குநீரசோபபன,
புனைமலாத்தாரகலம்புல்லு” இதுகாசென்னுமவாய்பாட்டான முறியலுக்கரீரூ
கியிறவெண்பா. இவைசெய்யுளியலுக்கார காட்டியவெனக்கொள்க. என்னை
“செப்பலிசையனவெண்பாமறநவை, யந்தடிசிந்தடியாகலுமவவடி, யந்தமசை
ச்சேராகவும்பெறுமே” என்பதியாபபருங்கலம் “குறதியலுக்கரமுற்றியலுக்கர
மும்,பெற்றவாய்பாட்டானின்றியுமென்ப.” என்றாகலின், “மாவாழபுலிவா

மூசரமுளவாகமணியிறவா, யோவாதளபெடுத்தாட்கெழுஉவுமுதாரணமாய்
நாவார்பெரும்புகழ் நத்தத்தா யாப்பினடநத்துபோல, தேயவா முகரம்வநத
ஸ்யுறசீ ரிங்குச் செப்பியதே” இக்காரிகைச் சூத்திரததுள் ஒசையூட்டுதற்
ருத்தாவது - மாவாமூசரம், புலிவாழ் சுரமெனனும், வஞ்சியுரிச்சீரிணமு
வாகவைத்து ஒருபயனோக்கிதனுமணி கெழுமணி என்றளபெடுத்து நே
நிவாகியவஞ்சி யுரிச்சீர்க்குதாரண மெடுத்துக்காட்டினா நத்தத்தனார் மு,
லாகிய வொருசாராகியா, அதுவேபோல இந்நூலுடையாருந் தேமா பு
மாவெனனு மிரண்டுநேற்றியறசீருமுளவாக வெண்பாவி னிறுதிச்சீர்க்கு
தாரணவாய்பாட்டானோசையூட்டுதற்பொருட்டாகக்குற்றியலுக்காரியு க
சுபிறப்பெனனும் வாய்பாட்டானேற்றியறசீர்க்கு வேறுதாரணமெடுத்தோதி
னொனக்கொள

அநதயிலபாதமளவிரண்டொத்துமுடியின்வெள்ளைச்

செந்துறையா துந்திருவேயதனபெயர்ச்சீர்பலவாய்

அநதங்குறைனவுஞ்செந்துறைப்பாட்டினிழிபுமங்கேழ்

சநதஞ்சிதைந்த குறஞங்குறளினத்தாழிசையே.

இ-கை. குறளவெண்பாவிற் கினமாகிய துறையும், தாழிசையுமாமாறு
ணாதது- றறு. அநதயிலபாதமள விரண்டொத்து முடியின்வெள்ளைச் செந்
துறையாகும்- எ-து- இரண்டடியாய்த்தமுளள வொத்துவருவது வெண்செ
நதுறையெனறும், செந்துறை வெள்ளையெனறும், பெயரிட்டு வழங்கப்படும்
எ-று. அநதயிலபாதமென்று சிறப்பித்தவதனால், விழுமியபொருளும், ி
முக்கியவோசையுமுடைத்தாய வருவதென்கொள்க. எனனை “ஒழுகியவோசை
யினொத்தடியிரண்டாய, விழுமியபொருளது வெண்செநதுறையே. என்பதி
யாப்பருங்கலம் வ-று.” “ஆகலியுலகத்து மக்கட்கெல்லாம், ஒதலிற்சிறந்த
ன றொழுக்கமுடைமை” “கொன்னறவேயநத செல்வனடியினை, என்றுமேத்
தித்தொழுவோரியாகம்” இவை விழுமியபொருளும், ஒழுகியவோசையுமாய
வநதமையான வெண்செநதுறை. திருவே-எ-து- மகடேமுன்னிலை. சோபலவா
யநதங் குறைனவும்-எ-து- நாறசீரினமிகக் பலசீரானவநது அடியிரண்டாய
ஈற்றடி குறைநதுவருவன குறட்டாழிசை யெனப்படும் - எ-று. இரண்டடி
யென்பதற்காரம் வருவித்துகாக்கப்பட்டது, குறட்டாழிசையெனினும், தா
ழிசைக் குறளெனினு மொக்கும். சோவனா யறையிலாமையால் எனைத்துச்சீ
ரானும், அடியானும் வரப்பெறு மெனக்கொள்க, வ-று. “நண்ணுவார்வினை
நையநாடொறு” நற்றவாக்கரசர்நாயனநற, கண்ணினுடியேயடைவார்களக
ற்றவனோ” “நீலமாகடனீயவாநினாநினைபோறபொங்கிப் பொன்றுமாங்கவை,
காலம்பலகாலஞ்செனறுஞ்செல்வாயாக்கைகழிதலுமே” எ-ம். இவைஈற்றடி
குறைநது இரண்டடியாய்ப் பலசீரானவநதமையால், குறட்டாழிசை. செந்
துறைப்பாட்டினிழிபும. எ-து. அடியுண்டாய அளவொத்துவிழுமியபொரு
ளும், ஒழுகியவோசையுமினி இவ்வாறே செநதுறைவெள்ளையிற்சிறந்தவ
ருவனவெல்லாஞ்செநதுறைச்சிதைவுத்தாழிசைக்குறளெனப்படும். எ-று. வ-று
“பிண்டியினிழற்பெருமானபிடாததலை, மண்டலந்தோன்றுமாலவாழியனனாய்”

“அறுவாக்கறுவரைப் பெற்றுங்கெளந்தி, மறுவறுபதின்னிபோல வையினீ, ரே” இவைவிழுமியபொருளும், ஒழுகியவோசையுமினறி இரண்டடியுந் தமமு ளுளாத்துவந்தமயிற செந்துறைச்சிதைவுததாழிசைக்குறள். அங்கேமுசந்த ன்சிதைந்தகுறளுங் குறளினத்தாழிசையே. எ-து. செப்பலோசையிறிசைந துவேற்றுத்தனைத்திக் குறளவெண்பாவிற் சிதைந்துவருவனவெல்லாங் குறி என்னென்பாவிறகினமாகிய குறட்டாழிசையெனப்படுமென்று “வெண்டாழிங்கோ தை விரிவனைக்கைத்திருந்துதலாள், பண்டையலள்ளலபடி” இதுசந்தஞ்சிதை -த்தாழிசைக்குறள். எனனை “அந்தடிருறைனவுஞ்செந்துறைச்சிதைவுஞ், சந ிருகுறளுந்தாழிசைக்குறளே” “உரைத்தனவிரண்டுங்குறட்பாவினமே.” எ ன்பன யாப்பருங்கலம்.

(க)

மூன்றடியானுமுடிந்தடிதோறுமுடிவிடத்துத

தான்றனிச்சொற்பெறுந்தண்டாவிருத்தமவெண்டாழிசையே

மூன்றடியாய்வெள்ளைபோன்றிறுமூன்றிழிபேமுயாவாய

ஆன்றடிதாஞ்சிலவந்தங்குறைந்திறுமவெண்டுறையே

இ-கை. வெளிவிருத்தமும், வெண்டாழிசையும், வெண்டுறையுமாய் ணர்த்து-றுது. மூன்றடியானு முடிந்தடிதோறுமுடிவிடத்துச தான்றனிச்சொ ற்பெறுந்தண்டாவிருத்தம்-எ-து-மூன்றடியானுமுறுபுபெற்று அடிதோறும், ஒருசொல்லேயுதிக்ககட்டனிச்சொல்லாய வருவது வெளிவிருத்த ப மும்-எ-து. மூன்றடியானுமென்றவுமையால் நான்கடியானும் வரப்பெறுமெ னக்கொள்க. தண்டாவிருத்தமென்றுசிறப்பித்தவதனால் நான்கடியுட்பட்ட னகாதுவேறையவருவது ஈண்டுத்தனிச்சொல்லெனக்கொள்க. எனனை “ஒருமூ ன்றொருநான்கடியடிதோறுந், தனிச்சொற்றழுவிரடப்பதுவெள்ளை, விருத்த மெனப்பெயர் வேண்டப்படுமே. எனறா காகைகாபுனியார். வ-று” “கொ ண்டனுமுழங்கினவாற்கோபம்பரந்தனவாலெனசெய்கோயான, வண்டுவிபா டவாதளவம் பூத்தனவாலென்செய்கோயான, எண்டிசையுந்தோகையிருந தகவியெங்கினவாலெனசெய்கோயான” இது மூன்றடியான என்செய்கோயா னென்னுந் தனிச்சொற்பெறுவந்தவெளிவிருத்தம். “ஆவாவென்றையஞ்சின ராழ்ந்தாரொருசாராரா, கூகுவென்றேகூவின்கொண்டாரொருசாராரா, மாமா வென்றே மாயந்தனா நீந்தாரொருசாராரா, ஏகோந்நீனெனசெய்துமெனறொ ருசாராரா” இதுநான்கடியாய் ஒருசாரானெனுந்தனிச்சொற்பெற்று வந்த வெளிவிருத்தம். வெண்டாழிசையேமூன்றடியாய்வெள்ளைபோன்றிறும-எ-து- மூன்றடியாய்ற்றடி வெண்பாவேபோல முசகீரடியானிறுவது வெண்டாழி சையெனறும், வெள்ளொத்தாழிசையெனறும், வழங்கப்படும-எ-து. எனனை “அடியொருமுன்றுவந்தந்தடிசிறநாய, விடினதுவெள்ளொத்தாழிசையாகும். எனபதியாப்பருங்கலம். வ-று” “நெண்பிதென்று தீயசொல்லாமுனபுநின்றமு ிவிடுசெய்யார், அன்புவெண்பிவா” இதுமூன்றடியாகிரியத்தனையானவந்தவெ ண்டாழிசை. மூன்றிழிபேமுயாவாயானறடிதாஞ்சிலவந்தங்குறைந்திறுமவெ ண்டிறையே-எ-து-மூன்றடிச்சிறுமையாய ஏழடிப்பெருமையாய இடையிடை னன்கடியானும், ஐந்தடியானும், ஆறடியானும்வந்து பின்பிறசிலவடிசிலகோரு

றைநதுவருவனவென்றிறையெனப்படும்-எ-று. ஆன்றடிதாமென்று சிறப்பித் தவதனால், முன்பிற்சிலவடியோரோசையாயும், பின்பிறசிலவடி மற்றோரோ சையாயும், வருவனவொருசாவேற்றெலிவென்றிறையெனக்கொள்க. என் னை? “மூன்றடிமுதலாவேழடிகாறும்வந, தீற்றடிசிலசிலசீர்தபநிற்பினும், வே ற்றெலிவிரவினும் வெணநிறையாகும் என்பதியாப்பருங்கலம். வ-று. “குழ லிசையவணடினவகன் கோழிலையசெங்காரதட்டுலையேறபாய, அழலெரிபின மூழ்கினவாலநதோ வனியவெனையல்வாழமநதி, கலுழ்வனபோனெஞ்சயாந னுகல்லருவினாஉம், நிழலவநானனாடனீப்படுவலலன்” இது நான்கடியா ய் நற்றடியிரண்டும், இரண்டிசோருறைநதுவநத ஓரொலிவெணநிறை? “தாளா னரலலாதாத்தாம்பலராயக்காலெனனாமெனனும், யாளியைக்கண்டஞ்சியுளை தனகோடிர்ண்டும், பீலிபோறசாய்ந்து விழும்பிலிறியாங்கே” இதுமூன்ற டியாய் நற்றடியிரண்டும் இரண்டிசோருறைநதுவநதஓரொலிவெணநிறை? “மு ழங்குதினாககொறகைவேநதன முழுதுலகுமேவலசெய முறைசெயகோமா ன, வழங்குதிறலவாணமாறன் மாச்செழியனருககரியவைவெலபாடிக, கலங் கிநினறொலாங்கருதலாகாவணம், இலங்குவாளிரண்டினுலிருகைவிசிப்பெயா ன, தலங்கனமாலையவிழநதாடவாயிவிவள, பொலங்கொளநதநங்கட்கே பு ரிநதுநினறொலாம், விலங்கியுள்ளநதபவிநிறதுவேருபவே” இதுஏழடியாய் முதலிரண்டடியும் அறுசீராய ஓரோசையாய்ப், பின்பிலைந்தடியும் நாதசீரா ய வேறோரோசையாயவநதவேற்றெலிவென்றிறை. ஐந்தடியானும் ஆறடியா னும், வருவன யாப்பருங்கலவிருத்தியுட்கணிக்கொள்க. மூன்றடியாயவெள னைபோனநிறுந்தாழிசை முனறிழிபேழ ஆன்றடிதாளுசிலவநதத்தடிகளவை குறைநது, தோன்றுநதுறவெள்ளைதண்டாவிருத்தநதனிச்சொல்வநது, மூன் றடியானுமுடியுமுடியுமொரானகினுமே.” என்று வெணபாவிறகினமாகியதா ழிசை துறைவிருத்தங்கட்கு முறையானே இலக்கணஞ்சொல்லாது தலைதி மாதறமாகக் காரிகைசொல்லவேண்டிய தென்னையோவெனின, ஒருசாரவெ ன்நிறையின நற்றடியொன்றொருசீர குறைநதுவருவனவுளதென்பனாஉம், வெ ள்ளொத்தாழிசையின முதலிரண்டடியு நான்குசீரானவருமென்பனாஉம், சி ங்தியல்வெணபா வொருபொருண்மேன் முனறடுக்கி வருவனவெல்லாம் வெ ள்ளொத்தாழிசையென்று வழங்கப்படுமென்பனாஉம், அறிவித்தறகு வேண்ட ப்பட்டது. தலைதிமாதறநதநது புணர்நதுரைத்தலென்பது தநதிரவுத்தியாக லான வ-று. “வெறுயுகமழ்க்கணனி வேந்தர்கட்காயினும், உறவுறவருமவழி யுரைப்பனவுரைப்பனமற, செறிவுறுதகையினா சிறநதனரிவாநமக, கறிவுறு தொழிலொன்றல்லவைசொல்லனயின, பிறபிறநிகழ்வனபின்” இது நற்றடி யொன்றொரு சோருறைநதுவநத ஓரொலிவெணநிறை. வெள்ளொத்தாழிசை முதலிரண்டடியும் நாதசீராயவருவதுந்ணபிதெனனுயிலக்கியததுட்கண்டுகொ ள்க. “அன்னாயறங்கொனலங்கிளாசேட்செனனி, ஒன்னாருடைபுறம்போல ந லங்கவாநது, துன்னாறுறநதுவிடல் - ஏடியறங்கொனலங்கிளாசேட்சென னி, கூடாருடைபுறம்போலநலங்கவாநது, நீடானுறநதுவிடல் — பாவாய நங்கொனலங்கிளாசேட்செனனி, மேவாருடைபுறம்போலநலங்கவாநது, கா வான்றுறநதுவிடல்.” இவைசிறந்தியல்வெணபா, ஒருபொருளுமேன் முனறடு

க்சி வந்தமையான வெள்ளொத்தாழிசை. எனனை நாடி முககா லிசைகொ
ளாடநது, மூன்றுடனடுக்கித்தோன்றினுத்தாழிசை. எனனா மயேசசுரர்

கொண்டன்முழங்கினவாவாவிருத்தங்குழலிசைய
வண்டினமவெனடுறைதாளாமுழங்கெடுத்தாழிசையே
நண்பிதெனறாகல்கொன்றைவெணசெநதுறைநீலநண்ணும
பிண்டியறுவாவண்டாவெறிதாழிசைபெயவனையே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக காரிகையினவழியே வெண்பாவினங்கட்குக் காட
டிய இலக்கியங்களை முதலினைத்துக்கொள்க.

கடையயற்பாதமுசசீர்வரினேரிசைகாமருசீ
இடைபலகுனறினினைக்குறளெல்லாவடியுமொதது
நடைபெறுமாயினிலைமணடிலநடுவாதுயந்தத
தடைதருபாதத்தகவலடிமறிமண்டிலமே,

அகவலோசையோ டளவடித்தாகியும், இயா ினறும், அயறசோவி
ரவியும், தன்றனைதழுவியும், பிறதனைமயங்கியும், நிரைநடுவாகியவஞ்சியுரிசு
சீர வருதலிலலா ஆசிரியப்பாவினை, அடியானுந், தொடையானும், ஒசை
யானும், பொருளானும், பெயாவேறுபாடுணாததுவானெடுத்துக்கொண்டா
அவறறள், இக்காரிகை, நேரிசையாசிரியப்பாவும், இணைக்குறளாசிரியப்பா
வும், நிலைமணடிலவாசிரியப்பாவும், அடிமறிமணடில வாசிரியப்பாவுமாமாறு
ணாதது-றறு. கடையயற்பாதமுசசீர்வரினேரிசை-எ-து ஈற்றயலடிமுசசீரா
ன்வருவது நேரிசையாசிரியப்பா-எ-று. எனனை? “அந்தவடியினயலடிசிறத்தடி,
வந்தனநேரிசையாசிரியம்மே, எனபதியாப்பருங்கலம்” -வ-று? “நிலத்தினும்
பெரிதேவானினுமுயாந்தனது, நீரினுமாரளவினறேசாரற, கருங்கோற்குறிஞ்சி
பழக்கொண்டு, பெருந்தேனிழைக்குநாடனெடுநடபே” இஃதிறையலடிமுசசீ
ரான்வந்தமையானேரிசையாசிரியப்பா. காமருசீ ரிடைபலகுனறினினைக்குற
ள-எ-து- ஈற்றடியும், முதலடியும், ஒழிந்தது இடையடிகள் இரண்டும்பலவும்,
குறளடியானும், சிறத்தடியானும், வருவனஇணைக்குறளாசிரியப்பா-எ-று. என
னை? “அளவடியந்தமுமாதியுமாகிக், குறளடிசிறத்தடியெனருவிரண்டு, மிடைவர
நிறபதினைக்குறளாகும்,, என்றாகாக்கைபூரடினியா. வ-று? “நீரினறணமை
யுந்தியினவெம்மையும், சாரசசாரநது, தீரத்திருஞ்சாரனாடனகேண்மை, சார
ச்சாரசசாரநது, தீரத்தீரத்தீரப்பொல்லாதே” இதுமுதலடியும்ஈற்றடியுநறமசீரா
ய்இடையடியிருசீரானும், முசசீரானுவந்த இணைக்குறளாசிரியப்பா. “சிறி
யகட்பெறினெயெமக்கீயுமன்னே, பெரியகட்பெறினே, யாம்பாடத்தான் மகி
ழ்நனாண்ணுமன்னே, சிறுசோற்றானும், நனிபலகலத்தன்மன்னே, பெருரு
சோற்றானும், நனிபலகலத்தன்மன்னே, எனபொடுத்திப்பிவழியெல்லாம், எழு
க்கீயுமன்னே, அமபொடுவேனுழைவழியெல்லாம், தானிறகுமன்னே, நாத
நாறுநதனகையால், புலவுநாறுமென்றலை தைவருமன்னே, அருங்கலையிரும
பாணரகனமணடைத் துளையூர்இ, இரப்போராகையுளும்போகிப், புரப்போரபு
னகண பாவைசோர, அஞ்சொனூண்டோச்சிப் புலவா நாவிற, சென்றுவீழ

நதனறவன், திருநிறத்தியங்கியவேலே, அரசாக்கெந்தையாணமிளன்கொல்லோ, இனிப்பாபிரருமில்லை, பாடுநருக்கொன்றிருருமில்லை, பனித்துறைப்பகன்றை நறைகொணமாமலா, சூடாதுவைகி யாகுப பிறர்க்கொன, நியாதுவிய முயிர்தவப்பலவே” இஃகிடையிடையே யிருசீரடியு முச்சீரடியுமாய் வந்தமையால் இணைக்குறளாசிரியப்பா. காமருசீரென்று சிறப்பித்தவதனால் ஆசிரியப்பாநான்கிற்கும் ஏ பென்னு மசைச்சொல்லானிவறு சிறப்புடைத்து, பிறவெழுத்து மீறியவரபெறுமாயினுமெனக்கொள்க. என்னை? “அசுவலீசையனவகவன்மற்றவை, ஏ ஓச-ஆவென்னையென்றுமே என்றாத்தொல் காப்பினார். எல்லாவடியு மொத்து நடைபெறுமாயி நிலைமண்டிலம். எ-து. எல்லாவடியுநதம்முள்ளவொத்து நாதசீரடியாய்வருவது நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா-எ-து. வ-று” “வேரலவேலிவோக்கோடபலவின, சாரஞ்செவவியையாகுமதி, யாரஃதநிரதிசினோசாரத, சிறுகோடபிபெருமபழநாங்கியாங்கிவள, உயிரதவசசிறிதுகாமமோபெரிதே” இஃ தெல்லாவடியும் நாதசீராயளவொத்து வந்தமையால் நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா. மண்டிலமெனினும், நிலைமண்டிலமெனினு மொக்கும். நிலைமண்டில ஆசிரியப்பாவிற்கு எனனென்னு மசைச்சொல்லானிவறு சிறப்புடைத்து மறொருசா ரொற்றினனும், உயிரினனும், ஈறியவரவும் பெறுமெனக்கொள்க. என்னை? “ஒத்தவடித்தா யுலையாமரபொயி, நிறபுதுதானேநிலைமண்டிலமே. எனனென்கிளவியை யீரூப்பெறுதலு, மன்னபிறவுமநதநிலைபெற, நிறகவுமபெறுஉ நிலைமண்டிலமே” என்றாசலின. நயிரதியநதத் தடைதருபாததகவ லடிமறிமண்டிலமே எ-து. எல்லாவடியுமுதனயிவிதுதியாகவுச்சரிப்பினுமோசையும்பொருளும் பிழைபாபு லருவத்தடிமறிமண்டில ஆசிரியப்பா. எ-து. என்னை? “மனப்படுமடிமுடல” யிநினமண்டிலம்” என்பதியாபருங்கலம், “உரைப்போருறிப்பினுணாவகையளபி, யிடைப்பாண முதலீறென்றிவைதமமுண, மதிககப்படாதன் மண்டிலயாப்ப” என்றாகாக்கைபாடினியா. வறு. “சூரலபமபியசிறுகான் யாறே, சூரமகாரிராணங்கினோ, வாரலென்னையானஞசுவலே, சாரஞ் டநீவரலாறே” இஃதெல்லாவடியு முதனயிவிதுதியாகவுச்சரிக்க, ஓசையும்பொருளும் பிழையாதுவந்த அடிமறிமண்டில ஆசிரியப்பா.

நேரிசையாகுநிலத்தினுமெனபதினைக்குறடபா
நீரின்கிறியநிலைமையதர்நிலைமண்டிலப்பா
வேரலென்றாகுமவிமைமலாக்கோதைவில்லோதுதலாய
சூரல்பமபெனபதடிமறியாகத்துணிநதனோ.

இவ்வுரைச் சூத்திரக் காரிகையின வழியே ஆசிரியப்பா நான்கிற்குங்காட்டிய இலக்கியங்களை முதலினைத்துக்கொள்க. (அ)

தருக்கியறுழிசைமுன்றடியொப்பனநான்கடியாய்
எருத்தடிநைந்துமிடைமடககாயுமிடையிடையே
கருக்கடியாயுந்துறையாங்குறைவிறொலசீரகவல்
விருத்தங்கழிநெடினன்கொத்திறுவதுமெல்லியலே.

இ-கை. ஆசிரியத்தாழிசையும், ஆசிரியத்திறையும், ஆசிரியவிருத்தமுமா மாறுணர்த்து-றறு. தருக்கியறுழிசைமூன்றடியொப்பன-எ-து. மூன்றடியாயத்தம்முள்ளவொத்தவருவன ஆசிரியத்தாழிசை. எ-று. தருக்கியலென்று சிறப்பித்தவதனால், அவை ஒருபொருண்மேன மூன்றடுக்கிவருவன சிறப்புடையன; தனியேவரப்பெறுமாயினுமெனக்கொள்க. எனனை? “மூன்றடியொத்தம்முடிவினவாயவிடி, னுன்றவகவற்றாழிசையாகும்” எனபதியாபருங்கலம். வ-று? “கன்றகுணிலாக கனிபுகுத்தமாயவன், இன்றுமமாணுவருமலவனவாயிற, கொன்றையநதிகுழலகேளாமோதோழி. பாமபுகடிகுக்கடல்கடைந்தமாயவன், நாகுருமமானுவருமலவனவாயிற, ஆம்பலநதிகுழலகேளாமோதோழி. கொல்லயஞ்சாரநகுருந்தொசித்தமாயவன், எல்லிம்மானுள்வருமேலவனவாயில, முலையநதிகுழலகேளாமோதோழி” இவைபொருபொருண்மேன மூன்றடுக்கிவந்த ஆசிரியத்தாழிசை. “வாறுநிமிர்ந்தனைவையகமளந்தனை, பாணமதிவித்தனை பலலுயிரோம்பினை, நீன்றவண்ணினினினைகழறொழுதனம்” இதுதனியேவந்த ஆசிரியத்தாழிசை. நானகடியாய யெருத்தடிநைந்து மிடைமடக்காய்மிடையிடையே சுருக்கடியாயுததுறையாம-எ-து. “நான்கடியாய நற்றயலடி குறைந்து வருவனவும், நானகடியாய்நற்றயலடி குறைந்திடைமடக்காயவருவனவும், நானகடியாயிடைமிடைகுறைந்து வருவனவும், நான்கடியாயிடைமிடைகுறைந்திடைமடக்காய வருவனவும், ஆசிரியத்துறை. எ-று. நானகடியாயென்பதனையெல்லாவற்றினோடுங் கூட்டியிடைமடக்காயென்பதனை யொருகாலிருத்தலுபுங் கூட்டி மத்தம்மீபமாகப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. சீரவனாயறுத்திலாசமயால எனைத்தச் சீராகும், அடியாயவரப்பெறுமெனக்கொள்க. வ-று? “கரைபொருகானபாற்றன் எல்லதொம்முள்ளிவருவிராயின், அரையிருளயாமத்தடுபுலியே நஞ்சுபுகழ்மீபாக, நரையுருமேறு நுங்ககவேலஞ்சுதுமனம், வரையரங்ககயாலெளவுதலஞ்சுதம் வாரலையோ” இதுநானகடியாயநற்றயலடி குறைந்துவந்த ஆசிரியத்துறை. “வனநிலாபூர்தாரவளங்கெழுசெம்புட்டசேயவடிவேபோலத், சண்டளாப் பூம்பிண்டித்தகமையேந்திமாவினவித்தனநதோனயாரோ, சண்டளாபூம்பிண்டித்தகமையேந்திவந்துநம், பண்டைப்பதிவினவிப்பாங்குபடமொழிசைபட்டந்தோனனே” இதுநானகடியாய நற்றயலடி குறைந்திடைமடக்காயவந்த ஆசிரியத்துறை. “கொன்றாநதமைந்த குருமுகத்தெழினிறக குருதிக்கீகாட்டன விருந்தாட்பெருங்கக குன்றமென வனமுமெனக் குமுறநினன்கொநிந்தொழிலவேழம் வென்றாநதமைந்த விளங்கொளி யினம்பிறைத்துளங்குவாளிலங்கெயிற மறுவளைப்பருத்தா எந்ரும வானெனவெதிருவகற்றெனச் சுழலாநின்றன சுழிக்கணயாளி, சென்றாநதமைந்த சிறுதுதிவளஞ்சிரப்பொறியெருத்தெழுதுவலிபுலவநாறழலவாயப் புனலாமெனக் கனலாமெனப் புகைபா நின்றன புலிமானேற்றை, என்றங்கிவையிவையிவகலினெந்திறத்தினிவரலவேண்டலந தனிவரலெனத்தலை விலக்கலி நிறுவனா மிசைபெயிருறும்பிடை யிதுவெனெனவது நோனாகரவிர விடைகளவுளமது கற்றேரோதுங்கறபனே” இதுநானகடியாயமுதலடியமூன்றாமடியும் பதினான்குசீராயலலாத வடியிரண்டிம் பதினாறுசீராயிடைமிடைகுறைந்து வந்த ஆசிரியத்துறை.

ரியத்துறை! “இரங்குயின்முழவாவினனிசையாழ்தேனா, அரங்கமணிபொழி
 லா வாழிம்போலுமிளவேனில், அரங்கமணிபொழிலாவாழிமாயின், மரங்கொ
 ன்மணநதகன்றா நெஞ்சமென்செயத்திளவேனில்” இதுநானசடியாயிடையி
 டை குறைநதிடைமடக்காயவரத ஆசிரியத்துறை. எனனை! “கடையதனயல
 டி, கடைதபுநடையவு, நடுவடிமடக்காய நானசடியாகி, யிடையிடை குறை
 னவு மகவற்றுறையே” எனபதியாப்பருங்கலம். குறைவிற்றொசீ ரகவல விரு
 த்தங்கழிநெடி னா, கொத்திறுவது-எ-து. கழிநெடிடிநானகாயத் தமமுள
 ளவொத்துவருவன ஆசிரியவிருத்தம். எ-து. குறைவிற்றொசீரொன்று சிறப்பித்
 தவதனால் எண்சீரினயிக்க சீரானவரத அடியெல்லாரு சிறப்பில்வெனக்கொ
 ள்க. வ-து! “விடருகுழரவினிடையுடங்க பினவாளவீசிலிரையாவேன, கட
 ன்குழநாடன்காளிங்கக கதிர்வேலபாழிமாதங்கி, வடருசோகொங்கைமலைநாந
 தாமவடிக்கண்ணிலமலாதாரநதாந, தடநதோ ளிரணமும் வேயதாரநதா மென
 னு! தன்னைத் தண்ணுமையே” இஃதறுசோக்கழிநெடிடிடியானவரத ஆசிரிய
 விருத்தம்! கணிகொண்ட. எ-து. எழுசோக்கழிநெடிடிடியானவரத ஆசிரியவி
 ருத்தம்! மூவடிவினல். எ-து. எண்சோக்கழிநெடிடிடியானவரத ஆசிரியவிரு
 த்தம்! இடங்கைவெஞ்சிலை. எ-து. ஒன்பதினசோக்கழிநெடிடிடியானவரத ஆசி
 ரியவிருத்தம்! கொங்குதங்கு. எ-து. பதினசோக்கழிநெடிடிடியானவரத ஆசி
 ரியவிருத்தம். எனனை. “கழிநெடிடிடிநானகொத்திறினிவிருத்தமும், தமிழா
 மரபினதகவலாகும். எனபதியாபபருங்கலம். மெல்லியலே, எ-து. மகதேமு
 னனிலை,

கன்றுகுணிலவாஹுத்தாழிசையாங்கொபொருகான
 எனதுமவண்ணொபூநதாரிங்குயின்முழவாக்
 கொன்றாநதமைநதவகவறுறைகுறையாவிருத்தம்
 பினமுழகுழலிவிடங்கணிமூவடிவாதிவே.

இவ்வுகாச சூத்திரக்காரிகையின்வழியே ஆசிரியப் பாவின்ங்கடக்குக்கா
 ட்டிய இலக்கியங்களை முதனினைத்துக்கொள்க. (க)

தரவொன்றுதாழிசைமூன்றுதனிசசொற்குரிதகமாய்
 நிரலொன்றினேரிசையொத்தாழிசைக்கலிநீர்த்திணைபோல்
 மரபொன்றுநேரடிமுச்சீர்குறணடுவேமடுபப
 தரவொன்றுமல்குலதம்போதரங்கவொத்தாழிசையே.

துள்ளலோசைத்தாய, நேரீற்றியறசீரும், நிரைநடுவாகிய வஞ்சியுரி
 ச்சீரும்வாராது, நிரைமுதலாகிய வெண்பா வுரிச்சோயிக்கு நேரடித்தா
 யக் கலித்தனையும், அயற்றையுநதட்டுத் தரவுதாழிசையெனது முதலுறுப
 பும, அராகம், அம்போதரங்கம், தனிச்சொல் சுரிதகமெனநூர் துணை யுறுப
 பு முடைத்தாய, ஒத்தாழிசைக்கல், வெண்கல், கொச்சக்கல் யெனலும்
 வேறுபாட்டாறகிநத, கலிப்பாக்களை உறுப்பினும், ஓசையானும், பொரு
 ளானும், பெயாவேறுபாடுணாததுவா நெடுத்துக்கொண்டா, அவற்றுள்,
 இக்காரிகை, நேரிசையொத்தாழிசைக்கலிப்பாவும், அம்போதரங்கவொத்தா

ழிசைக்கலிப்பாவுமாமாறுணர்த்து-றறு. தரவொன்று தாழிசைமூன்றுதனிச
சொற்கரிதகமாய நிரலொன்றினேரிசையொத்தாழிசைக்கலி. எ - து. மூன
னெருதரவுவந்து, அதன்பின்பு மூன்றுதாழிசைவந்து, அதன்பின்னெருதனி
'ச'சொல்வந்து, அதன்பின்னாகிரியத்தானாவது, வெண்பாவானாவது, ஒருசரிசு
கவுறுபுப்புபெற்றுவருவது நேரிசையொத்தாழிசைக்கலிப்பா-எ-று. தரவெனி
னும், எருத்த மெனினு மொக்கும். தாழிசை யெனினும், இடைநிலைப்பாட
டெனினு மொக்கும். தனிசசொல்லெனினும், விடபிசையெனினும், கூடுனெனினு
ம, துனிநிலை யெனினு மொக்கும். சரிதகமெனினும், மடக்கியல்வெனினும், வா
ரமெனினும், வைப்பெனினும் போக்கிய வெனினு மொக்கும். எனனை. "தந்த
மூனனிற்றலிற் றரவேதாழிசை, யொத்தாழிசைதின்னும் தொத்தாழிசையே, த
னிக்ரமிற்றலிற் றனிசசொற்குனிதிரை, நீரசசுழிபோலவெனுகுநிதிறுதலிற்
சோரசசியிலுலவா சரிதகமெனப்" எனறுகாரணகருநிசொனனொருமுளொ
னக்கொள்க. இனித்தரவுதாழிசைக்கடிவவரையறையாமாறு சுருங்கிற்று மூ
னறடியெனனுங் காரிகையுட்போக்கிச் சொல்லுதலும். உ - ௨௪. "வாணெய்து
ண்பனிகுரவண்ணமவேறுயத்திரிந்து, தோணெய்தசகைதுறந்துண்பங்கூட
சப்பினவாய்ப, பூணெய்துமுலைகண்டுமொருட்பிரிதலவலிப்பவோ. இது
ரவு-சூருடையகிங்கடங்கன்சொலற்கரியவென்பவாற, பீருடைபலநலமோ
யப்பிரிவாரோபெரியவோ.—சேணுடையகிங்கடங்கன் சொலற்கரியவென்பவா
ல, நாணுடையநலந்தொலைய நடப்பாரோ நலமில்லா—சிலம்படைநதலெங்
கானஞ்சீரிலவேயென்பவாற, புலம்படைநதநலந்தொலையப்போவாரோபொரு
ளிலவோ. இவைமூன்றுதாழிசை. எனவாங்கு, தனிசசொல. அருளெனமில்
ராயப்பொருள்வயிற்பிரிவோ, பன்னெய்க்காலமுமவாழியா, பொன்னெய்க்
தேரோநிந்தானையிற்பொலிந்தே" இதுசரிதகம். தரவுமூன்றுடியாய்ததாழி
சைமூன்று மிரண்டிரண்டடியாய்த் தனிசசொற்பெற்று மூன்றுடியாகிரியச
சரிதகத்தாலிற் றநேரிசை யொத்தாழிசைக்கலிப்பா. வெனனைசசரிதகத்தாலி
ற்றன்யாப்பருங்கலவிருத்தியுடனங்கொள்க எனனை. "தரவுதாழிசை தனிச
சொற்கரிதகமெனுநான்குறுப்பின்னொத்தாழிசைக்கலி" என்றாகலின். "தா
வொனனுகித்தாழிசைமூன்றுயத், தனிசசொலிடைகிடந்துசரிதகநதழுவ, வை
த்தமரபின் தொத்தாழிசைக்கலி" என்றா மயேசகரா. நீர்த்தினைபோன மர
பொன்றுநேரடி முச்சோகுறணி வேமிப்பத்து அம்போதரங்கவொத்தாழி
சை. எ-து. கணாசாரக்கணாசார வொருகாலைக்கொருகாற சுருங்கிவருகின்ற
நீர்த்தரங்கம்போல நாற்சாடியும், முச்சாடியும், இருசாடியுமாகிய அசைய
டிகளைத்தாழிசைகருந தனிசசொற்கு நடுவே தொடுத்தது தரவுதாழிசைஅம
போதரங்கம் தனிச்சொல சரிதகமெனனும் ஐந்துறுப்புடைத்தாயவருவது அ
மபோதரங்க ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா. எ-று. அரவொன்றுமல்குல்-எ-து. மக
டேமுனனிலை. மரபொன்று நேரடியெனறுசிறப்பித்தவதனால், அசையடிதா
ன ஈரடியாலிரண்டும் ஓரடியானன்கும், முச்சோலெட்டும், இருசோறபதினா
றுமாயவருவது சிறப்புடைத்து, எட்டும் பதினாறுமென்று சொல்லப்பட்டன,
நான்குமெட்டிமாகச்சுருங்கி வரப்பெறுமாயினுமெனக்கொள்க. என்னை. "ஈர
டியிரண்டுமோரடிநான்கு, முச்சோடெட்டிமிருசீரிட்டியு, மச்சோகுறையினுமம்

போதரங்கம்” என்றராகலின. அம்போதரங்கமெனினும், அசையடியெனினும், பிரிநீக்கைக்குறளெனினும், கொறசீரடியெனினும், எண்ணெனினும்பொருளும் எனனை. “அனையவாகியவசையடிநானருந், தனியொடுதாழிசை யிடைவருமென்ப” அவறறைப்பெயுண, அளவெண, இடையெண, சிறநெண்ணென்றுபெயரிடவழங்குவாருமுளா. வ-து. “செடலருமாமுனிவாகிளாந்துடன் ரெழுதேததக, கடலகெழுக்கைசுடரிற் கலந்தொளிரும் வாலுனைய, அழலவிசுழஞ்செங்கணரிமாவாயமலைநதனைத், தாரொழிமுடிபிதிரத்தமனியப் பொடிபொய், வராபுனலிழிக்குறி யகலிடமுடனனைப்பக, கூருகிரான்மாநிடைநதகொலைமலிடைக்கையோய-இது தரவு. முரசுதிரவியன்மதுரை முழுவது உநதலைப்பப்ப, புறாதொடித்திரடிண்டோட்போரமலைநத மறமல்லா, அடியொடுமுடியிறுப்புண்ட யாரநவாநிலஞ்சேரப், பொடியெழுவெங்களத்துப்புடைத்தது நிறப்புசுமாமோ. கலியொலிவியனுலகங்கலந்துடன்நிடுங்க, வலியயலவிராழி மாறெதிரதமருட்சோவு, மாணுதாருடம்போடு மறம்பிதிரவெதிபாணகசை, சேணுபரிருவிசுமபிறசெகுத்ததுநினைசினமாமோ, படுமணி யினநினைகள் பரந்துடனிரிநதோடக, கடுமுரணெதிரமலைநதகாரொலியெழிலேறு, வெரினெடுமருப்பொசிய மீழ்நதுதிறமவேறுக, உதமலிபெருந்தொழுவின்னுததுநினைகலாமோ. இவைமுன்னுந் தாழிசை — இலங்கொளிமரகதமெழினிமிகுலியன்கடல், வலம்புரித்தடக்கையின் மாஅனினவிறம். விரியினாக்கோங்கமும் வெந்தெரிபசும்பொனும், பொருகநிறட்டோய்புரையுநினனுடை. இவைநாறசீரடியிரண்டம்போதரங்கம். இவைபெரொண. “கணகவாகதிரமுடிகனலுருசென்னியை, சண சுடருறுபகை தவிாத்தவாழியை. ஒலியியலுவணமோங்கியகொடியினை, வலியிருசுகடமாறறியவடியினை. இவையோரடிநானகம்போதரங்கம். இவை அளவெண, போரவுணாககடந்தோயநீஇ, புணாமருதம்பிளந்தோயநீஇ, நீரகலமளந்தோயநீஇ, நிழறிகழம்படையோயநீஇ, இவை முசுசீரடிநானகம்போதரங்கம். இவை யிடையெண. ஊழிரீஇ உலகுநீ, உருவுநீஇ, அருவுநீஇ. ஆழிரீஇ, அருளுநீஇ, அறமுநீஇ, மறமுநீஇ. இவையிருசீரோடி எட்டம்போதரங்கம். இவை சிறநெண்-எனவாவது, தனிசொல். அடுத்திரொருவநிற பரவுது மெங்கோன, தொடுகழற் கொடுமுடிப்பகட்டுடின்மாபிற, கயலொடுகலந்தசிலையுடைக்கொடுவரிப், புயலுறழதடங்கைப்போரவேலசுத்தன, தொனதுமுதாகடலுலகமுழுதுடன், ஒன்றுபுரிதிகிரியுருட்டுவோன்னவே” இதுசரிநகம், இவ்வெட்டுமபதினாறுமென்று சொல்லப்பட்ட முசுசீரடியும், இருசீரடியும், நான்குமெட்டிமாயவந்த அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா. “நலங்கிளாதிருமணியு நனபொன்னுங் குயின்றழகாரா, இலங்கவிறழலரிமானெருத்தஞ்சேரணையினமேல், இருபுடையுமியக்கரசு நினைக்கவரியெடுத்தசைப்ப, விரிதாமந் துயலவருஉம் வெண்குடை மூன்றுடனிழற்ற, வண்டாற்றநாறகாதம் வகைமாணவியாநதோங்கும், தண்டளிராபூம்பிண்டிகழித்தகைபெறவீற்றிருந்தனையே” எனினும் அம்போதரங்கவொத்தாழிசைக்கலிப்பாவினுடெட்டிம பதினாறுமென்று சொல்லப்பட்ட அம்போதரங்கங் குறையாதேவந்தவாறு யாப்பருங்கலவிருத்ததியுடன்கொண்டே. எனனை. “நோதினாபோலகிரலேமுறைமுறை, யாக்கஞ்சுருங்கியுணையடி

தாழிசை, விட்டிசைவிரியத்தொழிதகசுசரிதகந், தாழிசைதொழிதகதரவினோ
டேனவும், யாப்புறறமைநத வம்போதரங்கம்" என்றா காககைபாடினியார்

வானெடுங்கண்பனிநேரிசையாகுமதர்த்தநுண்டு

சேனுறவோடிக்குழையிடறிச்செருசெய்யுமவழி

நானுந்திருவுமறிவுஞ்செறிவுமுடையநல்லாய

ஏனுங்கெடலருமாமுனியம்போதரங்கமென்னே.

இவ்வகைசூத்திரக் காரிகையினவழியே நேரிசையொத்தாழிசை, ககலிப
பாவிற்கும், அம்போதரங்க வொத்தாழிசை ககலிபபாவிற்குமகூடியிலககி
யங்களை முதலினைத்துக்கொள்க.

(௨)

அசையடிமுன்னராகமவந்தெல்லாவுறுப்புமுண்டேல

வசையறுவண்ணகவொத்தாழிசைககலிவானறனேதட

டிசைதனதாகியுமவெண்பாவிற்பைந்துமினபானமொழியாய

விசையறுசிறந்தடியாவிறுமாய்வழிவெண்கலியே.

இ-கை. வண்ணக வொத்தாழிசைககலிபபாவும், வெண்கலிபபாவாமாறு
ணர்த்து-றறு. அசையடிமுன்னராகமவந்தெல்லாவுறுப்புமுண்டேல வசை
யறுவண்ணகவொத்தாழிசைககலி. எ-து. அம்போதரங்கவுறுப்பிற்குந் தாழி
சைக்குநடுவே அராகவுறுப்புபெற்றுத்தரவு, தாழிசை, அராகம், அம்போத
ரங்கம், தனிச்சொல், சுரிதகமெனனு மாறுறுப்பினையுமுடையதாயவருமெனி
னதுவண்ணகவொத்தாழிசைக்கலிபபாவெனப்படுமெ-எ-று. அராகமெனினும், வ
ண்ணகமெனினும், முடுகியலெனினும், அடுக்கியலெனினும்மொக்கும், வசையறு
வண்ணகமென்று சிறப்பித்தவதனால், அராகவுறுப்புத்தானளவடி முடைய
எல்லாவடியானும், வரப்பெறுமெனக்கொள்க. அடிவகையறையாவதுசிறுமை
நானகடி பெருமையெட்டடி இடை ஐந்தடியானும், ஆறடியானும், ஏழடியா
னும், வரப்பெறுமெனக்கொள்க. எனனை "அளவடிமுதலா வளைத்தினுநானக
டி, முதலாயிரட்டிய முடுகியனடக்கும்" என்றாகலின் வ-று. விளங்குமணி
பபசம்பொன்னினவிசித்தமைத்துக்கதிகானறு, துளங்குமணிக்கனைகழறகா
றறுறுமலர்நறும்பைநதார்ப, பருத்தடக்கைமதயாணைப பிளையெருத்தினமி
சைத்தோன்றும், குருக்கொண்டமணிபூஞ்ஞையகுறையிராதுமுனனாட்கண்
மாயாதவன்ப்பினையாமகிழ்வார்க்குமெல்லார்க்கும், தாயாகித் தலையளிக்குந
தண்மிறையாரேள். இதுதரவு. காட்சியாறகலப்பெய்தி யெத்திறத்தங்குகிரிப
பாகி, மாட்சியார்க்கறியாத மரபொத்தாங்கரவினா, பிணிரலம்பெரிதெய்திப
பெருநடநதோள்வனப்பழிய, அணிரலநதனியேவந் தருளுவதுமருளாமோ.
அன்பிலையிழ்தனைஇயறிவினாபிறிதின்றிப், பொன்புனைபூணாகமபசப்பெய்தப்
பொழிலிடத்துப, பெருவளைத்தோளருளுதறகிருளிடையையாயக, கருவ
ளைத்தோளகுகிரிபக்குங்காதலுங்காதலோ, பாங்கனையேவாயிலாப பலகா
வ்வந்தொழுகுந், தேவகாதகரவினையுந் தெனியாதவிருளிடையகட, குடவளைவே
யத்தோளினைகங்குளிரப்பிப்பானறமியையாயத, தடமலாததாரருளுந்நருகுதி
யுந்குதியோ. இவைமூன்றுந் தாழிசை. தாதுறுமுறிச்செறி தடமலரிடையிடை

தழுவென விரிவனப்பொழில், போதுறுறுவிரை புதுமலர்தெரிதருகருநெய்தல்
 விரிவனகழி, தீதுறுதிருமுகனநனிமுனிவன துணையொடுபிணைவனதுறைமு
 துறுமொல்கலி துரைதருதினாபொடு கடிதொடர்புடையதுகடல். இவைவநா
 னகும் அராகம். கொநிநதிறலுடையன, சுறவேங்கோடபதனால, இயங்கழி
 யிராவருதலவேண்டாவென்றிசைத்திலமோ. கருநிறத்துறுதொழிற கராமபெ
 ருதுடைமையால், இருணிநத்தொருநர்னிவிராவாரலெனநிலமோ. இவைவநாற
 சீரீரூயிரண்டமுபோதரங்கம்: நாணுநி கழிநதனறற் பெண்ணரசி நலதத
 கையே, துருசலுமொழிநதனறற் ரெடித்தோளி தடங்கண்ணே, அரநுறொடு
 கழிநதனறற்சரிருளுமாயிழைக்கே, நயப்பொடுகழிநதனற ன்னவது நன்னுத
 நகே. இவைவநாறசீரோரடிநானகம்போதரங்கம். அதிநததாலசைநதனதோ
 ள. அலாதற்குமெலிநதனகண். பொயததுளையாறபுலர்ந்ததுமுகம். பெர்னனி
 நத்தாறபோததனமுலை. அழலுலசைநததுநகை. அணிபினுலொசிரந்தி
 டை. குழலினுனிமீநததுமுடி. குறையினற்கோடிநதுநிறை. இவைமுச்சீரோ
 ரடியெட்டம்போதரங்கம். உட்கொண்டதகைத்தொருபால் உலகநிறதவலத
 தொருபால், கட்கொண்டதுளித்தொருபால், கழிவெயதும்படித்தொருபால்,
 பரிவுறுஉநதகைத்தொருபால், படிவுறுஉமபசப்பொருபால். இரவுறுஉநதுய
 ரொருபால், இனிவநதவென்றிறொருபால். மெலிவுறுஉநதகைப்பொருபால். வி
 ளாப்புநதடைநதொருபால், பொலிவுசென்றகனறொருபால். பொறைவநது
 கூர்ந்தொருபால், காதலிறகதிரப்பொருபால். கட்படாத்துயரொருபால், ஏதி
 ல்சென்றனைநதொருபால். இயனாணின்செறிவொருபால். இவை யிருசீரோரடி
 பபதினாறம்போதரங்கம். எனவாந்து. தனிச்சொல. இன்னதிவ்வழக்கமித்திற
 மிவணல, மென்னவுமுனனாட்டினனாயகிற, கலநதவணிலைமையாயினுநலநத
 கத், கிளையொடுகெழீஇய தனையவிழ்க்கோதையைக், கற்பொடுகாணியபாமே,
 பொற்பொடுபொலிகதும் புணர்ச்சிதானே” இது சரிதகம். ஆறுறுபபுற கு
 றைவின்றிவநத வண்ணகவொத்தாழிசைக்கலிப்பா. என்னை. “அச்சொலபப
 ட்ட வுறுப்போடாகவடி, வைத்தநடையதுவண்ணகமாகும்” என்றற்குக் காக்
 கைப்பாடினியா. வாணநனைதட டிசைதனதாகியும் வெண்புறவிவநதும், விசை
 யறுசிற்தடியாலிது மாயவிடினவெண்கலியே-எ-து. கலித்தனை தட்டுக்கலியோ
 சை தழுவிபும், வெண்டனைதட்டு வெள்ளோசைதழுவிபுவநது நற்றிடிபுச்சீ
 ரானிறுமெனினதுவெண்கலிப்பர் வெனறும், கலிவெண்பாவென்றமவழங்கப
 பரிம.எ-து. இன்பானமொழியாய்-எ-து. மகரீஉமுன்னிலை. விசையறுசிறதடியெ
 ன்றுசிறப்பித்தவதனால, வேறுறுதனைதட்டருகிவரவும்பெறும்.வ-து. ‘வாளா
 னநதமழைத்தடங்கண்வனமுலைமேல்வம்பனுநகக், கோளாரந பூணகறுகுழை
 புரளக்கோட்டெருததின, மாலைதாழ்கூரதலார் வரணமுறையானவநதேத்தச,
 சீசாலைதாழ்பிண்டிக்கீழ்ச்சூழ்நதவர்தஞ்சொன்முறையான, மனையறமுந துற
 வறமு மண்ணவாக்கும விண்ணவாக்கும, வினையறுக்கும வகைதெரிநது வீ
 டொடு கடடிவையுறாதத, தொன்மைசால் கழிகுணத்தெந துறவாசைத்தொ
 முதேத்த, நன்மைசால்வீடெய்துமாறு” இதுதன்நனையானுந, துள்ளலோ
 சையானும், வநதமையான் வெண்கலிப்பா-ஈ-சுடர்த்தொடிகுக்கைய: தெரு
 வில்யாமாடு, மணநசிறிற்காலிற்சிறையாவடர்ச்சியபொற், கோணநிறதுவ

செய்யுளியல்.

சிப்பரதுகொண்டோடி, நோதக்கசெய்யுஞ்சிறுபட்டிமேலோராள, அன்னைய
மயானுமிருந்தேமாவிலுளே, உண்ணுநீரவேட்டேனெனவநதாறகனனே, அட
பொறசிரகத்தால் வாககிசுசுடரிழாய, உண்ணுநீருட்டிவாவெனற னெனயா
னும், தன்னையறியாது சென்றேனமறறெனனே, வளைமுன்கைபறநிலியததெ
ருமந்திட், டனனாயிவனொருவன்செயததுகாணெனறேன, அன்னையலறிப்படி
தூர்த்தனனையான, உண்ணுநீரவிககிஞனெனறேன வனனையும், தனனைப்புற
ம்பழித்து நீவமற நெனனேக, கடைக்கண்ணற கொலவானபோ னேக்கநகை
க்கடை, செயதானககளவனமகன” இது வெண்டளைதட்டி மொளளோசை
தழுவி யொருபொருண்மேல் வந்தமையாற் கலிவெண்பார். எனனை. “ஒரு
பொருளுதலிய வெள்ளடியியலாற், றிரிவினறிமுடிவது கலிவெண்பாட்டே”
என்றா, தொலகாப்பியனா. “வெண்டளை தனறனை யெனறிருதனமையின், வெ
ண்பாவியலது வெண்கலியாகும்” என்றா காககைபாடினியார. இனிப்பிறத
னையானவருமாறு. “ஏமலாநறுங்கோதையெருத்தலைப்ப விறைஞ்சித்தன, வா
ரமலாத்தடங்கண்ணாவலைப்பட்டுவருந்தியவென, தாராவரைய கனமாபனறனி
மையைறியுங்கொல, சோமலிகொடியிடைசிறநது” இது ஆசிரியத்தனையானுந்,
தனறனையானும்வந்த வெண்கலிப்பா. பிறவுமயாபருங்கலிநுத்தியுட்கண்டு
கொளக.

நின்றுவிளங்குமணிப்பசும்பொன்னிதழறுதுபும

ஒன்றியவண்ணகவொத்தாழிசைக்கலியோசைகுளருத்

துன்றியவாளாமழையுஞ்சுடர்த்தொடையோமலரும்

என்றிவைவெண்கலிப்பாவிறகிலக்கியமேந்திழையே.

இவவுரைச் சூத்திரக்காரிகையினவழியே அம்போதாறகவொத்தாழிசை
க்கலிப்பாவிற்கும், வண்ணகவொத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற்கும், வெண்கலிப்
பாவிற்குங்காட்டிய இலக்கியங்களைமுதலினைத்துக் கொளக. (10)

தரவேதரவினைதாழிசைதாழுஞ்சிலபலவாய்

மரபேயியன்றுமயங்கியும்வந்தனவாங்கமைத்தோள்

அரவேரகலலகுலம்பேர்நெடுங்கண்வம்பேறுகொங்கைக

குரவேகமுற்குழலாய்கொண்டவான்பெயர்கொச்சகமே.

இ-கை. தரவுகொச்சகக் கலிப்பாவும், தரவினைக் கொச்சகக் கலிப்பாவு
ம், சிஃறுழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பாவும், பஃறுழிசைக்கொச்சகக் கலிப்பா
வும், “மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பாவு மாமாறுணாததுறறு. தரவேதரவி
னைதாழிசை தாழுஞ்சிலபலவாய் மரபேயியன்றுமயங்கியும்வந்தன - எ-து-
ஒருதரவுவந்தும், இரண்டுதரவுவந்தும், தாழிசைசிலவந்தும், தாழிசைபலவ
ந்தும், தரவு, தாழிசை, அராகம், அம்போதாறகம். தனிச்சொல், சூரித்கமெ
ன்னுமாறுதற்பும், தமமுண்மயங்கியும், வெண்பாவினோடும். ஆசிரியத்தினோ
டுமயங்கியும், வருவனவெல்லாம் கொச்சகக் கலிப்பாவென்று பெயரிட்டுவழ
ங்குப்படும். எ-து. சொல்லிணமுடிவினப்பொருண்முடித்தல் எ-து. தரதிரவுத்
தியாகலின் தரவுகொச்சகமுதலாயின அப்பெயரானே வழங்கப்படுமெனக்
கொளக. ஒருதரவு வந்தால் தரவுகொச்சகக் கலிப்பாவென்றும், தரவிரண்டா
யவந்தால் தரவினைக்கொச்சகக் கலிப்பாவென்றும், சிலதாழிசைவந்தால் சிஃ

முழிசைக்கொச்சகக்கலிப்பாவென்றும், பலதாழிசைவந்தால் பஃமுழிசைக் கொச்சகக் ிப்பாவென்றும், தம்முண்மயங்கியும், பிறவற்றினோடுமயங்கியும், வருவ வல்லா மயங்கிசைக்கொச்சகக் கலிப்பாவென்றும், வழங்கப்படும். தாரு ன்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால் தனிச்சொல்லும், சரிசுகமு ம், இடைய ட வரப்பெறுமெனக்கொள்க. மரபேயியன்றுமென்று சிறப்பித் தவ்னல், வரலாறுமுறைமையோடுங்கூட்டிக் கலியுறுப்பில் மிக்கும், குறைந்தும், பிறழ்ந்தும், உறழ்ந்தும், மயங்கியும், கலியுள்வாராவென்ற நேரிற்றியறசீரும், ிநிரைநிவாகிய வஞ்சியரிச்சீரும், ஐஞ்சீரடியும், வந்நோத்தசூழிசைக்கலிப்பாக்களோடொவ்வாது வருவனவெல்லாம் மயங்கிசைக்கொச்சகக்கலிப்பாவென்றுவழங்கப்படும். எ-று. வாங்கமைத்தோள் குழலாய எ-து. மகேஉமுனைனிலை. கொண்டவானபெயா கொச்சகமே-எ-து. இறுதிவிளக்கெனக்கொள்க. வ-று. “செல்வப்போ-ஒளித்ததே” எ-து. சரிதகமில்லாத தரவு கொச்சகக்கலிப்பா. “குநிலை-சென்றவாறே” இது தனிச்சொல்லுஞ்சரிதகமும், டுறறுவந்தரவுகொச்சகக்கலிப்பா. “வடிவுடைநெடுமுடி வானவாக் கும்வெலற்கரிய, கடிபடுறமுன்பநதாச்சாலாகருங்காவலனும், கொடிபடு மணிமாடக்கூடலாகோமானே இ-து. நானவாங்கு, தனிச்சொல், துணைவனைத்தோ ளிவண்மெலியத் தொன்னலர தொடர்புண்டாங், கிணைமலாத் தாரருளுமே விதுவிதற்கோர்மாறென்று, துணைமலர்த்தடங்கண்ணார் துணையாகக்கருதாரோ. இதுதரவு-அதனால். தனிச்சொல். செவ்வாயப்பேதையிவடி றத்தெவ்வாறுங்கொல்லித்தெண்ணியவாறே” இது இடையிடைத்தனிச்சொற பெற்று ஆசிரியசுகரிதகத்தாலிறற தரவினைக்கொச்சகக்கலிப்பா. சரிதகமில்லாதது வந்தவழிக்கண்டுகொள்க. “பருஉததடக்கமைதயானைப் பனையெருத்தினியிசைத்தோன்றிக்; குருஉக்கொண்ட வெண்குடைக்கீழ்க் குடைமன்னா புடைகுழப், படைப்பரிமான நேரினோடும் பரந்துலவும் நுகினைடைக, கொடித்தானையிடைப்பொலிந்தான்கூடலாகோமானே. இதுதரவு. ஆங்கொருசார், உச்சியார்க்கிறைவனு யுலகமெலாங்காத்தளிக்கும், பச்சையாராமணிபடைம்பூட் புரந்தரனுப்பாவித்தார், வச்சிரங்காணாத காரணத்தான மயங்கினோ. ஆங்கொருசார், அக்காலமணிநிராகாத தருவரையாற் பணிதவித்தது, வக்கிரனைவடிவழித்தமாயவனுப்பாவித்தார், சக்கரங்காணாத காரணத்தாற் சமழ்த்தனோ—ஆங்கொருசார், மால்கொண்டபகைதணிப்பான மாததடிந்தமயங்காச்செங், கோல்கொண்ட, சேவலங்கொடியவனுப் பாவித்தார், வேல்தொண்டின்மையால் விம்மித்தாய். தின்னனோ—இவை, மூன்றுதாழிசை. அஃதான்று - தனிச்சொல். கொடித்தேர்த்தோனல்கொறகைக்கோமான், நினைபுகொருவன் செம்பூட்சேள், தின்னரணி யறிந்தனர் பலதோளும், ஐவருளொருவனைன றறியலாகா, மைவ்வாயானை மடங்காவெனறி, மனைவன் வாழியென்றேததத், தென்னவன்வாழிதிருவொடுமபொலிந்தே” இது சரிதகம். இது நானகடித்தரவும், மூன்றடித்தாழிசை மூன்றும், சரிதகமுமாய் இடையிடைத் தனிச்சொறபெற்று நேரிசை யொத்தாழிசைக்கலிப்பாவிற சிறிதுவேறுபட்டி வந்தமையாற் றிஃமுழிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா. “தன்மதியே, முகத்தானைத் தனியிடத்தானின்கூடாங், குண்மகியு முடை நிறையு முடன்

றளர முன்னுட்கட், கண்மதியொப்பிவையின்னிக் காரிகையை நிறைகவர்ந்த, பெண்மதியின்மகிழ்ந்ததின் பேரருளும் பிறிதாமோ. இதுதரவு. இளநல மிவள்வாடவிருமபொருட்குப்பிரிவாயேல, தளநலமுகைவெண்பத்முதமுதறளர்வாளோ—தகைநலமிவள்வாடத்தருமபொருட்குப் பிரிவாயேல, வகைநலமிவள்வாடிவருநதயிலலிருப்பாளோ—அணிநலமிவள்வாட வரும்பொருட்குப்பிரிவாயேல. மணிநலமகிழ்மணிமாசோடுமடிவாளோ—நாமபிரியேமினிச்சென்று நன்துதலைப்பிரிவாயேல, ஒம்பிரியோமெனவுகைத்தவ்யுபாமொழியுமபழுதாமோ. குணத்தித்குரோளாயகொயுனத்திறக்—தள, அனதளத்தவருண்மொழியாலருளுவதுமருளாமோ—சிலபகலுமுடியக்காறசிலம்போலிசேற்றிப்பரவிப், பல்பகலுநதலையளித்தபணிமொழியும் பழுதாமோ. இவையாறுநதாழிசை. எனவாகு, தனிச்சொல். அருமபெறலிவள்ளிநூ தருமபொருள, பெருமபெறலரியனவெறுக்கையுமற்றே. அதனால், விழுமியதறிமதிவாழி, கெழுமியகாதலிற் தருமபொருளசிறிதே' இதுசுரிதகம். நாலடித்தரவும், இரண்டடித்தாழிசையாறும், தனிச்சொல்லும், நான்கடிச் சுரிதகமுமபெற்றுவந்த பஃருழிசைக கொச்சுக்கக்கல்பா—மீம ரிகளாநெடுமுடிமாயவனுநதம்முணம போன, நன்னிகளாநெடுங்கடலுங்கானலுநதோனறுமால், நானா நிறந்தவையன்ன நொயப்பறைய சிறையன்னம், இரையநதிறைநரு மேமருசாரா துறைவகேள். மலையெனமழையென மருசெனத்திணைபொருடிக், கனலெனக்காற்றென ககடிதுவந்திசைப்பினும், விழுமியோராவெருளிபோல்வெல்லாழியிறக்கலா, தெழுமுநநீபாரதொழுது மேமருசாரா துறைவகேள். இவை இரண்டுநதரவு கொடிபுனாயுதுழைதுசிப்பிற் குழைக்கமாந்ததிருமுகத்தோள், தொடிநெகிழந்தோள்கண்டு துறவலையெனறியால். கணகவருமணிப்பைம்பூட்கயில்கவையசிறுபுறத்தோள், தெண்பணிநீருக்ககண்டுந தெரியலனே யென்றியால். நீர்பூத்தநிகையிதழக்கணின்னெடுசிறதபுருவத்தோள், பீர்பூத்ததுதலகண்டும பிரியலையென்றியால். கணைவரலாற்றிருகணைபோறகைநிலலா துண்ணெகிழந்த, கணையுமென்னிலைகண்டு நீங்கலனையென்றியால். வீழ்சுடரினையேயேபோல விழுமநோய்போறுககலாத, தாழுமெனனிலைகண்டுந தாங்கலனையென்றியால். கலங்கவிழந்த நாய்கன்போற கணைதுணைபிற்றினறிப, புலம்புமென னிலைகண்டும போகலனையென்றியால். இவையாறுநதாழிசை. அதனால், தனிச்சொல், அருமபுழிலிறுமி நெடுமபணை மிசைதொறும், கொடும்புறமடலிடை யொடுங்கனதருகு. செறிதருசெருவிடை யெறிதொழிலினையவா, நெறிதரு புரவியினமறிதருநதயில. அரசுடைநிணைப்படைவினைசெறிமுரசென, தாவருதினையொடுக்காபொருடல். அலங்கொளியவிசுட ரிலங்கொளிமலாதொறுங், கலந்தெறிகாலொடு புலம்பினபொழில். இவைநான்குமராகம். விடாஅதுகழலுமெனவெளவனையுநதபாபயமன், கெடா அதுபெருகுமெனவுகணமைபு நிறுப்பாயோ, ஒல்லாதுகழலுமென் னெளவனையுஞ்செறிப்பாயமன், நில்லாதுபெருகுமென நெருசமு நிறுப்பாயோ தாங்காதுகழலுமென் தகைவனையுநதவிறபாயமன், நீங்காதுபெருகுமென்னெருசமுநிறுப்பாயோ. மற்றவாதவன்பினேன் மன்னிற்முமாறுரையாய, துறவாததருடையேன் றயர்தீருமாறுரையாய. காதலாமாரிபின்னிக்காமக்குமருநதுரையாய. ஏதிலாநிலை

சாய யானுயயுமாறுவாயாய். இணைபிரதார்மாயினி யின்பக்சுமருநதுரை யாய. துணைபிரததமருடையேனதுயர்திருமாறுவாயாய். இவையாறுநதாழி சை. எனவாவகு, தனிச்சொல. பகைபோனதுதுறை. பரிவாயினகுதி. நகை யிழநததுமுகம். நனிநாணிற்றுளம். தகையிழநதனதோள. தலைசிறநததுந் யர். புனகபரநததுமெய். பொறையாயிற்றெனையிர். இவைஇருசீரோரடியெ ட்டட்டிபோதரங்கம். அதனால், தனிச்சொல இனையதுநினையால அனையது பொழுதால், நினையலவாழி தோழிதொலையாப, பனிபொழுதிக்கவுணர்ண, எ ன்னெடுகழித்தித துன்னியநோயே” இதுசரிதகம். இது தரவிரண்டிடுமாநா ழிசையாறும், தனிச்சொல்லும், அராகம் நான்கும், பெயாததும் ஆறுதாழி சையும், தனிச்சொல்லும், இருசீரோரடியெட்டம்போதரங்க வுறுபபும்பெற று நான்கடி ஆசிரியசுகரிதகததாலிறுக்கலிக்கோதபபட்ட ஆறுறுபபும், மிக் கும், குறந்தும், பிறழந்தும், உறழந்தும், மயங்கியும், வந்தமையான் மய ங்கிரைக் கொச்சககலிப்பா. வெணபாலினோடும், ஆசிரியத்தினோடும்வந்த மயங்கிசைக் கொச்சககலிப்பா யாப்பருங்கலவிருத்தியுள் காமர்க்கிம்புன லெனனும் பழம்பாட்டிறகண்டுகொளக. இன்னுமரபே பியனறுமென்று சிற ப்பித்தவதனால், ஒருபோகுமுதலா வுடையனவற்றையெல்லாமித்தற பெயா கொடுத்தக கொச்சகமென்று வழங்கப்படுமெனக்கொளக. என்னை? “எருத் தியலினி யிடைநிலைபெற்று, மிடைநிலையினி யெருத்துடைததாய, மெரு ததமிரட்டித்திடைநிலைபெற்று, மிடையதிரட்டித் தெருத்துடைததாய, மிடை யுமெருத்து மிரட்டுறவந்து, மெருத்தமிரட்டித் திடைநிலையாறும், ஈடக்கியல் காறு மமைநதவுறுபிற, கிடக்கை முறைமையிற கிழமையதாயுந, தரவொ டிதாழிசை யம்போதரங்க, முடுகியலபோக்கியலெனிறையெல்லா, முறைத டுமாற மொழிநதவையினி, யிடையிடைவெணபாசிலபலசோரது, மறறும் பிற்பிறவொபபுறுப்பிலலன, கொச்சகமென்னுந குறிப்பினவாகும்” எனறா னாக்கைபாடினியார்: “தரவேதரவினை தாழிசைசிலபல, வரனமுறைபிறழ வய ற்பாமயங்கியுந, தனிச்சொறபலவாயிடையிடைநடநது, மொத்தாழிசைக்கலி யுறுபபினிற்பிறழ, வைத்தமுறையானவண்ணகவிதுவாய, மயங்கிவந்தனவு மி யங்குநெறிமுறைமையிற, கொச்சககலியெனக்கூறினாபுலவர்” “ஒதப்பட லுறுப்புலகையெல்லா, மேதப்படாமற கலிக்கியலபெயது, மிக்குவகுறைநதும் பிறழநதுமுறழந்தும், வண்ணமுமடியுநதொடையுமயங்கியு, மடுக்கியலநதந தொடுத்தபலகியுந, கலிவயிறகடிநத சீரிடைமிடைநது, நாறசீரிநததீரோ டிசுவணியு, முச்சீரிருசீ ரம்போதரங்க, மச்சோமுடிவையழிவிலதமுவிபுந, கொச்சககலியெனக்கூறவுமபடுமே” கூறியவுறுபிறகுறைபாடினிறித, தேநி யவிரணநிர தேவபாணியுந, தரவேயொழியினுந தாழிசையொழியினு, மிருவ ளுதைமுத்திறதென்னே நீங்கினு, மொருபோடுதென்ப வுணாநதிரினோ” என றுநதகலின்: “தரவினறுகித்தாழிசைபெற்றுந, தாழிசையினித தரவுடைததா கியு, மெண்ணிடைமிட்டுச்சின்னங்குனறியு, மடுக்கியலினறியடி நியிர்நதொழு கியும், யாப்பினும்பொருளினும்வேறுமையுடையது, கொச்சகவொருபோகா குமென்ப” எனறார் தொலகாப்பியனார். இவற்றிற கிலக்கியம் யாப்பருங்கல விருத்தியுட் கண்டுகொளக.

குடநிலைத்தன்செல்வப்போக்கதககண்ணன்றவுகுனறு
வடிவுடையாகுநதரவினைமன்னும்பருஉததடக்கை

இடமிகவாஞ்சிஃறுழிசைதனமதியோபலவாய

மடலலிழ்கோதைமணிகிளராகுமயங்கிசையே.

இவவுரைச் சூத்திரக்: கையினவழியே கொச்சககலிப்பாககட்டுக்கூ
ட்டிய இலக்கியங்களை முதனினைதுககொளக,

‘அடிவரையின்றியளவொத்துமந்தடிநீண்டிசைப்பிற

கடிதலில்லாககலித்தாழிசையாகுங்கலித்துறையே

நெடிடடிநான்காயநிகழ்வதுநெரடியீரிரண்டாய்

‘விடினதுவாகுமவிருத்தநதிருத்தகுமெலலியலே.

இ-கை. கலித்தாழிசையும், சலித்துறையும், கலிவிருத்தமுமாமாறுனாது-றறு. அடிவரையின்றியளவொத்துமந்தடிநீண்டிசைப்பிற கடிதலில்லாககலித்தாழிசையாகும. எ-து. இரண்டடியும், பலவடியும்வந்து, ஈற்றடியிக்கு, அல்லாதவடிதம்முளொத்தும், ஒவ்வாதுமவருவது கலித்தாழிசை. எ-று. கடிதலில்லாக கலித்தாழிசையெனறுசுற்றப்பித்தவதனால், ஒருபொருண்மேனமுன்றிக்கிவருவது சிறப்புடை. வரப்பெறுமாயினுமெனக்கொளக.வ-று. ‘கொய்தினைகாததுங் குளவியடுக்கததெம், பொயதரசிறுசூடி வாரனீயையநலம்வேணடின. ஆய்தினைகாதது மருவியடுக்கததெம் மாசிலசிறுசூடி வாரனீயைய நலம்வேணடின. மென்றினைகாதது மிகுபூங்கமழ்சோலைக், குன்றசசிறுசூடல் வாரனீயையநலம்வேணடின’ இவையிரண்டடியாய ஈற்றடியிக்கு ஒருபொருண்மேல் முன்றடுக்கி வந்ததனால் கலித்தாழிசை. ‘‘வாளவரிவேங்கைவழங்குசூசிறுநெறியெங், கேள்வரும்போதி நெழாலவாழிவேணடிங்காள கேள்வரும்போதி நெழாலாயக்குறூலியரோ, நீளவரிநாகத தெய்நெவாழிவேணடிங்காள’ இஃதுஈற்றடியிக்கு ஏனையடிமுன்றுமொத்துவந்தகலித்தாழிசை. அளவோதது மென்றவுமமையால் ஈற்றடியிக்கு ஏனையடியொவவாதுவரப்பெறுமெனவுங்கொளக. ‘‘பூண்டபறையறைய பூதமருள, நீண்டசடையானுமே, நீண்டசடையானுமெனப, மாண்டசாயனமலைமகளகாணவேகாணவே’ இஃதிற்றடியிக்கு இரண்டாமடிமுறைந்துமுதலடியும், மூன்றாமடியும், ஒத்துவந்தகலித்தாழிசை. சீர்வரையறுத்திலாமையால் என்ததுசீரானுமடியாயவரப்பெறுமெனக்கொளக. என்னை. ‘‘அடியெனைத்தாகியுமொத்துவந்தளவிற, கடையடியிக்குவது கலித்தாழிசையே’ என்பதியாப்பருங்கலம். ‘‘அந்தடியிக்குச்சிலபலவாயடி, தந்தமுளொப்பனதாழிசையாகும்’ எனமுற்காலிகலித்துறையேநெடிடடிநான்காயநிகழ்வது. எ-து. ஐஞ்சீரடிநான்காய்வருவதுகலித்துறை. எ-று. வ-று. ‘‘யானுநதோழியுமாயமுமாடுநதுறைநண்ணித், தானுநதேரும்பாகனும்வந்தென்னலனுண்டான, தேனும்பாலும்பொலவனசொலலிப் பிரிவானேல்,கானும்புள்ளுங்கைதையுமெல்லாங்கரியனதே’ ‘‘வென்றானவியின நீங்கினின்றா’ இவைநெடிடடிநான்காய்வந்தகலித்துறை. என்னை. ‘‘நெடிடடிநான்காய் நிகழ்வதுகலித்துறை’ என்பதியாப்பருங்கலம். ‘‘ஐஞ்சீரடியினடித்தொகை நான்மையோ, டெஞ்சாகியன்றனவெல்லாங்கலித்துறை’ என்றன

கலின். நேரடியிரண்டாயவிடினதுவாகும்விருத்தம். எ-து. நார்திரேடிநான்
காய்வருவது கலிவிருத்தம். எ-து. திருத்தகுமெல்லியலே. எ-து-மகேசுமுன
னிலே. வ-று. “வேய்தலைநீடியவெள்ளிலைக்கலில், ஆயதலிலொன்சடராழியி
னன்றமர், வாயதலினின்றனர்வந்தலைமன்னரமுன, நீதலைசென்றுநை நீளக
டைகாப்போய்.”- “தேம்பழுத்தினிய-தவளமாடமே” எனனை. “அளவடிநான்
கிண்கலிவிருத்தம்மே” என்பதியாபருங்கலம்.

கொய்துனையாயதினைமென்றனைவாள்வரிபூண்டபறை

எய்திபுதாழிசையானுமவென்றனுங்கலித்ததறையே

மைதிகழீழரிவரிநெடுங்கண்ணவனமுலையாய

மெபுதருவேய்தலைமேம்பழுத்தெனபவிருத்தங்களை.

இவவுகாச்சுத்திரக்காரிகைபின்பழியே கலிப்பாவினங்கட்குக் காட்டி. (யிட)
புலக்கியங்களை முதனினைத்துக்கொள்க.

குறளடிநான்கினமுனறொருகாழிசைகோதில்வஞ்சித்

துறையொருவாதுதனிவருமாயவிழறிசிந்தடிநான்

கதைதருநாலையமுதேவிருத்தந்தனிசசொலவந்து

மறைதலிலவாரத்தினுலிமவஞ்சிவஞ்சிக்கொடியே.

இ-கக. வஞ்சித்தாழிசையும், வஞ்சித்துறையும், வஞ்சிவிருத்தமும், வஞ்சி
ப்பாவிற்குமுற்றுமுணாதது-றது. குறளடிநான்கினமுனறொருகாழிசைகோதி
ல்-எ-து-இருசேடிநான் காயமுனறுசெய்யுள ஒருபொருண்மே லிக்கிவருவுன
வஞ்சித்தாழிசையாம். எ-து. கோதிலென்று மிகுத்துச்சொல்லிப்பவதனால், அ
வையொருபொருண்மேல் முனறிக்கியல்லது வாராவெனக்கொள்க. வ-று.
“மடப்பிடியைமகவேழம், தடக்கையானவெயினமறைக்கும், இடைச்சரமிற
ந்தார்க்கே, நடக்குமெனமன்னேகாண். பேடையையிருமபோததுத், தோகை
யானவெயினமறைக்கும், காடகயிறந்தார்க்கே ஓபிமெனமன்னேகாண். இரு
மபிடியையிலகவேழம், பெருங்கைபானவெயினமறைக்கும், அருஞசரழிந்தா
ர்க்கே, விருமபுமெனமன்னேகாண்” இவைஇருசேடிநான்காய் ஒருபொருண்
மேனமுனறடுக்கிவந்தமைபால் வஞ்சித்தாழிசை. வஞ்சித்துறையொருவாது
தனிவருமாயவிடின-எ-து-இருசேடிநான்காய் ஒருபொருண்மேலொன்றாய் வ
ருவதுவஞ்சித்துறை. எ-து. வ-று. “மைசிறந்தனமணிவகா, கைசிறந்தனகாந
தனம், பொய்சிறந்தனாகாதலா, மெய்சிறந்தலாவிளங்கிழாய்” இதுகுறளடி
நான்காப் ஒருபொருண்மேற்றனியே வந்தமைபான வஞ்சித்துறை. எனனை.
“குறளடிநான்கைபிற கோவையமுனறுப, வருவனவஞ்சித் தாழிசை” எனியிற்,
துறையெனமொழிபுதுணிநகிசினுள். என்றாராகலின் சிறத்திநான்கறைத்
ருநாலேவிருத்தம்-எ-து. முச்சேடி நான்காய்வருவது வஞ்சிவிருத்தம்-எ-து.
து-று. “சொலையாரநதசுரத்திடைக, காலையாகழலாபபவும், மாலைமாபன
வருமாயின, நீலவுண்கணிவள்வாழுமே” இது சிறத்திநான்காய் வந்தமைபா
ன் வஞ்சிவிருத்தம். எனனை. “சிறத்திநான்காய்வருவனவஞ்சி, பெஞ்சாவிரு
த்தமெனமனாபுலவா” என்பதியாபருங்கலம். தனிச்சொலவந்து மறைதலி
ல்வாரத்தினுலிமவஞ்சி-எ-து-குறளடிவஞ்சிப்பாவும், சிறத்திவஞ்சிப்பாவும்,

தனிச்சொற்பெற்று ஆசிரியச்சுரிதகத்தா லிறும்-எ-று. மறைதலிலவாரமென
று சிறப்பித்தவதனால், வஞ்சிப்பா ஆசிரியச்சுரிதகத்தாலிவதல்லது வெள்ளைச்
சுரிதகத்தா லிறப்பெருதெனக்கொள்க. வ-று (பூரதாமகாஎன்னும்) குறள
டிவஞ்சிப்பாநானுமென்னுந் தனிச்சொற்பெற்று ஆசிரியச்சுரிதகத்தாலிறறவா
றும. (கொடிவாலனகுருநிறத்தனகுறுநதாளன, வடிவாளெயிறழலுளையன
வளஞ்சிரன, பணையெருத்தினிணையரிமானையேறித், அணையிலலாத் துறவு
நெறிந் கிறைவனது, எயினயி வணினிதிருநகெல்லோகரும், பயிலபுயினை
பத்திமைந்திடுப்பிடுன, புணையெனத், திருவுறுதிருந் திசைநிழாழ், விரி
வுநாற் கதிவீடுநியெளிதே' இச்சிந்திடுஞ்சப்பா. புணையென நுந் தனிச்
சொற்பெற்று ஆசிரி பச்சுரிதகத்தாலிறறவாறு வகண்டுகொள்க. என்னை? "நாங்
தலிச்சயனவஞ்சிமுற்றவை, யாயந்தனிச்சொல்லா டகவலினிறமே எனபதி
யாபபருங்கலம்" அமுதே எனபதும், வஞ்சிக்கொடியேனபதும், மகடேமு
ன்னிலை.

மடப்பிடிபேடையிரும்பிடிவஞ்சியினறுழிசையாம

வடுபுபுரைகண்ணினல்லாயமைசிறந்தனவானறுநாயாம

தடப்பெருஞ்சோலைவிருத்தமதாருந்தயங்குலஞ்சிக

கொடித்தொடிபூரதாமகாகொடிவாலனுதாரணமே.

இவ்வகைச் சூத்திரக்காரிகையினவழியே வஞ்சிப்பாவின்னகட்டுக்காட்டி
ய இலக்கியங்களை முசுனினைத்துக்கொள்க. (யச)

பண்பார் புறநிலைபாங்குடைகைக்கிளவாபுறைவாழ்த்

தொன்பாசசெவியறிவென்றிப்பொருண்மிசையுனமில்லா

வெண்பாமுதல்வந்தகவல்பின்னுகவ்ளையுமென்றால்

வண்பான்மொழிமடவாய்மருட்பாவென்னும்வையகமே.

இ-கை. மருட்பாவாமாறுணாதது-றறு. இதன்பொழிப்பு, புறநிலைவாழ்
புதும், கைக்கிளையும், வாயுறைவாழ்ச்சுதும், செவியறிவுநாடமென்னும், நான்
குப்பொருண்மேனும், வெண்பாமுதலாக ஆசிரியயிருகவருமெனின அதனைம
ருட்பாவென்று வழங்குவார் புலவர்-எ-று. வண்பான்மொழிமடவாய்-எ-று.
மகடேமுன்னிலை. என்னை? "வெள்ளைமுதலா வாசிரியயிறுதி, கொள்ளத்தொ
டுப்பது மருட்பாவாகும்." எனறாகலின. வ-று (தென்றலிடைபோழ்துதே
னாநறுமூல்கை, முன்றினமுனைவிரியு முகதநீர்த் தண்கோனாக, குன்றமார்த
கொல்லெற்றாறி புறங்காப்ப, என்றும் தீராரண்பிறேவா, சோசாலசெவ
மொடுபொலிமத்சிறந்தே" இதுவழிபடுத்தெய்வநிறபுறங்காப்பப்பழிதீர்செல்வ
மோடொருகாலைக்கொருகாநிறந்து பொலிமினென்றமையாறுபுறநிலைவாழ்த்
துமருட்பா-என்னை? "வழிபடுத்தெய்வநிறபுறங்காப்ப, பழிதீர்செல்வமொடுவ
ழிவழிசிறந்து, பொலிமினென்னும் புறநிலைவாழ்ததே, கலிநிலைவகையும் வஞ்
சியும்பெறுஅ" எனறார் சொல்காப்பியனார். (தருதுதலவோர் வரும்புரதேங்
கோதைவாரும், இருநிலஞ்செவடியுநதோயும், அரிபாரந், சேயிதமுனகணுமி
மைக்கும், ஆகுமற்றிவளகலிடத்தணங்கே" இது துணிதலை துதலிய வொரு
தலைக்காமமாநலிற்றைக்கிளைமருட்பா. என்னை? "காட்சிமுதலாக்கலவியினு

ருதலை, வேட்கையிற்புலம்புதல்கைக்கினையதுதான், கேட்போரிலலாக்கிளவி
களபெறுமே” என்றாகலின். “பலமுறையுமோம்பப் பரிவனகேணமின்,
சொலனமுறைக்கட்டோன்றிசசுடர்மணித்தேருந்நது, நிலமுறையினுடநிக
ரில்லாமாட்டுஞ், சிலமுறையல்லதுசெவ்வகணிலலா, இலங்குமெறிபடையு
மாற்றலுமனபும், கலந்ததங்கலவியுநதோற்றமுமேனைப, பொலன்செயபுனைக
லனொழிவவாறனலும், விலங்கிவருங்குறறைவிலக்கலுமாகா, அனைத்தாதனியி
ருங்கர்ணமிர், நினைத்தகக, கூறியவெமமொழிபிழையாது, தேநிரீரொழுநிற
செனதுபடனறருமே” இது மெய்ப்பொருளசொன்னமையாலு வாழறைவா
ழ்த்துமருட்பா. எனனை “வாயுறைவாழத்தேவயங்கநாடின, வேமபுககுவும்
போல வெஞ்சொற, ருங்குதலினி வழிநனிப்பககுமென், ரோம்படைக் கிள
வியின் வாயுறுத்தனறே” என்றார் தொல்காப்பியனார். “பலயானைமன்னாற
ருங்கவமருழநது, கொலயானைத்தேரொடுங்கோட்டநதுநல்ல, தலையாலங்கா
னமபொலியத்தொலையாப, புகிகளமபாபுககாறறிப்பகைஞர், அபிகளம்வே
ட்டோனமருகவடிதிறல், ஆளிரிமிர்தோடபெருவழுதியெஞ்ஞானமும், ஈரமு
டையையா யெனவாயச சொறுகேட்டி, உடையவுழுவரை நெஞ்சனுங்கக்கொ
ண்டு, வருகாலுழவாகடுவேளாண்மைசெய்யல், மழவரிழைக்கும்வகைகாணி
தியீட்டம், காட்டிமமைசசனாயாற்றத்தெனியல், அமைத்தவரும்பொருளாற
னறிவெனவல், இனத்தைப்பெருமபொருளாசையாறசென்று, மன்றமறுகவ
கழாதினெனமும், மறப்புறமாகமதுரையாரோம்பும், அறப்புறமாகசெய்பட்டே
றகவறத்தால், அவையாகொடுநாத திருத்திறவையாக, நட்டார்குழிசிறித
யாதியொட்டார், செவியுதைக்குநதீயகடுஞ்சொறகவியுடைத்தாயக், கறரூர்க்
கினனாக்கல்லாக்கடிநதொழுகிச், செறராசசெறுத்தகிற சோநதாரையாக்
குதி, அறமறிநதவறிவியை, மற்றும், இவையிவைவியா தொழுகுநிலையாப்,
பொருகடலாடை நிலமகள், ஒருகுடைநீழறறுஞ்சுவண்மனனே” இதுவியப்
பினறி, உயாநதோர்சண்வியநதொழுகுதலகடனெனவரசாககுதைத்தழைய
செவியறிவுறுஉமருட்பா. எனனை “செவியுறைதானே, பொங்குதலினறிப்பு
னாயோநாபப, ணவிதலகடனெனச் செவியுறுத்தறே. என்றார் தொல்காப்
பியனார்.—எனறிப்பொருணமிசையென்று மிகுத்துசொல்லியவதனால், இந்
நானகுபொருணமேலுமன்றி மருட்பா வரபபெறுதெனக் கொள்க. எனனை
“புறநிலைவாயுறை செவியறிவுறுஉவெனத, திறநிலைமூனறுநதிண்ணிதிறறெரி
யின், வெண்பாவியலினு மாசிரியவியலினும், பண்புறமுடியும் பாவினவெனப்”
என்றார் தொல்காப்பியனார். பண்பாபுறநிலை யென்றும், ஒண்பாச்செவியறி
வெனறுஞ் சிறப்பித்தவதனால்—புறநிலைவாழ்த்தும், வாயுறைவாழ்த்தும், செ
வியறிவுறுஉம்இவ்வாறனறி வெண்பாவேயாயும், ஆசிரியமேயாயுமவரபபெறு
ம். கலியும், வருசியுமாய், வரபபெறு வெனக்கொள்க.—எனனை “கலநிலைவ
கையும் வஞ்சியும்பெறு, வாயுறைவாழத்தே யவையடக்கியலே, செவியறிவு
றுஉமெனறவையுமன்னே” என்றாகலின். பாங்குடைக்கைக்கிளையெனறுசி
றப்பித்தவதனால், கைக்கிளையெல்லாபபாவானும் வரபபெறும், மருட்பாவே
யாய்வருகவெனனும் யாபபுறவிலையெனமும், கைக்கிளை வெண்பாமூதலாக
யாசிரியமீருகவரும்வழி ஆசிரியவடி யிரண்டேயாய அவற்றுள் ஈற்றயலடி

முச்சீராயவருமென்றும், வெண்பாவடியும், ஆசிரியவடியும், ஒத்துவருவனசுமனிமைருட்பாவென்றும், ஒவ்வாதன வியனிமைருட்பாவென்றும், வழங்கப்படும். ஊனமிலலாவெண்பாவென்று சிறப்பித்தவதனால் வேற்றுவண்ணம் விரவந்துவெள்ளை வண்ண மெல்லாவண்ணதன்னுஞ் சிறப்புடைத்தாய், மங்கலமாபிறரூய, அவவாறேவேறுதத்தனையும், அடியும், சீரும், விரவாமையால், எல்லாப்பாவினுளளும் வெண்பாசிறப்புடைத்தென்று முன்வைக்கப்பட்டதென்பது அறிவித்தற்குவேண்டப்பட்டது வேதவாயமேனமகனும் வேதன்மடமகனும், நீதிபுறசோநது நிகழ்ந்தநெடுங்குலம்போல், ஆதிசால்பாவுமரசர்வியனபாவும், ஒதியவாறோதமருட்பாவாயோங்கிறே” பண்ணுநதிறழும்போற்பாவுயினமுமாய், வண்ணவிகற்பவகைமையாற, பண்ணின்சுதிறம்விளரிக்கில்லாபோற்செபபலகவல், இசைமருட்கு மில்லையினம்.” இவற்றைவிரித்துரைத்துக்கொள்க.

தென்றலிடையுநதிருதுதல்வேர்வரும்பன்முறையென்
 ரென்றியபாவும்பல்யாணையுமென்பவொன்போதமைநத
 பொன்றிகமோதிபுறநிலைகைக்கிளைவாயுறைவாமுத
 தென்றிவற்றிறகுஞ்செவியநிவிற்றகுயிலக்கியமே.

இவவுரைச்சூத்திரக்காரிகையின்வழியே மருட்பாநானகிற்குங்காட்டிய
 இலக்கியங்களை முதலினைத்துக்கொள்க. (யரு)

வெண்பாவளம்படவீரடியொன்றுடனேரிசையும்
 கணபானல்போனமயிலநதயினமூன்றுங்கடைதருக்கி
 நணபாதரவொன்றைசைதரவேயடியோடுகுறள
 பண்பாபுறநிலைசெய்யுளியலென்பபாவலரே.

இரண்டாவது - செய்யுளியல்

முறநிற்று.

முன்னுவது ஒழிபியல்.

சீருந்தளையுஞ்சிதையிற்சிறியஇஉஅளபோ
 டாருமறிவரலகுபெருமையைகாரைநவேல்
 ஒருங்குயிலியலொற்றளபாய்விடினோலகாம்
 வாரும்வடமுந்திகமுமுநிழ்முலைவாணுதலே.
 (என்பது காரிகை.)

இவ்வியலென்ன பெயர்த்தோவெனின், உறுப்பியலுள்ளும், செய்யுளியலுள்ளும், சொல்லாதொழிந்தவைகையுணரத்தினமையால், ஒழிபியலென்னும்பெயர்த்து. இவ்வியலுள்-இக்காரிகை யென்னுதலிற்றோவெனின். ஒருசாரொழுத்துகட் கெய்தியதோ ரிலக்கணமுணர்த்து-ற்று. சீருந்தளையுஞ்சிதையிற்சிறியஇஉஅளபோடாருமறிவரலகுபெருமை. எ-து. சீருந்தளையுநகெடவந்தவிடத்துக் குற்றியலிகரமும், குற்றியலுகரமும், உயிரளபெடையும், அலகுகாரி

யம்பெரு. எ-று. ஒற்றளபாய்விடினோலகாமென்றுரைத்தமையால், ஈண்டு யிரளபெடைகொள்ளப்பட்டது. ஆருமறிவொன்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால், குற்றியலிகரமும், குற்றியலுகரமும், ஒற்றியல்பினவாய்நிற்கும், உயிரளபெடைகள் நெட்டெழுத்தியல்பினவாய்நிற்கும், அலகிழிபிடத்தெனக்கொள்க. எனவே எதிரதமறுத்தலென்னும் இலக்கணத்தாற சீருநதனையுநதிருநதிற்புழிச்சிறியஇஉஅளபோ டாருமறிவரலகுபெறுமெனப்பதாயிற்று. இன்னும், ஆருமறிவொன்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால், அவையலகுக்காரியம்பெறும்பாது குற்றியலிகரமும், குற்றியலுகரமும், குற்றெழுத்தினபயத்ததாம். உயிரளபெடையலகுக்காரியம்பெறுமாறு தங்காரிகையுட் போகச்சொல்லுதும். வ-றுசிறுநன்றியின்றிவாக்கியாருசெயதக்காண்பை, பெறுநன்றியினமெபரிதென, றுறுநன்றி, தானவாயச்செயவதுநதானமனநென்பவே, வானவாழ்வுள்ளததவா” இதனுள், இன்றிவாக்கியாமெனப்புழி, குற்றியலிகரமவநதுவெண்பாவினுளவருசிறுசீராயிற்று. வெண்பாவினுள் வருசிறுசீரே விரவுமென்னும, ஒத்திலலாமையால், வெண்பாவழியநிற்குமாதலால், ஈண்டுக்குற்றியலிகரத்தை இவ்விலக்கணத்தால் அலகுபெறுதென்றுகனையச்சொசிதையாதாம். “குழலினிதியாழினிதென்பதமமக்கள், மழலைச்சொறகேளாதவா. அருளல்லதியாதென்றி கொல்லாமகோறல், பொருளல்லதவவுன்றினல்” இவற்றுள், குழலினிதியாழினிதென்புழி, ஆசிரியத்தனையும், அருளல்லதியாடுநிலை, எனப்புழிக்கலித்தனையுநதட்டு வெள்ளைத்தன்மை குன்றிப்போருசோகனிபுகிறபுலலாதயற்றனையென்னும், இலக்கணத்தோடும், வெள்ளையுட் பிறத்தனாவாராவல்லன், வெல்லாத்தனையுமயங்கியும்வழங்கும். என்னுமிலக்கணத்தோடும், மாறுகொள்ளுமாதலால், ஈண்டுக்குற்றியலிகரத்தை இவ்விலக்கணத்தால் அலகுபெறுதெனுகனையச் சீருநதனையும் சிதையாவாம். இனிக்குற்றிய லுகரத்திற்குச்சொல்லுமாறு. “கொன்றுகோடுநீடுகுருதிபாயவும், சென்றுகோடுநீடு செழுமலை பொருவன், வென்றுகோடுநீடுவிறவேழம், என்றுமூடுநீடுபிடியுளபோலும். அதனால், இனடிடையிரவிவென்றிவரின், வண்டுனகோதையுயிராவாழலே” இவ்விருசீரடிவஞ்சிப்பாவினுட் குற்றுகரமவந்து ஐந்தைச்சீரும, ஆறதைச்சீருமாயின், இவ்வாறு வருகவென்னும் ஒத்திலலாமையிற் குற்றுகரத்தைஇவ்விலக்கணத்தால் அலகுபெறுதென்றுகனையச் சீருநதனையுஞ்சிதையாவாம். இனி உயிரளபெடைக்குச் சொல்லுமாறு. “பலலுகருத்தோற்ற பனிமுல்லைபைங்கிலிகள், சொல்லுக்குத்தோற்றின்னாதோன்றினவால், நெல்லுக்கு, நூரோஒநூறென்பாணுடங்கிடைக்குமென்முலைக்கும், மாறோமாலன்றளநதமன்” இதனுள்ளுரோஒநூறென்புழிப் பண்டமாற்றினகண் அளபெடையதுகரணம்வந்து வெண்பாவினுள் நாலதைச்சீராயிற்று. அவ்வாறுவருகவென்னும் ஒத்திலலாமையால் இவ்வாறலகிட்டு உதாரணவாயபாட்டால், ஓசையூட்டிம்பொழுது ஓசையுண்ணது செப்பலோசைபிழைத்து நிற்குமாதலால், ஈண்டு உயிரளபெடைய இவ்விலக்கணத்தால் அலகுபெறுதென்று நெட்டெழுத்தே போலக்கொண்டு அலகிடச்சீரும்தனையுஞ் சிதையாவாம். வெ “இடைதுடங்கவீர்ப் கோதைபின்றுழவாட்கண், புடைபெயரப்போழ்வாயதிறநது, கடைகடையில், உப்போஒவெனவுரைத்து மீள்வாளொளிமுறுவற், கொப்போநீர்வேலியுலகு”

இதனுள் உப்போடுவென் புழிபபண்டமாற்றினகண் அளபெடை யறுகரணம் வந்து கலித்தனைத் தட்டி வெணபாவழியநிற்குமாதலின் ஈணியிரளபெடையை, இவ்விவககணத்தால் அலகுபெறுதென்று நெட்டெழுத்தேபோலக்கொண்டு அலகிடைத்தனையதாய்தாம். இனிக் குற்றியலிகர குற்றியலுகரங்கள், குற்றெழுத்தேபோலநின் றலகுபெறுமாறு. வெ. ௧. “வந்துநீசேரினுயிவாழும்வாராக்கால், முந்தியாயபெய்த வளைகழலும், முந்தியாக, கோளானே கண்டநக கோல்குறியாமின்னுமோ நாளானே நாமபுணருமாறு” இதனுள்-வந்துநீசேரியென்புழிக்குறியிலுத்தரமும், முந்தியாவென்புழிக்குறியிலிகரமும், வந்து சேருதனையுந்திருந்திற்புழிக்குற்றெழுத்தின்பயத்தவாய் அலகுபெற்றவாறு “கண்டுக்கொள்க. என்னே” “தனை சீர்வண்ணந தாகுக்கெவரினே, குறுகியவிகரமுக குற்றியலுகரமும், மளபெடையாவியுமலகியலில்வே” என்பதியாபபருங்கலம். ஐகாரநலவேலோருங்குறியிலியல்-எ-து- ஒன்றாமாததினையெனரோதப்பட்டஐகாரக்குறுக கமகுற்றெழுத்தேபோலக்கொண்டு அலகிடப்பெறும-எ-து. ஒருமென்பதிடைச் சொல்-என்னே” “குறுமையெழுத்தினியல்பேயைகாரநெடுமையின்கியக்கால்” ஏன்றாராகலின். வ-து. வெ. ௧. “அன்னையையானோவதவமாலணியிழாய, புன்னையையானோவன்புலந்து. ௧. நடைக்குகியாயேநிறநூநதாவழுதி, அடைப்பையாயகோருவெனலும், அடைப்பையான, சுள்ளற்சிறுகோல் கொடுத்தான றனைப்பெறினும், கொள்ளாதிபாங்காண்டலை. ௧. கெண்டையெவன்றகொளொளியுண்கணுள், பண்டையளவளபடி” எனனும் இவற்றுள்-ஐகாரக்குறுககம, குற்றெழுத்தேபோலக் குறிலோடும், நெடிலோடுங்கூடிநின்று நிரையசையாயினவாறும், தனியேநின்று நேரசையாயினவாறுங் கண்டுகொள்க. ஒற்றளபாயவிடினோலகாம-எ-து-ஒற்றுகள அளபெழுந்தவிடத்துநேரசையாம-எ-து. என்னே” “ஆயதமுமொற்று மளபெழிற்புழி, வேறலகையதுமவிதியினவாகும்” எனராகக்கைபாடினியா. அளபெழாதவிடத்துஒற்றுகள அலகுபெறுதென்பதாம் என்னே” “தனிரிலையொற்றிவைதாமலகியலா, வளபெடையல்லாககாலையான. ௧. சொற்றாயினுமுவொற்றாயினு, மோரொற்றியல்லவெனமனாபுலவா. எனராகலின். கார்க்கடல்-காச்சேதம்-கதாச்செந்நெல்-கடாயக்கன்று-என, சொற்றாடனிலையாயநிற்பினும் குற்றெழுத்தின் பயத்தவாயலகுபெறுதென்பது உம், ஒற்றளபிழினும், மற்றோரெழுத்தினோடுங்கூடி நிரையசையாகாதென்பது உம், பெறப்பட்டது. வ-து. ௧. “கண்ணடனெனக்கண்டுக்கேட்டிம்—வெ. கண்ண்கருவினைகார்முலலைகூடியது, பொன்னப்பாநிசுண்குபோழ்வாயிலவமம், மின்னனுழைமருங்குள் மேதஞ்சாயலாள், என்னபிறமகளாமாறு. ௧. எஃஃ கிவகியகையராயினுயிர, வெஃஃ குவார்க்கிலலைவீ” இவற்றுள்-ஒற்றும், ஆயதமும், அளபெழுந்துலகுபெற்றவாறுகண்டுகொள்க. வாரும்வடமுந்திக முழுகிழமுலைவாணுதலே-எ-து-மகடேமுன்னிலை.

விட்டிசைத்தலலான்முதற்கட்டனிக்குறியினேரசையென்
 ரெட்டப்படாததற்குண்ணுதாரணமோசைகுன்ற
 நெட்டளபாய்விடினோநொநிரையொடுநேரசையாம
 இட்டததினாற்குறியிலசேரினிலகியமோசினதைவே.

இ-கை. ஒருசார் அசைகட்டுகையகியதோ ரிலக்கணமுணர்த்து-ற்று-விட்டிசைத்தல்லான்முதற்கட்டனிக்குறி நேரசையெனறொட்டப்படாது-எ-து-மேற்பொதுவகையாற்றனிக்குறினேரசையென்றாராயினும், விட்டிசைத்தநின்றவழியல்லது மொழிமுதற்கணின் தனிக்குறறெழுத்து நேரசையாமென் றுடம்படப் பெறுது-எ-து. எனவேவிட்டிசையாதவழிமொழிமுதற்கட்டனிக்குறிலகு விலோடு நெடிலோடுங்கூடிரியாயசையாமெனப்பதாயிற்று. அதற்குணனுதாரணம்- எ-து-வெஃ“உண்ணுனொளிரினுனோங்குபுகழ்செய்யான், துன்னருகே றீர் துயர்களையான், கொன்னே, வழங்கானபொருளகாத்திருப்பானேல் அஃ, இழந்தானென்றெண்ணப்படும்” இதனுள்-அஆ-எனபுழியருளினகட் குறிபா ய மொழிமுதற்கணினற குறறெழுத்து விட்டிசைத்து நேரசையாயினவா றும், அல்லாதவழி குறிலோடு நெடிலோடுங்கூட ரியாயசையாயினவாறுங் கண்டுகொள்க. வெஃ “வெறிகமழ்தண்புறவினவீங்கியுகளு, மறிமுலையுண்ணுமை வேண்டிப், பறிமுனகை, அஉமறியாவறிவிலிடைமகனே, நொஅலையினனா டைநீ-அஅவனும் இவனும் உஉவனுங்கூடியக்கால, எஎவனாவெல்லாரிகல. இவறறின்கட்டனிக்குறின் முதற்கணவிட்டிசைத்துநேரசையாயினவாறு கண் டுகொள்க. இவறறுள்- அஉமறியாவெனபது தற்சுட்டுக்குறிப்புச்சொல், நொ ான்பது செயவெனெச்சத்திதுகிதொக்கு முதனிலைகுறுகியஏவறகுறிப்புச்சொ ல். அஇஉஎ என்பன சுட்டுவினாவாகிய குறிப்புச்சொல். ஒட்டப்படாவென்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால், மொழிக்குமுன்றிடத்தும், விட்டிசைத்துவரத குற்றெழுத்து நேரசையாமென்பதுஉம், விட்டிசைப்பதுதான் குறிப்பு ஏவல் தற்சுட்டு வினா சுட்டுஎன்னுமைநதன்கண்ணு மென்பதுஉம், குறறெழுத்துவிட் டிசைத்துநின்றவிடத்து மறறோடுமுத்தினோடுங்கூடி ரியாயசையாகாதென் பதுஉம்பெறப்பட்டது. என்னே “அஇஉஎஓ இவைகுறிய மறறையவேழ்நெட் டெழுத்தா நேரப்பும்.” இதனுண்மொழிக்குமுன்றிடத்தும் விட்டிசைத்துவர த குறறெழுத்துநேரசையாயினவாறுகண்டுகொள்க. இவைதற்சுட்டுஏவல் உப் பவழிக்கானக.” என்னே “ஏவல்குறிப்பே தற்சுட்டலவழி, யாவையுநதனிக் குறினமுதலசையாகா” என்றாமயேச்சார். ஓசைகுணறொட்டளபாயவிடினோ ரோ. எ-து. நெட்டெழுத்தளபெழுந்து வருமெனினுது இரண்டுநேரசை பாக வைக்கப்படும். எ-து. ஓசைகுணறாவென்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால், முன்றுமாதகிரையின மிகவுச்சரிப்பினு நோநேராக வைக்கப்படுமெனக் கொள்க. நிரையொடுநேரசையாமிட்டத்திறைகுறிலசேரின. எ-து. குற்றெழு த்தினோடு புணாநதநெட்டெழுத்து அளபெழுநதா லவ்விரண்டனையுங்கூட்டி ரியாயசையும் நேரசையுமாக வைக்கப்படும். எ-து. இலக்கியமேர்சிதைவே எ-துஃ “ஏளர்சிதையவழாஅலெழாஅநின், சேயரிசிறதியகண்” இப்பாட்டு நே ர்நேராதற்கும்நிராநேராதற்கும இலக்கியமாமென்க. ஏள-என நேர்நேராயிற்று. அழாஅல், எழாஅ, என்னிராநேராயிற்று. இட்டத்தினுலென்று மிகு ததுச்சொல்லியவதனால், பின்னின்றுகுறிலோடும், நெடிலோடுங்கூடி அளபு டைநிராயசையாகாதெனக்கொள்க. என்னே “தனிநிலையளபெடை நோநே ரியறநே, யிறுதிநிலையளபெடைநிராநேரியறநே. என்றாரநதத்தனார்.

மாஞ்சீர்கலியுட்புகாகலிப்பாவினவிளங்கனிவந்
தாஞ்சீரடையாவகவலகத்துமல்லாதவெல்லாந்
தாஞ்சீர்மயங்குந்தளையும்தேவெள்ளைத்தன்மைகுன்றிப்
போஞ்சீர்கனிபுகிறபுல்லாதயற்றளபூங்கொடியே.

இ-கை. சீருந்தளையுஞ் செயயுளகத்து நிறபதோமுறைமையுணர்த்து-ற
று. மாஞ்சீர்கலியுட்புகா-எ-து- தேமாபுளிமாவெனனும், நேரீற்றியற்சீரிரண
மும், கலிப்பாவின்னுட்புகப்பெறு-எ-று. கலிப்பாவினவிளங்கனிவநதாஞ்சீரடை
யா-எ-து. கருவிளங்கனி, கூவிளங்கனி, எனனும் நிரைநிலவாகிய வஞ்சியுரிச்
சீரிரண்டும், கலிப்பாவினுட்புகப்பெறு-எ-று. அகவலத்ததும். எ-து. ஆசிரிய
ப்பாவினுள்ளும், கருவிளங்கனி, கூவிளங்கனி யெனனு மிரண்டுநீரும் புகப்
பெறு-எ-று. அல்லாதவெல்லாநதாஞ்சீர்மயங்கும்-எ-து-இவை யொழிந்தசீ
களெல்லாம் பாவினுள்ளும், பாவினத் துள்ளும்வநது மயங்கப்பெறும்-எ-று.
தளையும்தே-எ-து-எல்லாத்தளையும், எல்லாப்பாவினுள்ளும், எல்லாப் பாவின
த் துள்ளும்வநது மயங்கப்பெறும்-எ-று. வெள்ளைத்தன்மை குன்றிப்போஞ
சீர்கனிபுகில்-எ-து. எல்லாச்சீரும் எல்லாப் பாவினுள்ளும், பாவினத்துள்ளு
ம், வநதுமயங்கப்பெறு மெனரூராயினும், வஞ்சியுரிச்சீரானாகும் வெண்பா
விற் புகப்பெறு புகிறசெப்பலோசையழிந்து வேறுபட்டு ஓசையையுணர்த்து
கெடும்-எ-று. புல்லாதயற்றளை - எ - து - எல்லாத்தளையும், எல்லாப்பாவி
னுள்ளும், பாவினத்துள்ளும், வநதுமயங்கப்பெறுமெனரூராயினும், வெண்
பாவினையுறசோவெண்டளையும், வெண்சோவெண்டளையும்வலது வேறுதத்தளை
விரவாது - எ - று. பூங்கொடியே - எ - து. மகடீமுன்னிலை. வ-று! “குட
நிலைத்தண்புறவில் - சென்றவாறே” என்னுந்நாவு கொச்சககலிப்பாவில்
நேரீற்றியற்சீரும், நிரைநிலவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும் வாராது நிரையீற்றா
சிரிய வுரிச்சீரும், வெண்பாவுரிச்சீரும், நேர்நிலவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும்
வந்தது, வெண்டளையும், ஆசிரியத்தளையும், கலித்தளையும், வஞ்சித்தளையு ம
யங்கிவநதவாறுகண்டுகொள்க. ஆ-ஃ “நெடுவரைச்சாரற்குறுங்கோட்பிப்பலவி
ன், விண்ணுவாரதிஞ்சுனைவீங்குகவுட்கடுவன உண்டுசிலம்பேறியோங்கியவருங்
கழைப், பழிசம்பயிறறுமென்ப, மடியாக்கொலைவெண்ணையாமலையே” இவ்
வாசிரியத்துள் தனசீரும், வெண்சீரும், நேர்நிலவாகியவஞ்சியுரிச்சீரும்வநது
வெண்டளையும் தனறளையும், கலித்தளையும், வஞ்சித்தளையும், மயங்கிவநதவா
றுகண்டுகொள்க. “மணடிணிந்தநிலனும், நிலனேர்தியவிசுமபும, விசுமபுதை
வரும்வனியும், வள்தலைஇயதீயும், தீமுரணியநீரும்.-ஃ புனகாற்புணாமருதின்
போதரும்பிய புனறறாமரை — தேனாட்டிங்கரும்பின், பூந்தாட்புனறறாம
ரை—வார்காற்செங்குமரீர்.—இக்குறளடிவஞ்சிப்பாக்களுள், வெண்சீரும், த
ன்சீரும், நேரீற்றியற்சீரும், வநதுவெண்டளையும், தன்றளையும், கலித்தளை
யும், ஆசிரியத்தளையும்யங்கிவநதவாறுகண்டுகொள்க (முழங்குதினைக்கொற
கைவேரதன்) எனனும்வெண்ணிறையுளவஞ்சியுரிச்சீரும், இயற்சீரும், வெண்
சீரும்வஞ்சித்தளையும், ஆசிரியத்தளையும், வெண்டளையும், கலித்தளையும், மய
ங்கிவநதவாறுகண்டுகொள்க. “வளர்கொடியனமணம் விரிவனமல்கையொ

பிமௌவல், நளிர்கொடியனரது வினாயனருமலரனவகுளம், குளிர்கொடியனருமலர்த்விருவிருகையனனோங்கம், ஒளிர்கொடியனவயாதளிரினொடொழுகினரனவோடை” இக்கலிவிருத்தத்தனா, நிராநடுவாகியவஞ்சியுரிச்சீரும், நேரீற்றியறசீரும், வஞ்சித்தனையும், ஆசிரியத்தனையும், மயங்கிவந்தவாறு கண்டுகொள்க. நேரீற்றியறசீர் ஒத்தாழிசைக்கலியுள்வாராதவாறும், நிராநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீர் கலிப்பாவுளளும், ஆசிரியத்தனளளும், வாராதவாறும், வெண்பாவினுளளும், வஞ்சியுரிச்சீர் வாராதவாறும், வேற்றுத்தன விரவாடமயும், மேற்காட்டிய செயபுளத்தனும், பிறவறறுள்ளுங்கண்டுகொள்க. நேரீற்றியறசீர் வெண்கலியுளளும், கொச்சகத்துளளும் வருதலும், நிராநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீர்கொச்சகத்துளளருகிவருதலும், செயபுளோத்துளளே சொல்லப்பட்டன. வெ- “குலாவணங்குவில்லெயினா கோனகண்டனகோழி, நிராவணங்குவெணமணனமேனின்று, புலாவணங்கல், கொளளும்புடகாக்கின்ற கோவினமையோ நீ பிறா, உள்ளமபுககாப்பதுறா” இவ்வெண்பாவினுள் வஞ்சியுரிச்சீர்வந்தன வாலோவெனின, திருவளளுவப்பயன் நாலடிநாணுறு முதலாகிய கீழககணக்குளளும், முதலொள்ளாயிரமுதலாகிய சாண்டாராசெயபுளளளும், வஞ்சியுரிச்சீர்வந்தலாமையானும், வெண்பாவினுள் வஞ்சியுரிச்சீர் வருகவென்னு மோத்தலலாமையானும், வேற்றுத்தன வெண்பாவினுள் வந்தலாமையானும், இதொடக்கத்தனகுற்றமல்லது குணமாக வெண்பது காகைபாடினியார் முதலாகியதொல்லாசிரியா துணிவு, அதுவே இநதுவடையாக் குமுடனபாடி. என்னே. “இயற்றசோநேரீற்றுத்தனனையடைதல், கலிக்கியல்பிலவேகாணுங்காலை, வஞ்சியுளளும் வரத்தகாவாயினு, மொரோவிடத் தாகுமென்ப. என்றா பலகாயனார். நிராநடுவிலலாவஞ்சியுரிச்சீர், கலியினோடகவலிமகடிவகையிலவே. என்றாகலின்.

இயற்றனாவெள்ளடிவஞ்சியின்பாதமகவலுள்ளான்
மயக்கப்பட்டாவல்லவஞ்சிமருங்கினெஞ்சாவகவல
கயற்கணல்லாயகலிப்பாதமுநண்ணுங்கலியினுள்ளான்
முயக்கப்படுமுதற்காலிருபாவுமுறைமையினே.

இடை. அடிமயக்க மாமாறுணாதது-றது. இயற்றனாவெள்ளடி வஞ்சியின்பாத மகவலுள் மயக்கப்பட்டாவல்ல-எ-து. இயற்றசோ வெண்புளையானவந்த வெண்பாவடியும், வஞ்சியடியும், ஆசிரியப்பாவினுள்வந்து மயங்கப்பெறும்-எ-து. என்னே. “இயற்றசோவெள்ளடியாசிரியமருங்கி-வினாசுரிமரபி நிர்க்கும்பெறுமே” என்றாத்தொல்காப்பியனார். “வஞ்சிவிரவ லாசிரியமுரித்தே, வெண்பாவிரவினுங்கடிவகையின்மே” என்றாபல்காயனார். வ-று. ஆராயுமபியனையுட்குறும்பல்கனைய, உலைககலன்னபாறையேறிக், கொடுவிலெயினர் பகழிமாயக்கும, கவலைத்தென்பவவர்தேர்ச்சென்றவாறே, அதுமற்றவலன்கொள்ளாகி, நொதுமற்கலுழுவிய்வழங்கலுரோ” இதுணு-எறுமபியனையுட்குறும்பல்கனைய-எ-து. இயற்றனாவெள்ளடி-இதனை எறுமபியனையுட்குறும்பல்கனைய குறந்தொடியாஞ்செலசுரம் எனவுச்சரித்து வெள்ளடியாமாறு கண்டுகொள்க. ஆ-“இருங்கடவழித்த, பெருங்கணமாநிலத், துடைநிலைடுவண்கிடையிழாக்கின்றித், தாமேயாண்டவேமங்காவலர், இடுதினாமனலினும் பலசேசுடுபி

ணக், காழ்ப்தியாகப்போகித்தத்தம், நாடுபிறாகொளச் சென்றுமாய்ந்தோரோ
அதனால், நீயுகேணமதியததைவீயா, துடம்பொடுகின்றவுயிருமில்லை, மடங்
கலுண்மை மாயமோவன்றே, களளிவேம்பநதமுள்ளியமபுறங்காட்டு, வெள்ளி
லபேர்தியவியலுளாங்கண, உபபிலாவவிபுழுக்கல்கைக்கொண்டு பிறாககு
'நோக்கா, திழிபிறப்பினோ னியப்பெற்று, நிலக்கலனாக விலங்குபலமிசையும்,
இன்னவைகல்வாராமுன்னே, செயநீமுன்னியவினையே, நுநநீவரைப்பக
முழுதுடனறுநதே" இதனுள் உபபிலாவவிபுழுக்கல கைக்கொண்டு பிறா
க்கு நேசக்கா எ-ம்-இழிபிற பினோ னியப்பெற்று-எ-ம-வஞ்சியடிவிரவிவரத
வாறுகண்கொள்க. மயக்கப்படுமென்னுதுமயக்கப்படா வல்லவென்றிருக்க
ல விலக்கிச்சொல்லியவதனால் வெணசோவிரவிய இயற்றனை வெள்ளடியும், க
லியடியும், ஆசிரியத்துள்ளருகி வரப்பெறு மெனக்கொள்க. வ-று. ஆ அங்
கண்மதியமரவினவாயப்பட்டுனப, பூசல்வாயப்பலம்புமனைகலங்கி, ஏதி
ன்மாக்களுநோவார்தோழி, யென்றுநோவாரிலலை, தண்கடற்சோப்பனுண்ட
வென்னலக்கே" இதனுள் உபபிலாவவிபுழுக்கல வாயப்பட்டுன-எ-து-வெண்
சோவிரவியவியற்றனைவெள அங்கண்மதியமரவினவாயப்பட்டுன
னப், பொங்கியபூசல்பெரி சரித்து வெள்ளடியாமாறுகண்கொ
ள்க. ஆ "குருவேண்டாளிகொடுபுயத்துண்டென, மாவழங்குபெருங்காட்டு
மழகனிறுகாணது, மருளபிடிசிரிதருஞ்சாரல், அருளானுகுதலாயிழைக்கொடி
தே" இதனுள் இரண்டாமடிகலியடி, இதனைமாவழங்கு பெருங்காட்டு மழக
னிறுகாணது, தீவழங்குசுழல்விழிக்கட்சீயருசெனறுழவமே. எனவுச்சரித்
துக்கலியடியாமாறுகண்கொள்க வஞ்சியருங்கினெஞ்சாவகவல்கலிபாத்தமு
நண்ணும்-எ-து. வஞ்சிப்பாவினுள் ஆசிரியவடியும், கலியடியும், விரவிவரப
பெறும். எ-று. எஞ்சாவகவலென்று சிறப்பித்தவதனால், வஞ்சியுள் ஆசிரிய
வடி பயின்றுவரும், கலியடியும், வெள்ளடியும், அருகியனறி வாராவெனக்
கொள்க. கயற்கணலலாய்-எ-து-மகலேமூன்னிலை. பட்டினப்பாலையெனனும்
வஞ்சி நெடும்பாட்டினுள் ஆசிரியவடி பயின்றுவரதன், கலியடியும் வெள்ள
டியும் அருகினவெனக்கொள்கு நேரிழைமகளிருண்கணகவரும், எனறித்தொ
டக்கத்தன், ஆசிரியவடி வயலாமைபுழுக்குண்டு வறளடம்பினமலாயிலைது
எ-து-வஞ்சியடி இதனை வயலாமைபுழுக்குண்டு வறளடம்பின மலாயிலைது
கய்னுட்டககடைசியாதங் காசலர்தோண்மணரதனரோ, எனவுச்சரித்துக்கலி
யடியாமாறுகண்கொள்கு (கோழியெறிந்தகொடுங்காறகனவகுழாய்) எ-து-
வெள்ளடி, இதனைகோழியெறிந்த கொடுங்காறகனவகுழையாழிசூழ்வையக்க
ணி. எனவுச்சரித்து வெள்ளடியாமாறுகண்கொள்க. கலியினுள்முயக்கப்ப
டுமுதற்காலிருபாவும். எ-து-கலிப்பாவினுள், வெண்பாவடியும், ஆசிரியவடி
யும் புக்குமயங்கப்பெறும்-எ-று. முறைமையினே-எ-து - முறைமையோடுங்
கூட்டிவழங்கப்படும்-எ-று. என்னை ஆசிரியப்பாவினயற்பாவடியமங்கும் ஆசி
ரியம் வெண்பாகலிக்கண்ணும், ஆசிரியம், வெண்பாக்கலிவிரவும் வஞ்சிகண்
வெண்பாவின், ஒண்பாவடிவிரவாவற்று" இதனைவிரித்தனாததுக்கொள்க. கா
மர்கடும்புனலென்னு மயங்கிசைக்கொச்சக்கலிப்பாவினுள் வெண்பாவும் ஆசி
ரியப்பாவும் மயங்கினவாறுகண்கொள்க. ஆல் இரண்டும் அசை. (ச)

அருகிக்கலியோடகவன்மருங்கினைஞ்சீரடிபும்
வருதற்குரித்தென்பர்வான்மழ்நாவலர்மறறொருசார்
கருதிக்கடையேகடையிணைபின்கடைக்கூழையுமென்
றிரணத்தொடைக்குமொழிவரிடைப்புணர்வென்பதுவே.

இ-கை ஒருசாரடிக்கும், தொடைக்குமெய்தியதோ ரிலக்கணமுணர்த்
து-றறு - அருகிக்கலியோடகவன்மருங்கினைஞ்சீரடியும் வருதற்குரித்தென்ப
ராவான்மழ்நாவலர்-எ-து- ஒருசார்கலிப்பாவினுள்ளும், ஆசிரியப்பாவினுள்ளு
ம், ஐஞ்சீரடி மருகிவரப்பெறுமென்றுசொல்லுவர்புலவர் - எ-று. வ-று. க
“அணிஞ்ஞாசிறுபொறியவிராதுததிமாநாகத்தெருத்தேறித், துணியிரும்பனிமு
ந்நீர் தொட்டுழந் துமலைநதனையே” இக்கலிப்பாவிலமுதலடிஐஞ்சீரடிவந்தவா
றுகணிக்கொள்க. ஆஃ“உமணாச்சோநதுகழிந்தமருங்கி னகன்றலை, ஊர்பாழ
த்தன்னவோமையம்பெருங்காட். டின்னவென்றிராயின், இனியவோபெரும
தமியேற்குமனையே” இவ்வாசிரியத்தாளமுதலடிஐஞ்சீர்வந்தவாறுகணிக்கொ
ள்க. “சிறியகட்பெறினையென்னுமிணைக்குறள் ஆசிரியப்பாவினுள்ளும்ஐஞ்சீ
டிவந்ததெனக்கொள்க. இவ்வாறே “வெண்டலைவிரவியுமாசிரியமவிரவியு, மை
ஞ்சீரடியமுளவெனமொழிப்” எனரூர் தொல்காப்பியனார். வெண்பாவினுள் ஐ
ஞ்சீரடி வரப்பெறுதெனக்கொள்க. “ஐஞ்சீர்ந்ததலு மண்டிலமாகலும், வெண்
பாயாப்பிற குரியவல்ல” என்று நத்தத்தனாஅமுதாலிலெடுத்தோதினா, மற
றொருசார் கருதிக்கடையே கடையிணைபின் கடைக்கூழையுமென் றிரணத்தொ
டைக்கு மொழிவரிடைப்புணர்வென்பதுவே-எ-து-ஒருசாராசிரியர் முரண்டொ
டையைக்கடைமுரணும், கடையிணை முரணும், பின்முரணும், கடைக்கூழை
முரணும், இடைப்புணர்முரணுமென்றுவேண்டிவர்-எ-று. இரணத்தொடை
யெனினும், பகைத்தொடை யெனினும், முரண்டொடையெனினும், ஒக்கும்
என்னு. “மொழியினும் பொருளினு முரணத்தொடுப்பினிரணத்தொடையென
றெயதும்பெயரோ. மறுதலையுணர்ப்பினும் பகைத்தொடையாகும் எனருராகவி
ன். அவற்றுள் கடைமுரணாவது அடிதோறு மிறுதிச் சீர்க்கணமறுதலைபப
டத்தொடுப்பது, கடையிணைமுரணாவது-கடையிருசீர்க்கண்ணும்மறுதலைபப
த்தொடுப்பது; பின்முரணாவது-இரண்டாஞ்சீர்க்கண்ணும், நான்காஞ்சீர்க்க
ண்ணும், மறுதலைபபடத்தொடுப்பது, கடைக்கூழை முரணாவது-முதற்சீர்க்கணி
ன்றியொழிந்த மூன்றுசீர்க்கண்ணும் மறுதலைப்படத்தொடுப்பது, இடைப்பு
ணர்முரணாவது நடுவிருசீர்க்கண்ணும்மறுதலைபபடத்தொடுப்பது. வ-று. ஆஃ
யன்மலைப்பன்னகண்ணிணைகரிதே, தடமுலைதிவருந் தனிவடம்வெளிதே, தூ
லினுண்ணிடைசிறிதே, ஆடமைத்தோளிக்கலகுலோபெரிதே” இஃது அடிதோ
றுமிறுதிச்சீர்க்கண்மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையாற்கடைமுரண். ஆஃ“மீன
தேர்ந்தருந்தியகருங்கால்வெண்குருகு, தேனாருழல்விரிசின்குழம, தண்
ணநதுறைவன் றவிரப்பவந்தவிரான், தேரோகாணலம் காண்டும், பீரோவ
ண்ணமுஞ்சிறுதுதற்பெரிதே” இது அடிதோறுக்கடையிருசீர்க்கண்ணும் மறு
தலைப்படத்தொடுத்தமைபால் கடையிணைமுரண். ஆஃ“சாரலோங்கியதடநதா
ட்டாழை, கொய்மலர்குவிரதுதண்ணிழல்விரிந்த, தமியேயிருந்தனமாகநின்ற

யுதன், நலனுடைப்பணிமொழி நன்குபலப்பிற்றி, வீங்குதொடிப்பனைத்தோ
 ணெகிழத், துறந்தோனலலன்மேனியோதிதே” இது அடிதோறுங் கடைச்சீ
 ரும், இரண்டாஞ்சீரும், மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையாறபினமுரண். ஆஃகா
 வியங்குருங்கட் செவ்வாய்ப்பைநதொடி, பூவிரிசரிமென்கூந்தலும்! வேயபுரா
 நோந மணங்குமா லெமக்கே” இதுமுதறசீரொழிந்த மூன்றசீரும் மறுத்
 தலைப்படத் தொடுத்தமையால கடைக்கழைமுரண். ஆஃ“போதுவிரிகுறிஞ்சி
 நெய்தணமாலவனாக, கோதையிறழமுத வோங்கலவெள்ளருவி, காரதளந
 செங்குழிப்பசுங்குதாளி, வேரலவிரிமலர் முகையொயிவினாஇப, பெருமலைச்
 சீறா ரிழிதருநலங்கவாந, தினனாவாயினியோமாமாட்டே” இஃதுஇனையிருசீ
 ரும் மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையாலிடைப்புணாமுரண்.—இவ்வாறுசொன்
 னார் கையனாமுதலாகியவாசிரியனானக்கொள்க. இனிஇரணத்தொடைக்குமெ
 னறவுமமையால ஒழிந்தமோனை, இயைபு, எதுகை, அளபெடையென்னுந்
 தொடைநான்கிற்குமியவாறே யொட்டிக்கொள்க. அவைகடிவழங்குமாறு,
 கடைமோனை, கடையினைமோனை, பின்மோனை, கடைக்கழைமோனை, இடை
 ப்புணாமோனை-எ-ம்-கடையியைபு, கடையிணையியைபு, பின்னியைபு, கடைக்
 கழையியைபு, இடைப்புணரியைபு-எ-ம் - கடையெதுகை, கடையிணையெது
 கை, பின்னெதுகை, கடைக்கழையெதுகை, இடைப்புணரெதுகை-எ-ம்-க
 டையளபெடை, கடையிணையளபெடை, பின்னளபெடை, கடைக்கழையள
 பெடை, இடைப்புணரளபெடை-எ-ம்-கண்டிகொள்க. இவற்றிற் கிலகியமயா
 ப்பருங்கலவிருத்தியுட்கண்டிகொள்க.

(௫)

வருக்கநெடிலினம்வந்தாலெதுகையுமோனையுமென்

றெருக்கப்பெயரானுணைக்கப்படுமுயிராசிடையிட்

டிருக்குமொருசாரிரண்டடிமூன்றாமெழுத்துமொன்றி

நிரக்குமெதுகையென்றாலுஞ்சிறப்பிலநேரிழையே.

இ-ஈக. ஒருசாரொதுகைக்கும்மோனைக்குமெயசியதோரிலக்கண முணாத
 து-றறு வருக்கநெடிலினம்வந்தாலெதுகையுமோனையுமென்றெருக்கப் பெய
 ரானுணைக்கப்படும்-எ-து- வருக்கவெழுத்தும், நெடிலெழுத்தும், இனவெழு
 த்தும், எதுக்கையும், மோனையுமாயவந்தால் அவற்றைவருக்கவெதுகை, நெடி
 லெதுகை, இனவெதுகை, எ-ம் வருக்கமோனை, நெடினமோனை, இனமோ
 னை, எ-ம். பெயரிட்டுவழங்கப்படும்-எ-து-(வ-று, வெஃ“கீழணாக்கொம்பாக்
 குயிலாலத்தானாகிப, பாடுமவண்டருசியகலுமபருவத்தத, தோடாரதொடிரெ
 கிழ்த்தாருளளார்படலொல்லாப, பாடமைசேக்கையுட்கண” இது-டகரமெய்
 வருக்கவெதுகைஃ“அறத்தாறிதுவென—னிடை” இதுகரமெய்வருக்கவெது
 கைஃ“ஆவாவென்றே ஒருசாரா” எனபதிரண்டாமெழுத்தொன்றதாயினும்
 இரண்டாமெழுத்தினமேலேறிய நெடிலொப்புமைநோக்கி நெடிலெதுகையெ
 னறு வழங்கப்படும். இனி இனவெதுகை மூன்றுவகைப்படும், வல்லினவெ
 துக்கையும், மெல்லினவெதுக்கையும், இடையினவெதுக்கையுமென, வ-று. வெ.
 “தக்கூர்த்தகவில ஒன்பதவரவ, சொச்சத்தாற காணப்படும்” இதுவல்லினவெ
 துக்கை, வெஃ“அன்பீனுமாவழுடைமையதுவீனு நனபென்னுநாடாச்சிறப்பு”

இது-மெல்லினைவெதுகை. வெ||“எல்லாவிளக்கும்விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப், பொய்யாவிளக்கேவிளக்கு” இதுஇடையின்வெதுகை. வருக்கமோனைமுதலாகியமூன்றுமவருமாய், ஆ||“பகலேபல்பூங்காநற்கிள்ளையோப்பியும், பாசிலைக்குளவியெய்திடுக்தாளமவினாஇப், பிண்புபிணியவிழ்நத நன்னெடுங்கூர்தல, பீரங்கப்பெய்து தேம்படத்திருசிப்பிணையீரோத்செய்குநிநசைஇப், பூநதார்மாபபுனத்துட்டோனறிப், பெருவரையடுக்கத்தொருவேலேநதிப், பேயுமறியாமாவழங்குபெருங்காட்டிப், பைங்கணுமுனைவப்படுபகைவொரிபு, பொங்குசினநதணியாப் பூ. தலொருத்தல, போகாதுவழங்குமாரிருணநிநாள், பீபள்வததன்னடையிருணநதி, இப்பொழுதுவருகுவையாயின், நறநார்மார்பதிண்டலெங்குதபபே” இதுபகர்மெயவருக்கமோனை||“ஆர்கலியுலகத்து - ஒழுக்கமுடைமை.” இதுமுதலெழுத்தொன்றதாயினும், முதலெழுத்தின் மேலேறிய நெடிவொப்புமைநோக்கி நெடினமோனையெனதுவழங்கப்பட்டிம். இனி இனமோனைமூன்று வகைப்பட்டிம். வல்லினமோனையும், மெல்லினமோனையும், இடையின்மோனையுமென. வ-று. ஆ||“கயலேருண்கணகலுநநாநம், சுடாபுனாதிருதுதலபசலைபாயத், திருநதிழையமைத்தோளருமபடநுழப்பப், போகலவாழியையபூதத், கொழுங்கொடி யணிமலாதயங்கப், பெருந்தணவாடைவருஉம்பொழுதே” இஃதெல்லாவடியுமுதற்கண்ணே வல்லெழுத்துவரதமையான வல்லினமோனை. மெல்லினமோனையும், இடையின்மோனையும் வரதவழிக்கண்கொள்க. எனனை||“வருககத்தெழினம்வரையாராண்டே, நெடியபிறவுமினத்தினுமாகும்” என்றா பிறருமெனக்கொள்க. ஒருக்கப்பெயரானென்று சிறப்பித்தவதனால் ஒருசாராசிரியாதலையாகெதுகை, இடையாகெதுகை, கடையாகெதுகை, என்றும், தலையாகுமோனை, இடையாகுமோனை, கடையாகுமோனை, என்றும், வேண்பிவொனக்கொள்க. எனனை||“சீர்முழுதொன்றிறநிலையாகெதுகை, யோரொழுததொன்றினிடைகடைபிறவே.” என்றாராகலின் இச்சுத்திரத்தான் மோனைக்கும் இவ்வாறே விரித துணைத்துக்கொள்க. வ-று||“சிலைநங்கு-போந்து” எ-து-தலையாகெதுகை||“அகரமுதல-யுலகு” எ-து-இடையாகெதுகை||“தக்கார்-காணப்பட்டிம்” எ-து-கடையாகெதுகை. வெ||“பற்றுக்கபற்றற்றான்பற்றினையப்பறறைப், பற்றுக்கபற்றுவிடறகு” எ-து-தலையாகுமோனை||“மாவும்புளநம்” எ-து-இடையாகுமோனை||“பகலேபல்பூங்காநல்” எ-து-கடையாகுமோனை உயிராசிடையிட்டிருக்கு மொருசாரிரண்டடி மூன்றுமெழுத்து மொன்றி, நிரக்கு மெதுகையென்றாலுஞ்சிறப்பில-எ-து- உயிரொதுகை, ஆசெதுகை, இடையிட்டெதுகை, இரண்டடியெதுகை மூன்றுமெழுத்தொன்றெதுகையென்றொருசொதுகையு முளவாயினும் பெரியதோர்சிறப்பிலவெனக்கொள்க. நேரிழையே-எ-து-மகடேமூன்னிலை. வ-று. ஆ||“துளியொடுமயங்கியதுங்கிருணநிநாள், அணிகிளர்தாரோயருஞ்சுரநீநதி, வடியமைமெய்க்கீம் வலனவயினேநதித், தனியேவருதி நீயெனின், மையிருங்கூர்தலுயதலோவரிதே” இஃதிரண்டாமெழுத்தொன்றதாயினும், இரண்டாமெழுத்தின் மேலேறிய வுயிரொன்றிவந்தகமயால் உயிரொதுகை. இனி ஆசெதுகைய ர லழ வொறதுநாள்கும் ஆசாயவருமெனக்கொள்க- எனனை||“யரலழவென்னுமீரண்டொறதும், வரனமுறைபிறழாதுவரஇடையுயிராபிண்கீ, தாசிடையெதுக்கியென்றதலவே

ஒழியியல்.

ன்றும் “என்றாகலின்— வ-று. விரு^{நீ}“காய்மாண்டதென்கின் பழம்கீழ்க்க முகினைறநிப், பூமாண்டதீந்தேன் ரெண்டேறிவருக்கைபோழ்நது, தேமாந் கனிசிதறிவாழைப்பழங்கள் சிறதும், ஏமாங்கதமென் றிசையாற்றிசைபோய துண்டே” இதுயகரவொற்றிடை வந்தஆசெதுகை^{நீ}“மாக்கொடியானையுமெள வற்பநதரும், கார்க்கொடி முல்லையுங் கலந்தமலலிகைப், பூக்கொடிப்பொது^{நீ} ம்புருங்கானஞாழலும், தூக்கடிக்கமழ்நதுதான் றுறக்கமொத்ததே” இதரக ர வொற்றிடைவந்த ஆசெதுகை. வெ^{நீ}“ஆவேறுருவினவாயினுமாயநத, பால்வேறுருவினவல்லவாம், பால்போல், ஒருதன்மைத்தாகுமறநெறியாபோல, உருபுபலகொளவீங்கு” இதுலகரவொற்றிடைவந்த ஆசெதுகை. வெ^{நீ}“அநத ரத்துளளையகங்கைபுறங்கையா, மந்தரமேபோலுமனைவாழ்க்கை அநதரத்து, வாழ்கின்றேமென்று மகிழ்நயினவாழ்நாளும், போகின்றபூனையேபோன்று” இதுமுகரவொற்றிடைவந்தஆசெதுகை. ^{நீ}“ஆகல்யுலகத்து” இதுஆகிடையிட்டு வந்த வலலினைவெதுகை. பிறவுமவந்தவழிக்கண்டுக்கொள்க. இடையிட்டெது கைவருமாறு^{நீ}“தோடாரொல்வளை நெகிழ்நாளு, நெயதலுண்கண்பைதலுழல்க, வாடாவவ்வரிபுதைஇப பசலையும், வைகரேறுமம்பையப்பெருகி, நீடாரிவொ^{நீ} ன் நீண்மனங்கொண்டார, கேளார்கொல்லோ காதலாதோழி-வாடாப்பெள வ வறனமுகநதெழிலி, பருவமபொய்யாது வலநேர்புவளைஇ, ஓடாமலையன் வேலிற, கடிதுயின்னுயிக்காமழைக்குரலே” இஃதுஅடிதோறும் இடையிட் டிவந்தமையால் இடையிட்டெதுகை. இதுதொல்காப்பியனாகாடியபாட்டி. எனனை^{நீ}“தாஅவண்ண, மிடையிட்டிவந்தவெதுகைத்தாகும். என்றாகலின். இரண்டடியெதுகைவருமாறு^{நீ}“துவைக்குநதுளி முநகீர்க் கொற்கைமகளிர், அவைபதம்பல்லிற் கழகொவவாழுத்தம், மணங்கமழதா ரசுதன மணகார்க் குமவேலின், அணங்குமமுதமுமன்னலாபாடல்”இதுமுன் இரண்டடியு மோ ரொதுகையாய்ப் பின் இரண்டடியுமற்றோதுகையாய வந்தமையால் இரண் டடியெதுகை எனனை^{நீ}“இரண்ட யெதுகை திரண்டொருங்கியனறபின், மு ரண்டுவெதுகையிரண்டிலவையா.”என்றாகலின். மோனைக்கு மவவாறே யொட்டிக்கொள்க. வ-று. விரு^{நீ}“ஆகங்கண்டக ராலறவாடவர், ஆகங்கண்ட கத்தாலற்றவன்பினர், பாகங்கொண்பியோதாஞ்சோத்தினா, பாகங்கொ ண்பியோதீரண்ணினா” இதுமுன் இரண்டடியும் ஒருமோனையாய்ப், பின் இரண்டடியு மற்றொரு மோனையாய் வந்தமையால் இரண்டடிமோனை. வெ. ^{நீ}“பவழமும்பொனனுங்குவையுமுத்தின், திகழும்பீனறையுனை.” ^{நீ}“பொய் மையும் வாய்மையிடத்தபுனாதீர்ந்த, நன்மைபயக்குமெனின்” இவை-மூன்று மெழுத்தொன்றெதுகை. நிரக்குமெதுகையென்று சிறப்பித்தவதனால், விட்டி சை வல்லொற்றெதுகையென்றும், விட்டிசைமோனையென்றும், வேண்டிவா ருமுளொனக்கொள்க. வ-று. வெ. ^{நீ}“பறறிப்பலகாலும்பான்மறியுண்ணுமை, நொஅலையினின்றுட்டைநீ”இதுவல்லொற்றித்தாற்போல, விட்டிசைத்தகுற் றெழுத்தினோடுபுணர்ந்தமையால் விட்டிசை வல்லொற் றெதுகை. வெண்பா. “அஅவனும் இஇவனும் உஉவனும்சுடியக்கால், எளவனைவெல்லாரிகல்” இது முதலெழுத் திரண்டடிக்கண்ணும் விட்டிசைத்து வந்தமையால் விட்டிசைமோ னை. இவை யெல்லாந் சிறப்பிலவெனக்கொள்க. இன்னு மொருக்கப்பெயரா

யாப்பருங்கலக்காரிகை.

னுணாக்கப்படு மென்று சிறப்பித்தவதனால், பாவினங்களெல்லாத் தொடையா னும் வருமென்றாராயினும் பெரும்பான்மையுந் தலையாகுமோனையிற்றிரிந்தும். தலையாகெதுகையிற்றிரிந்தும் வாராவென்பதூஉம். செந்தொடையொழித்தெ ல்லாத்தொடைக்கும், இனவெழுத்து வரத்தொடுப்பதூஉம், வழியெதுகைவர த்தொடுப்பதூஉம், வழிமுரணவரத்தொடுப்பதூஉம், சிறப்புடைத்தெனக்கொ ளக. இனவெழுத்துப்பெற்று மோனைமுதலாகிய தொடையுந் தொடைவிகற்பமு போலாமைவேறுபடத்தொடுப்பதும்ருட்செந்தொடை எனக்கொள்க. இனவே முத்தாமாது, தானமொத்தகுறியும் நெடிவூந் தம்முள்ளினமாம். அகை-அக்ர ஆகார ஐகாரஒளகாரங்க டம்முள்ளினமாம். இகர ஈகார எகர ஏகாரங்களதமமு ளினமாம். உகர ஊகார ஓகர ஔகாரங்கள் தமமுள்ளினமாம். இவையேறிய வு யிரமெய்க்கும் இவ்வாறே கொள்க. ஒற்றினுள்-சகர தகரங்கள் தமமுள்ளி னமாம். ருக்ர நக்ர ள் தம்முள்ளினமாம். மக்ர வகரங்கள் தம்முள்ளினமாம். இவற்றை அறுவெ று வழங்குவாருமுளா. எனனை. வெ. 1. “அகரமோடாகார மைகாரமெள்வாம், இகரமோ டிகார மஏ, உகரமோ, டீகாரமொஓ ருந்ம வதச்சகரம், ஆகாதவல்லவது. ன்ரூராகலின். அவற்றுடசிலவருமாறு. வெ. 2. “சுததுவகுமினப் மறியாகொ ருமுடைமை, வைத்திழக்குமவன்கணவா!” “அ மிழிநுமாற்ற வினிதேதமமக்கா, சிறுகையளாவியகூழ்.” இவை யினவெ முத்தூப்பெற்று மோனைமுதலாகியதொடையும், தொடைவிகற்பமும் போலா மை வேறுபடத் தொடுத்தமையான மருட்செந்தொடை. பிறவுமன. இனி வழியெதுகை வருமாறு. க-றை. “மண்டலம் பண்டுண்ட திண்டோ வரகுண ன் ரெண்டியினவாயக - கண்டலந் தண்டுறைக் கண்டதொன்றுணங்கனமக் ர - குண்டலங்கெண்டையிரண்டொடு தொண்டையுங் கொண்டோதிககள், மண்டலம்வண்டலம்பக்கொண்டரூழ் வருகின்றதே” கொங்குத்தருமுதலாயி னவங்கொள்க. அதுபிராசமென்னும் வடமொழியைவழியெதுகையென்பது தமிழவழக்கு. இனிவழிமுரணவருமாறு. விரு. “செய்யவாயப்பசும்பொனோலை, ச்சீரடிப்பரவையல்லு, ஐயதுணமருங்குநோவவடிகொண்டகுவவுக்கொங் கை, வெய்யவாயத்தண்ணெனீலமவிநிந்தெனவிலகிநீண்ட, மையவாமழைக் கட்டூதனமகளிராவருகவென்றன” க-றை. “ஒருமாலவனாநினநிர்சுடரோ ட்டிமுந்நீரககிடநத, பெருமானிலனுஞ்சிறுவிலைத்தாவுண்டுபேதையாகன, பொ ருமாதவித்தொங் கலெங்கோன் புரவலன்பூம்பொதியிற், கருமாவழிவெண்பற செவ்வாய்ப்பசும்பொறகனங்குழைக்கே” மோனையெதுகையிற்றிரிந்துபாவுமி னமும்வாராமை மேற்காட்டியவற்றுள்ளும், பிறவற்றுள்ளும் கண்டுகொள்க.

சுருங்கிற்றுமூன்றடியேனைத்தரவ்ருமூன்றடியே
தரங்கககும்வண்ணகக்குந்தரவாவதுதாழிசைப்பா
சுருங்கிற்றிரண்டடியோக்கமிரட்டிசுரும்பிமிரும
தரவககுழலாயசுருங்குந்தரவினிற்றாழிசையே

இ-கை. தரவுதாழிசைகட்டு அடிவரையறையாமாறுணர்த்த- நறு. சுருங்கிற்று மூன்றடியேனைத்தரவு - எ-து. அமடே - ரங்கவொத்தாழிசைக்கலிப்பாவும, வண்ணகவொத்தாழிசைக்கலிப்பாவும், ஒழித் தல்லாதகலிப்பாவிற

குத் தரவுமூன்றடியே சிறுமை. பெருமைபாடுவோனது பொருண்முடிவுகுறி பபே வரையறையில்லை. எ-று. இருமூன்றடியே தாங்கக்குமவண்ணக்கூர்த ரவாவது. எ-து. அம்போதரங்கவொத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற்கும், வண்ணக வொத்தாழிசைக்கலிப்பாவிற்கும், பெருக்கசுருக்கமில்லை, ஆறடியேதரவாவ து. எ-று. சுருங்கிறுமூன்றடியேனைத்தரவென்றாராயினும், வெள்ளைக்கிரண் டடியென்னுங்காரிகையுள், கலிப்பாவிற்கு நான்கடிசிறுமைசொன்னமையால் தரவுகொச்சக்கலிப்பாவிற்கு நான்கடியே, சிறுமைவருவதெனக்கொள்க. தாழிசைப்பாசுருந்திறிரண்டடியோக்கமீரட்டி எ - து. பொதுவகையாற்றாழிசைசொல்லிப் போந்தாராயினும், தாழிசைக்கிரண்டடி சிறுமை, நான்கடிபெருமை, இடைமூன்றடியாலுமவருவது. எ-று. சுரும்பியிருந்தரங்கக்குமுலாய— எ-து. மகடேமூன்னிலை சுருங்குந்தரவீன்றாழிசையே— எ-து— தரவடியிறாழிசையடி சுருங்கிவருவது—எ-று இவற்றிற்கிலக்கியமேற காட்டியவற்றுள்ளும், பிறவற்றுள்ளுங்கண்டுகொள்க. (எ)

பொருளோட்டிமுதனிறபதுகூனதுவேபொருநதி

இருள்சேர்விலாவஞ்சியீற்றினுநிற்குமினியொழிந்த

மருடர்விகாரம்வகையுளிவாமுததுவசைவனப்புப

[யே

பொருள்கோள்குறிப்பிசையொப்புங்குறிகொள்பொலங்கொடி

இ-கை- மேற்சொல்லப்பட்ட பாக்கட்கெல்லா மெய்தயதோரிலக்கண முணர்த்து-றது. பொருளோட்டிமுதனிறபதுகூன. எ-து. அடிமுதற்கட்பாவினது பொருளைத்தழுவித் தனியேநிறபது கூனெனப்படும். எ-று. அதுவே பொருந்தியிருளசோவிலா வஞ்சியீற்றினுநிற்கும். எ-து. அக்கூன வஞ்சிப்பாவினதடியின் இறுத்தக்கண்ணும் நிறகப்பெறும். எ-று. நற்றினுமெனறவுமமையால், வஞ்சிப்பாவினடி நடுஷ்ணங் கூனவரப்பெறுமெனக்கொள்க. இருளசேவிலாவஞ்சியெனது சிறப்பித்தவதனால், வஞ்சியடியின் நடுவுமஇறுத்யும், அசைகூனையவருவதுசிறப்புடைத்தது, சோகூனையவரினும், உகரவிறுதியாகிய நேரீற்றியற சீராயல்லது வாராவெனக்கொள்க. அசைசசீ ரொல்லாப்பாவினுள்ளும் அருதியல்லது கூனையவாராதெனக்கொள்க. எனவே வெண்பா, ஆசிரியம், கலியென்னுமிவற்றினிடையுமிறுதியுங்கூனவரப்பெறுவதெனக்கொள்க. எனவே. “அடிமுதற்பொருளைத்தானினிதுகொண்டு, முடியநிறபதுகூனெனமொழிப” “வஞ்சியினிறுதியுமாசுமதுவே, யசைகூனாகு மெனமனாபுலவா.” என்றாபல்காயனா. கூனைத்தனிச்சொல்லெனறுவழங்குவாருமுளர். எனவே. “அடிமுதற்பொருளபெறவருவதுதனிச்சொல்லும், திறுதியுமவஞ்சியுளியுமெனப” என்றாராகலின். கொச்சக்கலியுள் ஓரடிமுழுதுங் கூனையவரப்பெறும், அவை சிறப்பிலவெனக்கொள்க. வ-று. வெ. {“உதுக்காண, சுரந்தானுவனைக்கைச்சுவாநமாப்பூதன, பரந்தானுப்பலபுகழைப்பாடி. இரந்தாமாட், மினமையகலவதுபோலவிருணீங்க, மின்னுமளிடோமழை” இவ்வெண்பாவினுள் அடிமுதற்கண உதுக்காணெனக் கூனவந்தவாறுகண்டுகொள்க. ஆ “அவரோ. கேடிலவிமுப பொருடருமாப்பாசிலை, வாடாவளளியங்காடிற்றதோடோ, யானே, தோடாரொலவளை நெடுமேவெங்கிப, பாடமைச்சேக்கையுட்படாக்காநதிசினே, அன்னளளியளெ

ன்னுதமாமழை, இன்னும்பெயயமுழங்கி, மின்னுநதோழியென்னின்னுயிராதி
 த்தே. என இவ்வாசிரியப்பாவின் அடிமுதற்கண் அவரோ-எ-ம்-யானே-எ-ம், கூ
 னவந்தவாறு கண்டுகொள்க. ௧. “உலகினுள், பெருந்தகையார்பெருந்தகைமை
 பிறழாவேபிறழினும், இருந்தகையவியுலகமேலெளிபோலச்சுடர்வியே, சிறு
 தகையாசிறுதகைமைசிறப்பெனினும் பிறழ்வின்றி, உறுதகைமையுலகினுக்கோ
 ரொப்பாகித்தோன்றாவே” இக்கலிப்பாவினுள், அடிமுதற்கண் உலகினுள்ளு
 க் கூண்வந்தவாறு கண்டுகொள்க. வ. “உலகே, முற்கொடுத்தார் பிற்கொ
 ளவும், பிற்கொடுத்தார் முற்கொளவும், முற்குவழியொழுமுகுமெனப், அதன
 ல், நன்றி நாடுதனைமை, பற்றறயாவையும் பரிவறத்தறந்தே.—இவ்வஞ்சிப்
 பாவினுள் அடிமுதற்கண் உலகையெனச் சீர் கூனுவந்தவாறும், “மாவழை
 கலின் மயக்குதறனவழி” என இவ்வஞ்சியடியி னிறுதிக்கண் வழியென, அ
 சைகூனா வந்தவாறும், “கலங்கழாலித்துறைக்கலக்குறறன்” என இவ்வஞ்
 சியடியின் றிறுதுறையென, அசைகூனாவந்தவாறு கண்டுகொள்க. “தே
 ரோடத் துளக்கெழுமின்தெருவு.” டவ்வஞ்சியடியின் திறுதிக்கட்டெருவு எ
 ன வுரவினுய்யாகிய இயற்கை கூனாவினவாறு கண்டுகொள்க. காமாகடும
 புன் லென்னுங், கொச்சுக்கலியுட்சிறகுடியீசிறகுடியீரோ. எனவோரடி
 யால், கூனவந்தவாறு காண்க. பிறவுமன்ன. இனியொழிந்த மருங்கிவிகாரம
 வகையுளியாழ்த்து வசைவனப்பு பொருள கோள் குறிப்பிசையொப்புங்குறி
 க்கொள-எ-து மேலெழுந்தகைசீர்பநதமடிதொடையாவினவகூறுவனென்ற
 திகாரம்பாரித்தகாரிகையுள் ஒதப்படாத யாப்புறுப்பாய்மயக்கநீர்வகுக்கப
 ட்ட விகாரமும், வகையுளியும், வாழ்த்தும், வசையும், வனப்பும், பொருளு
 ம், பொருள்கோளும், குறிப்பிசையும், செய்யுளொப்புமையு மாமாறு உபுதே
 ச முறைமையானுணாக.—எ-து. பொலங்கொடியே-எ-து - மகடேமுனனினை.
 அவறதுள்-விகாரம் அறுவகைப்பபும், வலித்தலும், மெலித்தலும், விரித்தல
 ம், தொகுத்தலும், நீட்டலும், குறுக்கலுமென. என்னை. “அநநாற்சொல்லு
 நதொடுக்குங்காலை, வலிக்கும்வழிவலித்தலு மெலிக்கும்வழிமெலித்தலும், வ
 ரிக்குமவழிவிரித்தலுந், தொகுக்கும்வழி தொகுத்தலும், நீட்டும்வழிநீட்டல
 ன், குறுக்கும்வழி குறுக்கலும், நாட்டலவலியவெனமனார்புலவர்” என்றார்தொ
 லகாப்பியனார். வ-து. “குறுத்தாட்டூதருசுமந்த, வறக்கதிராழியெமமண்ண
 லைத்தொழினே.” இதனுள் குறுநதாளெனறபாலதனைக் குறுத்தாளென வலிக்
 கும்வழிவலித்தவாறும், “தண்டையினக்கிளி கடிவோள்பண்டையளல்லன்
 மானோக்கினளே” இதனுள், தட்டையெனற் பாலதனைத் தண்டையெனமெ
 லிக்கும்வழிமெலித்தவாறும். வெ. “வெண்மணலெக்கர்விரிகிளைத்தநீர், கண்
 னாடிமண்டிலத்தாவி, ஒத்திழியும், தண்ணநதுறைவந்தகலிலோ தற்சேர்ந்
 தார், வண்ணங்கடைப்படியாதார்” இதனுள்தன்மிறைவ னொன்பாலதனைத்,
 தண்ணநதுறைவனொளவிரிக்கும்வழி விரித்தவாறும். வெ. “பூத்தாட்டிற் பு
 னைமதிலகைவிடா, காத்தலிங்காவலனோனையார், பார்த்துறார், வேண்டார்வ
 ணக்கிவிறுமதிறுனகோடல், வேண்டாமம் வேண்டார்மகன்” இதனுள்-வே
 ணடாதாவணக்கி யெனற்பாலதனை வேண்டார்வணக்கி யெனத் தொகுக்
 கும்வழித்தொகுத்தவாறும். வெ. “பாசிழையாகம் பசப்பித்தான் பைந்தொடி,

மாசேனென்னுமனங்கொளீஇ, மாசேனன், சேயிதடகண்ணி தருதலாற்சே
ர்த்தியென், னோய்தீரநெஞ்சினமேல்வைத்து” இதனுள் பச்சிழையென்றபால
தனைப் பாசிகழையென நீட்டும்வழிநீட்டியவாறும், வெஃ “யானையெருத்தத்தி
ருந்து விலங்கிலேவேறறெனென்ன, திருத்தாரானறெனறெனறியேன்” இதனுள்
தியேனென்றபாலதனைத் தியேனெனக்குறுக்கும் வழி குறுக்கினவாறுங்கண்டு
கொள்க. —பிறவுமன்ன. மருடாவிக்காரமென்றுசிறப்பித்தவதனால், வரலாற
முறைமையோடுங் கூடிப்பொருந்திவாரானறன் வலலது துவைக்குப்பா
லிலை யெனற்பாலது துவைக்குப்பாலில்லையென்றறபோலப் புணர்க்கப்ப
டாதென்க. இன்னுமருடாவிக்காரமென்று சிறப்பித்தவதனால், தலைக்குறையும்,
இடைக்குறையும், கடைக்குறையும், வருவனவுமுள்—அவையும வரலாற்று
முறைமையோடுங்கூடி வழங்கப்படுமெனக்கொள்க.—வ-று. “மரையிதழபு
ராயு மஞ்செஞ்சேறடி” இதனுள் தாமரையெனற்பாலதனை மரையெனத்தலைகு
றைத்து வழங்கினவாறும், “வேதினவெரிநிஞேதிமுதுபோதது.” இதனுள் ஓ
நதியெனற்பாலதனை ஒதியென இடைகுறைத்து வழங்கினவாறும், “அகல்கு
விசும்பினிலேபோல், வாலிதின்மலாநதன்புகொழிமுசுண்டை” இதுயா ஓர
லென்றபாலதனையாலென இடைகுறைத்துவழங்கினவாறும். “நீலுண்டிசில்
கைகடுப்ப” இதனுள் நீலமுண்டிசில்கைகடுப்ப என்றபாலதனைநீலுண்டிசில்
கைகடுப்பவெனக் கடைகுறைத்து வழங்கினவாறுங்கண்டுகொள்க. பிறவும
ன்ன. அநநாற்சொல்லநதொடுக்குங்காலை யென்றவழிநான்குசொல்லாவன—
இயற்சொல், திரிசொல், திசைச்சொல், வடசொல், எனவிலை, என்னை. “இய
ற்சொற்றிரிசொற் திசைச்சொல்வடசொலென், ௨ னத்தேசெய்யுளி னீட்டச்
சொல்லே” என்றாராகலின். அவற்றுள் இயற்சொல் லாவன், சோறு, கூழ்பால்,
பானிதம், எனபன. என்னை. “இயற்சொற்றாணே பம்புகாலை, செநதமிழி
லத்து வழக்கொடுசிவணித், தம்பொருளவழாமையிசைக்குஞ்சொல்லே” என்ற
ாராகலின். அவைநடக்கும் எல்லையாவையோவெனின்—வையையாற்றினவடக்கு
ம், மனையாற்றினறெற்கும், கருவூரின்சிறக்கும், மருவூரின்மேற்குமாகியநான
கெலலைக்குட்பட்ட சோனாடென்க, என்னை. “மனறவாணன் மலாதிருவருளாற்,
றென்றமிழ்மகிமைசிவணியசெய்த, வடியவாகூட்டமு மாதிசைக்கமும், படியி
ன்மாபபெருமைபரவுதுசோழனும், சைவமாதவருநதழைத்தினிதிருக்கு, மை
யறுசோழவளநாடென்ப” என்றாராகலின். திரிசொல்லாவன—அடிக்கல், பிறங்க
ல், ஒழுகல், விலங்கல், வினடி, குவடுஎனவிலை, மலையெனனும் ஒருபொரு
ளகுறித்தவேறுசொல். உறதியென்பது - ஆற்றிடைக் குறையும், கொப்பூ,
மூம், தேருருளும், யாழகத்தோருதுப்பும், எனுமிவை வேறுபொருள்குறித்த
ஒருசொல் என்னை. “ஒருபொருள்குறித்த வேறுசொல்லாகியும், வேறுபொரு
ள்குறித்த பொருசொல்லாகிய, மிருபாறறென்பதிரிசொற்களவி” என்றாராகலி
ன். திசைச்சொல்லாவன, மயிலைமஞ்ஞையென்றும், கிளியைக் கிள்ளையென்று
மதாயைத்தள்ளையென்றும், நாயைருமலியென்றும், வழங்குவனவாம். என்
னை. “செநதமிழ்சேர்ந்த பன்னிருநிலத்தினும், தங்குறிப்பினவேதிசைச்சொற்
களவி” என்றாராகலின். செநதமிழ்நிலத்தைச்சொந்த பன்னிருகொடுநதமிழ்
நிலமாவன, வெஃ “தென்பாண்டிக்குட்டங் குடங்கற்காவேண்பூழி, பன்றியருவா

வதனவடக்கு, நன்றாய், சீதமலாடுபுனநாடுசெநதமிழ்சோ, ஏதமில்பன்னிருநா
டடெண். இதைவிரித்துரைத்துக்கொள்க. வடசொல்லாவன, குங்குமம், மூலம்
சங்கு, சந்தனம், எனபனவாம் எனனை 'வடசொற்களினவி வடவெழுத்தொ
ரீஇ, எழுத்தொடிபுனாந்தசொல்லாகுமமே—சிறைநதவாரினு மியைநன்னவ
ரையார்' என்றாடொலகாப்பியனா, வகையளி-எ-து-முன்னுமபின்னும், அசை
முதலாகிய உறுப்புகள் நிறுபுரியநிறு குறற்பபடாமல் வண்ணமறுத்தலென
க கொள்க. எனனை-வெ-ஆருணைக்கு நீரரசைசீரடிக்கட, பொருணைக்கு
தொசையேநோகநி, மருணைக்கிக, கூம்பவுக கூம்பா தலரவுக கொணடிய
றறல், வாயநதவகையளியினமாண்பு' என்றாகலின். வ-று. வெ- "கடியா
ரபுங்காளை கடாயினுனறினனோ, சிறியாரதஞ்சிறில சிறைத்து" இநனை-
கடியார-எ-ம-பூங்கோதை-எ-ம-கடாயினுன-எ-ம-அலகிடின. ஆசிரியத்தனை
யும், கவித்தனையுநதடு, வெள்ளைத்தனமை குன்னுமாதலால்- கடியாரபுவெ
ன்று புளிமாங்காயாகவும், கோதையென்றுதேமாவாகவும், கடாயினுனென்
று, கருவிளமாகவும், அலகிட்டுக்கொள்க. வெ "மலாமிசையேகினுன மாண
டிசொந்தார, நிலமிசைநீய்வாழ்வார்" இநனைநிலமிசை-எ-ம-நீயி-எ-ம-வாழ
வார்-எ-ம-அலகிடின ஆசிரியத்தனைத்தடு, வெண்பாவினிற்றுத்தக்கன் அசை
சீராகற்பாலது இயறசீராய், நிகரில் வெள்ளைக்கோரசைசீருமொளிசோ
ராபிறப்புமொண்காசுமிற்ற சீருடைச்சிறத்தியே முடிவாமென்னும், இலக்க
ணத்தோடு மாறுபடுமாதலின் நிலமிசை எனக்கருவிளமாகவும், நீய்வாழ் எ
னக்கவிளமாகவும், வார்-என நாளென்னும், நேரசைசீராகவும், அலகிட்டு
க்கொள்க. வெ "பாநிராகருமாபிராகரும பணிதாங் கொண்டவாகரும, ஊ
டுநாகருங் கூடுநாகருமொத்தலால், நீயுநீர், நலவய லுர நறுஞ்சாரநணியக்
லம், புல்லலினூடலினிது" இகனுள்-பிகர நகரங்கள் பிரிந்திசைத்தனவாயினும்,
இரண்டினையுங்கூட்டி நிரையசையாக அலகிடச்சீருநதனையுஞ் சிதையாவாம்.
அல்லாவிடின, நாலசைசீராய் வண்ணமுநிறுதுஞ்சையுணு கெடும, பிறவு
மன்ன, வாழத்து இருவகைப்படும் மெய்வாழ்த்தும், இருபுறவாழ்த்துமென்,
வ-று. வெ - "காரநநிலங் கடிக்கயத்துவைகலும், நீநிலநிறைபயனகொ
லோ, கூறுநிலவேல், வண்டிருக்கநக்கதார வாமானவழுதியார், கொண்டிரு
க்கப்பெற்றகுணம்" இதுமெய்வாழ்த்து. வெ. { "பணிமொருகாற்றன்பைந
'தொடியைக்கோடபட்டு, வெங்கடமவிலேற்றிகொண்டிழந்தான்' தென்க
ளந்தைப், பூமாண்டிருமகளுக் கினனும்புலம்புமால், வாமானறோ வ்வைய
யார்கோ." இஃகிருபுறவாழ்த்து. வசையுமிருவகைப்படும், மெய்வசையும்,
இருபுறவசையுமென். வ-று. வெ- "தந்தையிலைச்சுமடன்றயதொழிலிதானபா
ரப்பான், எந்தைக்கிதெங்ஙனமபட்டதுகொல், முந்தை, அவியுணவினாதெரி
யினுவதாங்கொல்லோ, சுவிகண்ணனாசம்பிறப்பு" இது மெய்வசை. வெ.
'படையொடுபோகாது நின்றெநிந்தானென்றும், கொடையொடு நல்லாகட
டாழந்தான், படையொடு, பாடிவழங்குந்தெருவெல்லாநானசென்று, கோடி
வழங்குமகன்" இஃகிருபுறவசை. இனிவனப்பு எட்டுவகைப்படும் அமமை, அ
ழகு, தொனமை, தோல், விருந்து, இயைப்பு, புலன், இழைப்பு என. எனனை
'அமமையழகுதொனமைதோலிருந், இயைப்புபுலனிழைபுனவனபெட்டே"

ஒழியியல்

என்றாகலின். அவற்றுள்-அமமையாவது, சிலவாயமெல்லி பவாயசொறக்
 ளால் ஒள்ளியவாயபொருணமேற் சிலவடியாற்சொல்லியது எனனை. “சின
 மென்மொழியாற்சீர்புனைதியாபி, னம்மைதானேயடிநிமிர்வின்னே” என்றா
 ராகலின். வ-று. வெ. ௧. ௧. அறிவினானாகுவதுண்டோபிநிதியேயுதனனானேபோற
 போற்றுக்கடை” அழகெனபது, செயயுட்சொல்லாகியதிரிசொறகளானேசை
 யினியவாகப்புணர்க்கப்பட்டது. எனனை. “செயயுண்மொழியாற்சீர்புனைதியாப
 பி னாவகைதானே யழகெனப்படுமே” என்றாகலின். வ-று. ஆ. ௧. “துணியி
 ரும்பெளவங்குறையவாங்கி, அணிகிளரடுக்கனமுறதியவெழிலி, காலொடுமய
 ங்கியகணையிருண்டிராள், யாவகுவந்தனையோவோங்கலவெறப, நெடுவரைமரு
 ங்கிற பாம்பெனவிழித்தரும், கடுவரற்கலுழிநீந்தி, வல்லியமவழங்குகலலதா
 நெறியே” தொன்மை-எ-து-பழையதாகி நிகழ்ந்தபெறியுணர்க்கப்படுவது. எ
 னனை. “தொன்மைதானே, யுரையொடுபுணர்ந்தபழமைமேறே” என்றாக
 லின். வ-று. ௧. “செறிதொடியுவகைகளாய் செஞ்சுடாததெறுகதாச்செலவன்”
 எனபதுஉம், மாபாரச ௧. கூந்தம் போலவனவுவகொள்க. தோல-எ-து-இழு
 மென்னு மெல்லியவாகியசொறகளால் விழுமியவாய்க்கிடப்பனவும், எல்லாச்
 சொற்களானும், பலவடியாய்க்கிடப்பனவுமென விருதித்தவாம். எனனை.
 “இழுமெனுமொழியாலவிழுமியதுதுவல்லினும், பரந்தமொழியாலடிநிமிர்ந்தொ
 முகினும், தோலெனமொழிப்தொன்னெறிப்புலவர்” என்றாகலின். வ - று,
 ௧. “பாயிருள்பரப்பகவகுறையப்பாமபின், ஆயிரமணிவிளக் கழலுஞ்சேகைகத்,
 துணிதருவெள்ளரதுயிலபுடைபெயாக்கும், ஒளியோனகாஞ்சியெளிதெனக்கட
 நின், இமமையிலலை, மறுமையிலலை, நன்மையிலலை, தீமையிலலை, செயவோ
 ரிலலை, செய்பொருளிலலை, அறிவோரியாரஃ ‘திருவுழியிறுகென” இதுமாக்
 கண்டேயனாகாஞ்சி -இஃதிழுமெனு மொழியால விழுமியதுதுவனறது, “தி
 ருமழைதலைஇய-செனறவாறே” இதுபரந்தமொழியாலடி நிமிர்ந்தொழுகிய
 து.—விருது-எ-து-புதியவறநின்மேறறு அஃதிப்பொழுதுள்ளார்பாபடுவ
 து. எனனை. “விருதுதானே, புதியதுபுனைந்தயாபின்மேறே” என்றாக
 லின் அவைவந்தவழிககண்டுக்கொள்க. இயைபு-எ-து-ஞ ண் ட ம ன ய ர ல
 வ ழ ள வென்னும் பதினொருபுள்ளியுயிருகவந்தபாட்டி. எனனை. “ஞகரமுத
 லா ளகரவீற்றுப, புள்ளியிறுதியியைபெனமொழிப.” என்றாகலின். அவை
 யும் வந்தவழிககண்டுக்கொள்க.—புலன்-எ-து-இயற்சொல்லாற்பொருடோன
 ர்ச்சொல்லப்படுவது. எனனை. “தேநிரந்தமொழியாற்செவவிதற்கிளந்த, நே
 ராதல்வேண்டாது குறித்ததுதோன்றிற், புலனெனமொழிப்புலனாந்தோ
 ரே.” என்றாகலின். வ-று. ௧. “பார்க்கடன்முகந்தபருவக்கொண்மூ, வாச்செ
 நிரூசின முழங்கியொனனா, மலைமுற்றினறே வயங்குதுளிசித்திச, சென்ற
 வடிருமுகங்காணக்கடுந்தோ, இனறுசெலக்கடவுமதிபாகவுதுக்காண், மாவொ
 டிபுணர்ந்தமொழிபோல, இரும்பிடியுழையதாக்கப, பெருங்காடுமடுத்தகாமாக
 ளிற்” —இழைபு-எ-து- வல்லொறநியாதநதிண்டாது செயயுளியலுடையார்
 எழுத்தெண்ணி அடிவகுக்கப்பட்ட குறளடி முதலாகப் பதினேழநிலத் தைந்
 தடியு முறையானே யுடைத்தாய ஒங்கியசொற்களால்வருவது. எனனை. “ஒற்
 ரெடுபுணர்ந்தவல்லெழுத்தடக்காது, குறளடிமுதலாவைந்தடிகாது, மோங்கி

யமொழியா ஞ்ஹன்மொழியி, னிதைபினிலக்கணியுயந்ததாக்கும்." எனறா கலின். செய்யுளிய லுடைபா நாத்சீரடிதன்னையே, நானகெழுத்துமுதலா வாறெழுத்தின்காறும், உயர்ந்தமுன்றடியுந்ருளடியென்றும், ஏழெழுத்து முதலா ஒன்பதெழுத்தின்காறும், உயர்ந்தமுன்றடியுஞ், சிந்தடியென்றும், ததெழுத்துமுதலா பதினான்கெழுத்தின்காறும், உயர்ந்த ஐந்தடியும், அ ளவடியென்றும், பதினான்கெழுத்து முதலாபதினேழெழுத்தின்காறுமுபா ந்த மூன்றடியும், நெடிலடியென்றும், பதினெட்டெழுத்துமுதலா இருப தேழுத்தின்காறு முயர்ந்த மூன்றடியுந்கழிநெடிலடியென்றும், இருபதெழுத்தி ன்மிக்காறசீரடிப்பா இல்லையென்றும், வேணியா. அவ்வெழுத்தெண்ணுக் னறுழிக்குறியில்காரும், குறியில்காரும், ஆடும், ஒற்றுமொழித்துகின் ற உயிரும் உயிரமெய்யுங்கூடியெண்ணப்படும். என்னை - வெஃ "குறநிகர ங்குறறுகரமென்றிரண்டுமாய்தமும், ஒற்றுமெனவொருநான்கொழித்துக், கற் றோ, உயிருமுயிரமெய்யு மோதினாகொள்ளச், செயிர்தீரந்தசெய்யுளடிக்கு" உயர்ந்தோகொண்ட தடியென்பட்டமே" உயர்ந்தெழுத்துமுதலா வாறெழுத்தெல லை, யேறியநிலைத்தகுறளடியென்ப, ஏழெழுத்தென்பசீர்தடிக்களவே, யீரொழு த்தேற்றமவவழியான. உபதெழுத்தென்பநேரடிகளவே, புறநூலெழுத்தே றறலங்கடையே - மூவைவந்தெழுத்தே நெடிலடிக்களவே. யீரொழுத்துமிருதலு மியல்பெனமொழிப - மூவாறெழுத்தேகழிநெடிற்களவே, யீரொழுத்தேற்ற மவவழியான - வெ. ஈரிரணியிமோரோமூரீகாரதுமூவைவந்தும், பாரியன்றநாறசீ ராபதினெட்டும், ஓரா, வியையுமபதினேழ நிலைத்துக்குறளசிற, தளவுகழிநெடி லோ டைநது, எனறாக்கலின். ஆர்போரதுபோரதுசாராதுசாராது, தோந துதோரது மூசிரொரது, வண்டுசூழவிணியிவகி, நீராவாயகொண்டிரீண்டரீல ம, ஊராவாயுதை வீசலூராவாய, மதியோவண்டோடொலகிமாலை, நன்மணன் கமமுமபன்னெல்லா, அமையோமென்றோளா யாரிநெடுங்கண், இனையீரோ தியேந்தளவளமுலை, இறும்பமாமல ரிடைபெழுத்தமாவின, நதநதழைதுய லவருளருசெநிரந்தேநலகுல, அணிநடையசையு வரியமைசிலம்பின் மணி மருளவளாகுழலவளரிளம்பிறைறுதல், ஒளிரிலவுயங்கிழைஇயருடிடைம்களொ டி, நாராமுழவுமுறங்கிய வணிரிலவுமணிநகா இருந்தளவுமலரளவு-சுரும்புல வுறறுந்தொடை, கலனளவு கலனளவு, கலனளவு கலனளவு, பெருமணம்பு ணாரத்தையென்ப, அஃதொருமீமறைப்பினொழிசுவ தன்றே" இனிப்பொருள் கோளென்பது உம்மைத்தொகை. பொருளும, பொருள்கோளுமென, என் னை வெஃ "அருளலலதிபாதென்றி கொல்லாமைகோறல், பொருளலலதவ்வுன ரினல்" இதனுள்-அருளும' அருளலலதும், என உம்மைதொக்ககார்போலக் கொள்க. அவறுறுள்-பொருளாவன, குறிஞ்சிகைக்கினை முதலிய அகமும், அ கிப்புறமும், வெட்சிபாடாண பாட்டி முதலிய புறமும், புறப்புறமுமாம். அவை அவிலக்கணங்கூறிய தூல்களிற் கண்டுகொள்க. இனிப்பொருள்கோள் ஒன்பதுவகைப்படும். நிரனிறைமொழிமாறதும், சுண்ணமொழிமாறதும், அடி மறமொழிமாறதும், அடிமொழிமாற்றும், பூட்டிவிற்பொருள்கோளும, புன லயாறறுப் பொருள்கோளும், அனைமறிப்பாப்புப்பொருள்கோளும், தாபிசை ப்பொருள்கோளும், கொண்டுக்கூட்டிப் பொருள்கோளுமென, இவறுறுள்-நிர

னிறை பிரிண்டிவகைபபடும். பெயர்நிரனிறையும், வினைநிரனிறையும் என. அவற்றுள் - பெயர்நிரனிறை வருமாறு. வெ. “கொடிக்குவளை கொட்டை துசுபபுணகண்மேனி, மதிபவளமுத்தமுகமவாயமுறுவல், பிடிபினை மஞ்ஞை நடைநோக்குச்சாயல், வடிவினளேவஞ்சிமகள்” இனிவினைநிரனிறைவருமாறு. “காதுசேர்தாழ்குழையாகனனிது துறைச்சோபப, போதுசேர்தாமாப போர்ச்செழிய, நீதியால், மண்ணமிதமங்கையாதோணமாறறாையேறறாக்கு, துண்ணியவாயபொருள்” எ - ம - வெ. “அடலவேணமானோக்கிரிநமுக - மதண்டே, உடலுமிரிநதோடுமுழமலரும்பாபாகும், கடலுங்கனையிருநாமம பலும்பாம்பும், தடமதியமாமெனறுதாம்” இனிமுறைநிரனிறை, எதிரநிரனிறை, மயக்கநிரனிறை, மிகையெண் நிரனிறை, குறையெண்ணிரனிறை என்றுவேணடுவாருமுளா. அவற்றுள். அடிநிரனிறைவருமாறு - விரு. “கூறுவ னைவினமதனையா - காக்கோவைக் கூனிலவைக்குஞ்சரத்தை யிஞ்சிமுனை, ஏற அலகின்புறவுருவ மாளத்தோளக ளிறவெறிப்ப விமையப்பெணவெருவவே வக, காற்றொழிலானபனத்தாலவிரலாறகற்றைக கதிராமுடியாறகர தலத்தா றகணையாறபினனும், ஊற்றழியவுதைததுரிததுநெரித்துசுசூடி யுரித்தெரித்தா லாவனெமமை யுடையகோவே” சுண்ணமொழிமாறறு - வெ. “-காயாழவ மயிதிப்பவண் னபனைய, யானைக்குநீத்து முயறகுநிலையெனப, கானகநாடன சுனை” இதனுள் - சுனாயெனபதனோடு மிதப்பவெனபது பொருள்கொள்ளவும், அமயியெனபதனோடு ஆழவெனபது பொருள்கொள்ளவும், யானையெனப தனோடு நிலையெனபது பொருள்கொள்ளவும், முயலெனபதனோடு நீத்தெனப து பொருள் கொள்ளவும், வந்தமையாறசுண்ணமொழிமாறறு. இனி அடி மறிமொழிமாறறு. “சூரலமபிப நீவரலாறே” என்னும்ஆசிரியமவேணடிற் றோரடியானமுதலாகச்சொன்னாலும் ஒசையும் பொருளும் பிழையாது வந்தமை யா லடிமறிமொழிமாறறு - இனி அடிமொழிமாறறு - வெ. “ஆலததுமேல் குவளைகுளத்துள் வாலினெடிய குரங்கு” - எனபதனுள் ஆலததுமேல்குரங்கு குளத்துள் குவளையெனது இரண்டடியிலமொழிமாறறிப பொருள் கொண்ட மையால், அடிமொழிமாறறு. இனிப்பூட்டு விற்பொருள்கோள் - வெ. “திந நதிமினநீயவைபிறகானமொதா, இறந்துபடிதபெரிதாமேதம், உறந்தையா கோன - தண்ணுரமாரபிறறமிழாபெருமானை, கண்ணுரககாணகதவு” இத னுள் திறநதிமின எனபதனோடு கதவு - எ - து. நோக்குடைத்தாயப்பொரு ள்கொண்டமையாறபூட்டுவிற்பொருள்கோள் - இனிப்புனலயாறறுபபொரு ள்கோள் - வெ. “அலைப்பான்பிதிதுயிரையாக்கலுங்குற்றம், விலைப்பாவிற்கொண னேமிசைதலுங்குற்றம், சொலற்பாலவல்லாதசொல்லுங்குற்றம், கொலைப்பா லுங்குற்றமேயாம்” இஃதடிதோறும்பொருளறுவந்தமையாறபுனலயாறறுப பொருள்கோள். இனிவினைமறிப்பாபபுபொருள்கோள் - விரு. “தாழந்தவுணா வினராயத்தாளுடைநதுதண்ணேறித்தளாவாராதாமும், சூழந்தவினையாக்கைச டவிளிந்தாராதகதியிற்சுழலவாராதாமும், ஊழந்தவினையெழுமுன செயதவினை யென்றேமுனிவாராதாமும், வாழந்தபொழுதினேவானெயதுநெறிமுனனி முய லாதாரே.” இதனுள்வாழந்தபொழுதினே வானெயதுநெறிமுன்னிமுயலாதா னெனு மிதுதிச்சொல் இடையு முதலுஞ்சென்று பொருள்கொண்டமை

யால் அனைமதிபாப்புப்பொருள்கோள். — இனித்தாபிசைப்பொருள்கோள். வெ. “உண்ணுமையுள்ளதுயிரிலையுண்ண, அண்ணுத்தலையையாதலு” இதனுள் ஊனையுண்ணுமை யுள்ளதுயிரிலை. எ-ம - ஊனையுண்ணவண்ணுத்தலையையாதலு-எ-ம-நடுகின்ற ஊனென்னுஞ்சொலுமதலும் இதுதியுஞ்சென்று பொருள் கொண்டமையால் தாபிசைப்பொருள்கோள் — இனிக்கொண்டுகூட்டுப் பொருள்கோள். — வெ. 1 “தெங்கங்காயபோலத் திரண்டுருண்டபைங்கூந்தல, வெண்கோழிமுட்டையுடைத்தன்னமாமேனி, அஞ்சனத்தன்னபசலைதணிவாமே, வங்கத்துச்செனராவரின்” இதனுள்-அஞ்சனத்தன்னபைங்கூந்தலெனவும், தெங்கங்காயபோலத்திரண்டுருண்டவெண்கோழி முட்டையுடைத்தன்னபசலையெனவும், சொ. 2 “எனக்கொண்டி கூட்டிப்பொருள்கொண்டமையால், கொண்டுகூட்டுப்பொருள்கோள். — வெ. 2 “ஆரியமன்னாபறையினெழுந்தியம்பும், பாரிபறம்பின்மேறண்ணுமை, காரி, விநமுள் ஞாயேங்கைவீ தாளுநுத்தோளாள், நிறுளுநுருள்ளதலா” இதனுள்-தன்னுமைநாளுநுத்தோள்-எ-ம-நிறமவேங்கைவீ-எ-ம-அலா ஆரியமன்னாபறையினெழுந்தியம்பும்-எ-ம - சொற்களைக்கூட்டிப் பொருள்கொண்டமையால் இதுவங்கொண்டுகூட்டுப்பொருள்கோள். பிறவுமன்ன. இனிககுறிப்பிசை-உ-து, எழுத்தலலோசையானவந்தமுற்கும், ஸீனையும், இலதையும், அதுகண்ணுமுதலாகவுடையன செய்யன்கதுவந்தால் அவற்றைச்செய்யுண்டையழியாமல் அசையும், சீரும், அடியும், தொடையும், பிழையாமல் அலகிடுவழங்கப்படுமெனக்கொள்க. வ-று-வெ. “மெனறவங்கொன்றைமலாயிலை துஞ்சுவம் கென்றுதிரியுமிடைமகனே, சென்று, மயிபாட்டையுண்ணுமல் வண்கைபால்வல்லே, அறியாயோவண்குக்குமாறு” ஒழிந்தனவும் இடைக்காடாபாடிய ஊசியுமிட்கண்டு கொள்க-எனனை. “எழுத்தலலிசையையசைக்கொழித்தனை, நிறைக்கவுமபிமெனநோந்திடுகோ” எனறார்கலின். இனி ஒப்பு-எ-து-மேறசீரும், தனையும், அடியும், வரையறுக்கப்பட்டபாவும், பாவினமுஞ்சொன்னபெற்றியிறநிறனா, மிகுவுககுறையும வந்தாலவற்றையொருபுடையொப்புமைநோக்கி, ஒழிந்தசெய்யுட்களினபாறபடுத்திவழங்கப்படும-எ-று, வ-று. “கேரழியுங்கூவின்குகில்குரல்காட்டி, தாழியுள்ளததடங்கனீர் போதுமினே ஆழிசூழ வையத்தெமமண்ணலடியேத்திக, கூழைநனையககுடைந்து குளிர்புன, ஊழியுமன்னவாமென்றேலோரொம்பாவாய” மேலநாறசோநான்கடியாய வருவதுகலிவிருத்தமென்று வரையறுத்துச்சொன்னா. இஃதெந்தடியான வந்ததாயினும் ஒருபுடையொப்புமைநோக்கி கலிவிருத்தத்தின பாறபடுத்தி வழங்கப்படுமெனக்கொள்க. இதனைத்தரவு கொச்சகமெனினு மிழுக்காது. “சுறுநீர்க்குழங்கிநிற பொற்றாமரைபூம்படப்பைத், தெண்ணீர்நல்வயலாரன்கேண்மை யல்லிருங்கூந்தற்கலராடுவோ” மேலவஞ்சிப்பாவிற்கு மூன்றடிச்சிறுமை யெனறெடுத்தோதினா. இஃதிரண்டடிச் சிறுமையானவந்ததாயினும், ஒருபுடையொப்புமைநோக்கி வஞ்சிப்பாவின பாறபடுத்தி வழங்கப்படுமெனக்கொள்க. பிறவுமபாரணகவிஞரார்பாடப்பட்ட இலக்கியங்களையும், இவ்விசைகளைத்தா னெருபுடையொப்புமைநோக்கி ஒன்றன்பாறபடுத்தி வழங்கப்படுமெனக்கொள்க ஒப்புமெனவழிமையாலவண்ணமும் புனைநுதலையும், அடியின்நிற்பபனவும் ஓ

[illegible]

ண்ணம், வலிமெல்லிசை யடுக்கிசைவண்ணம், மெலிமெல்லிசையடுக்கிசை வண்ணம் இடைமெல்லிசையடுக்கிசைவண்ணம்-எ-ம - அடுக்கிசைவண்ணம் (உய)குறிலகவற் பிரிந்திசைவண்ணம், நெடிலகவற்பிரிந்திசை வண்ணம், வலி யக்வற்பிரிந்திசை வண்ணம், மெலியக்வற்பிரிந்திசை வண்ணம், இடையகவற் பிரிந்திசை வண்ணம், எ-ம்-குறிலொழுக்கற் பிரிந்திசைவண்ணம், நெடிலொழுக்கற் பிரிந்திசை வண்ணம், வலியொழுக்கற் பிரிந்திசைவண்ணம், மெலியொழுக்கற் பிரிந்திசை வண்ணம், இடையொழுக்கற்பிரிந்திசை வண்ணம், எ-ம்-குறில்வல் லிசைப்பிரிந்திசை வண்ணம், நெடில்வல்லிசைப்பிரிந்திசை வண்ணம், வலிவல் லிசைப்பிரிந்திசைவண்ணம், மெலிவல்லிசைப்பிரிந்திசைவண்ணம், இடைவல்லி சைப்பிரிந்திசைவண்ணம், எ-ம்-குறின்மெல்லிசைப்பிரிந்திசைவண்ணம், நெடி ன்மெல்லிசைப்பிரிந்திசை வண்ணம், வலிமெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், மெலிமெல்லிசைப்பிரிந்திசைவண்ணம், இடைமெல்லிசைப் பிரிந்திசைவண்ண ம், எ-ம்-பிரிந்திசைவண்ணம்(உய)குறிலகவன்மயங்கிசைவண்ணம், நெடிலகவ ன்மயங்கிசைவண்ணம், வலியகவன்மயங்கிசைவண்ணம், மெலியகவன்மயங்கி சைவண்ணம், இடையகவன்மயங்கிசைவண்ணம், எ-ம்-குறிலொழுக்கன் மயங் கிசைவண்ணம், நெடிலொழுக்கன் மயங்கிசைவண்ணம், வலியொழுக்கன்மயங் கிசைவண்ணம், மெலியொழுக்கன்மயங்கிசைவண்ணம், இடை ழுக்கன்மய ங்கிசைவண்ணம், எ-ம்-குறில்வல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், நெடிலவல்லி சை மயங்கிசைவண்ணம், வலிவல்லிசைமயங்கிசைவண்ணம், மெலிவல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், இடைவல்லிசைமயங்கிசைவண்ணம், எ-ம்-குறின்மெல லிசைமயங்கிசைவண்ணம், நெடிண்மெல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், வலிமெ ல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், மெலிமெல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், இடை மெல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், எ-ம்-மயங்கிசைவண்ணம், (உய)ஆ வண் ணம்நூறு. இவ்வாறுயிர்த்துதாததாரவிநயனா. இனி, ஆசிரியர்தொல்காப்பி யனாவண்ணம் இருபதென்பர். என்னே? “வண்ணநதானே நானெதென்ப” அவைதாம், “பாஅவண்ணந தா அவண்ணம், வல்லிசைவண்ண மெல்லிசைவ ண்ண, மியைபுவுண்ணமளபெடைவண்ண, நெடிஞ்சீர்வண்ணம் குறுஞ்சீர்வ ண்ணஞ், சித்திரவண்ண நலிபுவண்ண, மகப்பாட்டுவண்ணம் புறப்பாட்டுவ ண்ண, மொழுக்குவண்ண மொருஉவண்ண, மெண்ணுவண்ண மஹீக்பபுவண் ணந, தாங்கல்வண்ண மேந்தலவண்ண, முருட்டுவண்ண முடுகுவண்ணமென், குங்கவையென்பவநிந்திசைனோ” என்னுராகலின. அவற்றுள், “பாஅவண் ணஞ்சொற்சீர்த்தாகி, தாற்பாற்பயிவநோக்கிற்றென்ப” வ-று. “அவற்றுள். கு ற்றெழுத்தென்ப” எ-ம். “தாஅவண்ண, மிடைவிட்டுவந்த வெதுகைத்தாகு ம்” வ-று. “உள்ளார்—காழிற்றதோ” எ-ம். “வல்லிசைவண்ணம் வல்லெ ழுத்துமிகுமே” வ-று. “முட்டாட்டாமரைத்-தஞ்சி” எ-ம். “மெல்லிசைவண் ணமெல்லெழுத்துமிகுமே. வ-று. “பொன்னின்னன்புண்ணுண்டாது” எ-ம். “இயைபுவுண்ணமிடையெழுத்துமிகுமே. வ-று. “வால்வெள்ளருவிவரைமிகச யிரியவுழ், கோள்வல்துழுவவிடினியம்பவும், வாளுகிருளியம் வரைமிகச யுழலவும், வேலொளிவிளக்கினவரவரின், பிரொடுதொளிவாழ்கிற்பெயரே” எ-ம். அளபெடைவண்ணமுளபெடையிலும். வ-று. “கண்ணடன்னெனக்கண்

மிக்கேட்டும்" எ-ம். "நெடுஞ்சேவண்ணம் நெட்டெழுத்துப்பயிலும்" வ-று. "மாவாராதே, மாவாராதே" எ-ம். "குறுஞ்சேவண்ணக்குறமுத்துப்பயிலும்" வ-று. "உறுபுயலெழிவி தொகுபெயல்பொழிய, சிறுகொடியவனாபொதித னையவிற, குறுகியபருவியதுவெனமறுகுப்பு, செறிதொடித்தனது புலனறிபொ முதே" எ-ம். "சிறுதிரவண்ணக்குரியவுருடியவு, மொத்துநேர்நதடுக்கியவி யற்கைத்தென்ப" வ-று. "சூரலப்பிய—நீவரலதே" எ-ம். "நலிபுவண்ணமா யநம்பயிலும்" வ-று. "அஃகாமை செலவத்திற் கியாதெனினவெஃகாமை, வே ண்டும் பிறன்கைப பொருள்" எ-ம். "அகப்பாட்டிவண்ணமுடியாதனபோன்று முடிந்ததன்மேறதே" வ-று. "பன்மீனுணங்கற்படுபுள்ளோப்பியும்புண்ணைதுண டாது நம்மொடுதொகுத்தும், பன்னுள்வந்துபணிமொழிப்பிற்றியு, மணத்த தற்கொவ்வான்நணந்தபுறமாறி, யினையனுகியிங்குறத்துறந்தோன், பொயத லாயத்துப்பொலின்ருடிமகளிர், கோடியார் ண்மணலேறி, யோடுகலனகா ணுந்துறைவண்ணேழி" எ-ம். "புறப்பாட்டிவண்ணமுடிந்ததுபோன்றுமுடியா தாகும்" வ-று. "இன்னுவகலவாராமுன்னே—முழுதுடனறுநதே" எ-ம். "ஒழுக்குவண்ண மோசையினொழுகும்" வ-று. "அமமவாழிதோழிகாதல ரின் னேபரிக்குட—வாடையொடு, புன்கணமாலையன்பினறுநலிய, வுயயலளிவ ளென்றுணர்ச்சொல்லிச், செலுநராப்பெரினே சேயவலல, வின்னினியரந்தம னனவர், பொன்னணிநெடுநதேர் பூண்டமாவே" எ-ம். "ஒருஉவண்ணமொர் இ ததொடுக்கும்" வ-று. "சிறியகட்பெறினே—உயிரதவப்பலவே" எ-ம். "என ணுவண்ணமெண்ணுப்பயிலும்" வ-று. "நன்னென்றைநாகனரும்புணத்தி, துன்னருங்கடுநதிறற்க்குண்கட்டி, பொன்னணிலவலிற் போனதுறையென்றா யு" எ-ம். "அகைப்புண்ணமறுத்தறுத்தொழுகும்" வ-று. "வாராராயின ம்வரினுமவார்மக், கியாராகியரோதோழி-எ-ம். (அகைதல்அறுத்தல்) தாறுகல வண்ணம்வஞ்சியிலும்" வ-று. "யானுடத்தாணுணாததயானுணரவிட்டதற் .பின், ருனுடயானுணர்த்தத்தானுணரானறேனு" எ-ம். "நதல்வண்ணரு, சொ ல்லியதுசொல்லிற்சொல்லியதுசிறுக்கும்" வ-று. "வைகலும்—வைத்துணரா தார்," "உருட்டிவண்ணமராகநதொடுக்கும்" வ-று. "உருகெழுமுருகியமுரு மெனவதுதோறு, மருகெழுசிறுகொடுமணவருமணிமயில" எ-ம். "முருகுவண் ணமடியிறந்தொழுகும்" வ-று. "நெறியறிசெறிசுறிபுரிநிர்-எ-ம். வருமெனக் கொள்க" இனிப்புணைதுரையிரண்டிவகைப்படும. பெரியதனைச்சுருக்கிச்சொ ல்லுதலும் சிறியதனைப்பெருக்கிச் சொல்லுதலுமென. என்னை உரைக்கப்ப டும்பொருட்கொத்தனவெல்லாம், புகழ்ச்சியின்பிக்க புணைதுரையாகும் என் றுராகலின். வ-று. வெழு "அடையார் பூங்கோதைக்கலகுலுநதோன்றும், புடை யார்வனமுடியுநதோன்றும், இடையாதும், கண்டிகொள்ளாதாயினுங்காரி கைநீர்மையாட், குண்டாகவேணிந்துசபடி" இதுபெரியதனைச்சுருக்கிற்று. "அவாப்போலகந்தனல்குணமேறசான்றோர், உசாப்போலவுண்டேமருங்கு ல, உசாவினைப், பேதைக்குரைப்பான் பிழைப்பிற்பெருகினவே, கோதைக்கொ ட்புணனுஞ்சுயம்" இத்சிறியதனைப்பெருக்கிற்று. "பொன்மலிகச்சிபூமலிகட ல், மாரியிதைமுணிமாடம்என்னுந்தொடக்கத்தனவுமது. இனி அடியின்றிட ப்பன, பாட்டினையும், தூலும், மந்திரமும், சந்தோபிசிறமும், முதுசொல்லு

ம, அங்கதமும், வீர்த்து மென்னுழிவைவொடியானும், பலவடியானும், வரப பெறும். எண்ணிச் செயிர்தொசெய்யுடெரியுங்காலை, யடியினிட்டத தழகுபெற்றி யலும், ஓடியானுமொரோவிடத்தியலும், ஓடிவதாம், பாட்டுநாலேமநதிரம் பிசியே, முதசொல்லங்கதம் வாழ்த்தொடுபிறவு, மரிகுநவென்ப வழிநதிசி னோ எனறாக்கலின் இனினாலாவது, மூவகைத்தாயமுவினடை பெற்றநா ல்வகைப்பயத்ததாய், எழுவகைபாசிரியமதவிகற்பத்ததாய்ப், பத்துவகைகுற்ற நதிரநது பத்துவகைக்குணத்ததாய்ப் பதினமூன்றுவகையானுபெற்று, மூ ப்பத்திரண்டு தநதிரவுத்தியேமும் புணாநததெனக்கொள்க. அவற்றுள்-மூவ கையாவன, தந்திரம், குத்திரம், விருத்தியெனவிலை. முதலாவழிநூலசா ர்புநாலெனினுமமையும் மூவினடைபெறுதலென்பது, அவைமூன்றுநடாது மாசிரியர்மூவொனக் கொள்க நாலவகைப்பயனுவன, அறம், பொருள், இன பம், வீடெனவிலை. எழுவகையாசிரியா மதவிகற்பமாவன, உடன்படல், ம றுத்தல், பிறாதம்மகமேற்கொண்டுக்களைதல், தாஅனாட்டித்தனாதுநிறுத்தல், இ ருவாமாறுகோடு லதுணிதல், பிறர்நாற்குற்றங்காட்டல், பிறதொடுப டா அன்றன்மதந ல, என்னுமிவை. பத்துவகைக்குற்றமாவன-குணநக் கூறல், மிகைபட ல, கூறியதுகூறல், மாறுகொளக்கூறு வழுஉச்சொ ற்புணாத்தல், மயங்குவத்தல், வெற்றெனத்தொடுததல், மாறொன்றுவிரித தல், சென்றுதேயங்கியுதல், நின்றபயனினைமை, எனவிலை. பத்துவகைக்கு ணமாவன-கருங்கச்சொல்லல், விளங்கவைத்தல், நவின்னோக்கினினை, நன மொழிபுணர்த்தல், ஓசையுடைமை, ஆழமுடைத்தாதல், முறையின்வைப்பு, உ லகமலையாமை விழுமியதுபயத்தல், விளங்குதாரணத்ததாகுதல் எனவிலை. பதினமூன்றுவகையுரையாவன, குத்திரநதோற்றல், சொல்வகுத்தல்சொற பொருளுணாததல், வினாத்தல், விடுத்தல், விசேடங்காட்டல், உதாரணங்காட்ட ல, ஆசிரியவசனங்காட்டல், அதிகாரவரவுகாட்டல், தொகுத்துமுடித்தல், விரி த்துக்காட்டல், துணிவுகூறல், பயனொடுபுணர்த்தல், எனவிலை. முப்பத்திரண் டிதநதிரவுத்தியாவன-துதலிப்புகுதல், ஒத்துமுறைவைப்பு, தொகுத்துச்சுட் டல், வகுத்துக்காட்டல், முடித்துக்காட்டல், முடிவிடங்கூறல், தானெடுத்து மொழிதல், பிறனகோட்கூறல், சொறபொருளவிரித்தல், தொடர்சொறபு ணாததல், இரட்டுறமொழிதல், ஏதுவினமுடித்தல், ஒப்பினமுடித்தல், மாட் டெறிநதொழுகல், இறந்ததுவிலக்கல், எதிரதுபோற்றல், முனமொழிநதுகோ டல், பின்னதுநிறுத்தல், விகற்பத்தின்முடித்தல், முடிந்ததுமுடித்தல், உரைத் துமென்றல், உரைத்தாமென்றல், ஒருதலைதுணிதல், எடுத்துக்காட்டல், எடுத தமொழியினெய்தவைத்தல், இன்னதல்லதிதுவெனமொழிதல், எஞ்சியசொல லினெய்தக்கூறல், பிறனன்முடிந்ததுதானுடன்படுதல், தன்குறிவழக்க மிக டெய்ந்துதானுத்தல், சொல்லின்முடிவினப்பொருண்முடித்தல், ஒன்றினமுடித தநன்னினமுடித்தல், உய்த்துணரவைப்பு, எனவிலை, இவ்வாறுசொன்னார் பாடலுன்னொன்றுமாகிரியொனக்கொள்க. தந்திரவுத்தி முப்பத்திரண்டிழம் ப ல்வென்பாருமுள்ள.

எழுத்துப்பதினமூன்றிரண்டசைசீர்முப்பதேழ்தனையந்
திழுக்கிலடிதொடைநாற்பதின்மூன்ற்துபாவினமூன்
றெழுமுகியவண்ணவகணுரென்பதொன்பொருள்கோளிருமு
வழக்கிலவிசாரமவனப்பெட்டியாப்புள்வகுத்தனவே

இ - கை. இந்நூலுள்வகுத்தபொருளெல்லாநதொகுத்துணர்த்து-ற்று.
எழுத்துப்பதினமூன்றுவன-குறறெழுத்து, நெட்டெழுத்து, உயரெழுத்து,
குறறியலிகரம், குறறியலுகரம், ஐகாரகுறுக்கம், ஆய்தம், மெய்யெழுத்து,
வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம், உயிரமெய, அளபெடை, எனவிலை.
இரண்டசையாவன- நேரசை, கிரையசை, ி-வ சோமுப்பதாவன- நா
சைச்சோநான்கும், மூவசைச்சொட்டும், நாலசைச்சொப்திறும், ஓரசைச்சீ
ரிரணிமெனவிலை. ஏழ்தி-பாவன-நேரொன்றசிரியத்தனை, கிரையொன்ற
சிரியத்தனை, இயறசோவெண்டனை, வெண்சீர்வெண்டனை, ஒன்றிய வஞ்சித்த
னை, ஒன்றுவஞ்சித்தனை, கலித்தனையெனவிலை. ஐந்தடியாவன-குறளடி-சிறந்
டி, அளவடி, நெடிவடி. கழிநெடிவடியெனவிலை. தொடைநாற்பதனுமூன்று
வன-அடிமோனை, அடியெதுகை, அடிமுரண் அடியியைபு, அடியளபெடை,
அநதாதித்தொடை, இரட்டைத்தொடை, செநதொடையெனக்கிடநதொ
டையும், இணைமோனை முதலாகிய முப்பத்தைந்து கொடைவிகற்பமு மென
விலை. ஐந்துபாவாவன-வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா, மருட்
பா வெனவிலை. இனமூன்றுவன-தாழிசை, துறை, விருத்தமெனவிலை. ஒ
ழுக்கியவண்ணம்நூலுவன-குறிலகவறநூங்கிசைவண்ணமுதலாகமேற்காட்டி
ப்போந்தன. ஒன்பதொன்பொருள்கோளாவன-நிரலிறை, சுண்ணமொழிமா
ற்றுமுதலியன. இருமூவழுக்கில விகாரமாவன வலிக்கும்வழிவலித்தன்முத
லியன. வனப்பெட்டாவன-அம்மைமுதலியன. யாப்புள்வகுத்தனவே-எ-து-
யாப்பருங்கலமென்னும் யாப்பிற சொல்லப்பட்டன-எ-து. ஏகாரமீற்றசை.
ஐந்திழுக்கிலடியென்று சிறப்பித்தவதனால், திணைவழுவும், பால்வழுவும், மா
புவழுவும், வினாவழுவும், விடைவழுவும், காலவழுவும், இடவழுவும்மென்று
சொல்லப்பட்ட ஏழுவழுவும் படாமற்புணர்க்கப்படுமெனக்கொள்க. வழக்கி
லவிகாரமென்று சிறப்பித்தவதனால், எழுத்துக்குற்றம், சொற்குற்றம். பொ
ருட்டுற்றம், யாப்புக்குற்றம், அலங்காரக்குற்றம், ஆனந்தக்குற்றமென்னும்,
ஆறுகுற்றம்படாமற்புணர்க்கப்படுகு செய்யுட்கொணக்கொள்க. அவற்று
ள்-எழுத்துக்குற்ற முதலி ஐந்தும், அவ்வவ்விலக்கண நூல்களா லிறந்து
கொள்க. ஆனந்தக்குற்றமாவன. எழுத்துமுதலியதிரிதல். என்னி "எழுத்து
நிலைதிரிந்த வெழுத்தானந்தமும், சொன்னிலைதிரிந்த சொல்லானந்தமும், பொ
ருணிலைதிரிந்தபொருளானந்தமும், யாப்புநிலைதிரிந்த யாப்பானந்தமும், நடை
பெறுபுலவர்நாட்டினரவையே" என்றாராகலின். அவற்றுள்-எழுத்தானந்தம்
வருமாறு. வெஃ "ஆழியிழுப்பப்பகல்போயிரவெல்லாம், தோழிதுணையாதது
யாதீரும், யாழி, நறுமால்தாராயதியையவோடுவென்னும், செறுமாலையென
கடந்தபோகி". இதுகூறு- திரையவோடுவென்று இயற்பெயரைச்சார்ந்தன
பெறுநகமைபால எழுத்தானந்தம். என்னி. "இயற்பெயர்ச்சார்த்தி யெழுத்த
ள்பெழினே, யியற்பாடில்லா வெழுத்தானந்தம்" என்றாராகலின். சொல்லா

னாதம்வருமாறு. வெ. “என்னிறபொலிந்ததிவண்முகமென்றெண்ணித், தன்னிற்குறைப்பிப்பான்றண்மதியம், மின்னி, விரிந்தலங்குவெண்குடைச், சங்கோலவிசயன், எரிந்திலங்குவேலினெழும்” இதனுள்-தலைமகன்மேல் எரிந்ததெனனுஞ் சொற்புணர்ந்தமைபால் சொல்லானாதம். என்னை? “இயற்பெயராமருங்கின்மங்கலமழியத், தொழிற்சொற்புணாப்பினதுசொல்லானாதம்” என்றாராகலின். பிறவும்வந்தவழிக்கண்டுகொள்க, வெ. “இருதிரனேபோலுமிளஞ்சூத்தனசாத்தற்கு, மந்தரமேபோன்றிலங்குமல்லாகம், மந்தரத்தில், தாழருவிபோன்றுளது தாமாமலையம்மலை, ஏழுலகுநாறுமிணா” இதனுள்- சாத்தனெனனுங் கீழ்மகனை-அரசரை உவமித்ததாற்போல உவமித்தமையால் இறப்ப உயர்ந்தவானந்தவுவமை. வெ- “எவள்ளெயிறுப்பேழ்வாயருமலிக்குமான்குழாம், எள்ளியிரந்தாற்போலெவ்வழியும், வள்ளற்கு, மாலாககடலன்னமண்பரந்தவாட்டானை, மேலாருமேலார்விரைந்து” —இதனுட்புலியினோடுவயிக்கப்படுகின்றதலைமகனாகியவீரனோடு நாயை உவமித்தமையால் இறப்பவிழிந்தவானாதவுவமை. என்னை? “இறப்பவிழிந்தது மிறப்பவுயராதது, மறத்தகைவழியுவானாதவுவமை” என்றாராகலின். அலங்காரக்குற்றமாவது-வெ. “வெண்டிங்கன்போன்றிலங்கு வெண்சங்குசங்கனைய, மீண்டிலங்குதாழைவளர்தோடு, விண்டெங்கும், கள்ளாவிநாறுகருங்கழிசூழ்காணகத்தெம், உள்ளாவிவாட்டிமுரு.” இதனுள், வெண்டிங்களபோலுஞ்சங்கு, சங்குபோலுந்தாழைப்பூவென்று உவமைக்குவமைசொன்னமையால் அடுத்துவரவுவமையென்னும் அலங்காரக்குற்றம். என்னை? “உவமைக்குவமையிலெனமொழிப” என்றாராகலின். இனி எல்லாக்குற்றமுநதீரந்தசெய்யுள்வருமாறு. ஆ. “தாமரைபுளையுள்மர்சேவடி, பவளத்தன்னமேனித்திகழொளி, குன்றியேயுக்குமுடுக்கைக்குரின, நெஞ்சுபகவெறிந்தசெஞ்சுடர்நெடுவேற், சேவலங்கொடியோன்காப்வேமவைகலெய்தினுலுலகை.”

(க)

முனராவது-ஒழிபியல்-முற்றிற்று.

சீரோடு-ட்டிசைமாஞ்சீரியற்றனேசேர்ந்தருகி
வாரடாகொகைகவருக்கஞ்சருங்கிறுவானபொருளும்
சீரியதுங்கேந்திக்குச்சிறந்தவெழுத்துமன்றே
யாருமொழிபியற்பாட்டினமுதனினப்பாருமன்றே.

யாப்பருங்கலக்காரிகை மூலமும், உரையும்முற்றிற்று.

இந்நூலிற்சொல்லாத கட்டளைககலிப்பாவுக்கிலக்கணம்.

சூ. “மாச்சீர்முனவரு நாற்சீரடியே, நோமுத னினாமுத னிரனிறையானே, பதினொழுத்தும் பன்னொழுத்து, மியைநதநாயடியாயநடந்தலிரட்டித், தொத்தநான்கிறுவது கட்டளைக்கலிப்பா” வ-று “சொல்லினீர்வராசைப்பட்டாறென்று-சொன்னசொற்பொருள்வேறுகொண்டையையோ, புல்லுவாடொவ்விதத்தினுமெனதுளம்-பூரித்தேயிருந்தேனமடமங்கைமீர், செல்லுலாம்பொழிற்சுவருகருறை- திருவிற்கோலரினுமருளாமையால், அல்லதேததிகம்பரொன், பொரு-ளறையின்வன்கணராவொனமட்டிமே” —இதனேரசைமுதலாவந்தசெய்யுள். “மதிக்குநேர்முகமாதாருயிலிந்து, வந்ததிரதுபகைசெய்யவேமனம், கொதிக்குநுய்யாரும்விழுமெழும்-கோட்டி கொள்ளு மதனப்பயலையே, ததிக்கும்பாதுகியர்ப்பர்த்ததுச்செவவாய்துடி- துடிக்குங்கைவனைசோரும்பினனியிருந், ததிக்கும்பார்க்குங்கண்டாய்திருச்செநதில்வாழ - சந்தனசுலகந்தசுவாமியே” இது னினாயசைமதலாவநகசெய்யுள்.

